

รัก My Heart ร้ายๆ ของนายวิศวะ

เขียน : LUCKY MAN

ปก : NAYUMI •

รักร้าย ๆ ของนายวิศวะ

Intro

คิน นคินทร์ วงศ์โยธี

ลูกครึ่งอังกฤษ-ไทย รูปหล่อ พ่อรวย เรียนจบ High School ที่อเมริกาแล้วมา
เรียนมหาวิทยาลัยที่ไทย กำลังเรียนวิศวกรรมยานยนต์ปี 3 มหาวิทยาลัย H ชอบ

สะสมรถหรูและกล้องถ่ายรูป

“ว่าไงนะम्म!!! จะให้ผมไปอยู่บ้านกับไอ้เด็กนั้นนะหรอ! ไม่มีทาง”

“เลิกโวยวายได้แล้วขึ้นรถกูมา รถมึงก็จอดไว้นี้แหละแค่บีกไบค์กูซื้อให้ใหม่ได้”

ฮาร์ท กรณวัตร นาวิรัตน์

เป็นลูกคนสุดท้อง ดิฉัน เอาแต่ใจ เป็นตัวแสบในบ้าน ฐานะทางบ้านค่อนข้าง

ดี เรียนปี 1 ที่มหาวิทยาลัย H คณะการจัดการสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์

ชอบบีกไบค์เป็นชีวิตจิตใจ

“ห๊ะ!! แม่จะให้ไอ้บ้าคินมาอยู่กับฮาร์ทที่บ้านหรอ แม่แค่ไปเมืองนอกแปบเดียว

ฮาร์ทอยู่คนเดียวได้ อย่าให้มันมานะแม่!!!”

“แค่บีกไบค์บ้านมึงสินี่ลูกรักกูนะ เสียกูสุ่ซ่าซื้อให้อยากไปก็ไปคนเดียวสิ”

fiction 01

“ไอ้ฮาร์ทจะไปไหนเนี่ยมหาลัย แต่งตัวนานชิบหาย”เฮียผมตะโกน ขึ้นมาถามคือเฮียต้องไปส่งผมที่มหาลัยไงเปิดเทอมวันแรกอยากมีความรู้สึกว่ามีผู้ปกครองไปส่งอะไรี๊ แต่แค่ไปส่งวันแรกเท่านั้นแหละวันต่อไปผมขี่บิ๊กไบค์ไปเองรถผมออกจะเยอะป้าซื้อให้บ้างม้าซื้อให้บ้างซื้อเองก็มีบ้าง

“ครับๆเฮียจะรีบไปไหนเนี่ยไถ่วรวว”ผมรีบเดินลงบันไดลงมาหาเฮียที่ห้องรับแขกแล้วก็บ่นๆของผมไป

“อ้าวฮาร์ทจะไปเลยหรอลูกมากินข้าวก่อนสิ”แม่เดินออกมาจากห้องครัวแล้วเดินเข้ามาลูบหัวผมเบาๆ

“ไม่ดีกว่าครับคุณแล้วเฮียเขาจะรีบมากกกกกกกกก”ได้ที่ผมก็ฟ้องแม่ไปในตัว ผมเป็นลูกคนสุดท้องพอกับแม่รวมถึงเฮียสองคนของผมเลยตามใจมาก

“ได้ที่ก็ฟ้องแม่เลยนะมึง วันนี้ผมรีบเข้าบริษัทนะครับแม่ส่วนไอ้ฮาร์ทให้มันไปหากินที่มหาลัยก็ได้ครับแม่”เฮียฮิตลูกชายคนโตของบ้านพูดว่าผมในประโยคแรก ส่วนประโยคหลังน่าจะบอกกับแม่ซะมากกว่า

“ขับรถดีๆนะลูกอย่ารีบมากมันอันตราย”แม่บอกกับทุกคนในบ้านแบบนี้ประจำก่อนจะออกจากบ้านจนผมจำได้ขึ้นใจอยู่แล้ว

“ครับๆแม่รู้แล้ว ขึ้นรถสิเฮียไหนบอกว่ารีบไง สวัสดิ์ครับแม่ฝากสวัสดิ์พ่อด้วยนะครับ”ผมรีบพูดชิงตัดหน้าให้เฮียแล้ววิ่งขึ้นรถเฮียเขามาส่วนพ่อนะ

หรืออยู่ในห้องครัวโน้น สักพักเฮียก็เข้าประจำที่คนขับแล้วออกมาแล้วก็เริ่ม
เปิดเพลงแนวR&Bแนวโปรดของเฮียเขา

“เฮียฮิตไหนบอกสอบเข้ามาหาเลี้ยงนี้ได้จะซื้อบิกไบค์คันใหม่ให้ไง”ผม
เริ่มถามหารางวัลที่ทำให้ผมมีกำลังใจในการสอบเข้ามาหาเลี้ยงนี้ก่อนเลยอย่าง
แรก ก็เฮียแกบอกจะซื้อให้จริงๆอะ

“มึงเพิ่งจะมาหาเลี้ยงวันแรกนะไอ้ฮาร์ท ถ้ามึงจำคำถามที่ทำให้เสียเงิน
เนี่ย”อ่าวป่นผมเฉยเลย

“ยังงั้นเฮียฮิตกับเฮียเฮสก็ออกคนละเครื่องอยู่ดี”เฮียฮิตอายุห่างจาก
ผม5ปีตอนนี้ทำงานที่บริษัทช่วยพ่อส่วนเฮียเฮสอายุห่างจากผม3ปีเรียนปี4
มหาลัยเดียวกับผมตอนนี้เฮียแกยังไม่ตื่นหรือทำให้เหตุผลว่าเรียนบ่าย จริงไม่
จริงผมก็ไม่รู้แต่เฮียเขามีเกรดดีๆไปฝากแม่บ่อยๆช่างแตกต่างจากผมพอผ่าน
บ้าง วิชาไหนชอบก็เกรดดีบ้าง

“มึงก็ลองเอาธรรมชาติๆเหมือนชาวบ้านเขาสี ภูคนเดียวซื้อให้มึงได้
ตั้ง3คัน”น่านนนนผมว่าแล้วเขาก็ซื้อให้ผมกลับไปนั่นแหละเขาไม่กล้าทำจริงๆ
หรือก มั้งนะผมว่า

“เถอะน่าเฮียตามใจน้องสักครั้งไม่ตายหรือ ผมหารุ่นที่อยากได้ไว้
แล้วนะ”ผมหารุ่นที่อยากได้ไว้นานแล้วราคาน่าจะ3ล้านต้นๆ

“เออๆตามใจมึงแล้วกันวันไหนว่างๆจะพาไปซื้อ ภูส่งมึงหน้ามหาลัย
นะตอนกลับก็โทรบอกไอ้เฮสมารับแล้วกัน”ผมพยักหน้ารับนิดๆแล้วรถเฮียก็
จอดเทียบบริเวณฟุตบอลดีผมไหวลาเฮียก่อนจะเดินลงจากรถมา มีคนมองผม
พอสมควรเนื่องจากรถที่ขับมาส่งผมเป็นรถเชื้อสายทางยุโรปไม่บอกก็คงรู้ว่า
มันแพงกว่าบิกไบค์ผมแน่ๆละ

พอเดินเข้ามาหาลัยมาผมรู้สึกว่ามีคนมองผมอยู่บ้างปะปรายก็ผมหล่อขนาดนี้ไม่มองก็ไม่ว่าจะยังไงแล้ว ผมเดินหาตึกคณะมาเรื่อยๆบรรยากาศก็ออกจะร่มรื่นน่าอยู่นะผมว่า ผมรู้สึกชอบบ๊ิกไบค์มากนะแต่ที่ผมไม่เลือกเรียนวิศวะก็เพราะว่าเฮียเฮสเขาเรียนวิศวะผมไม่อยากเรียนตามเฮียเฮสวิศวะที่ว่าเท่าพอถึงบ้านเท่านั้นแหละก็เป็นเหมือนคนละคนโดยเฉพาะตอนเฮียเขาเมาหมดสภาพจริงๆ ผมเลยเลือกเรียนการจัดการสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ผมชอบนะนั่งเล่นคอมมานๆยังได้ พังคอมเฮียเฮสผมก็เคยมาแล้วแต่ก็ประกอบให้เฮียแบบเดิมได้อยู่เขาเลยเห็นความสามารถผมมั้ง

“เฮียมึง! ชื่อไรวะ” แล้วก็เสียงๆหนึ่งปลุกตัวผมออกจากภวังค์ผมหันไปมองคนที่ถามผมมันเป็นคนขาวๆสูงกว่าผมนิดหน่อยหน้าตาก็ดีอยู่หรอกแต่น้อยกว่าผมเดินอยู่ข้างๆผม

“ถามกูหรอ?” ผมชี้นิ้วชี้ที่อกตัวเองแล้วมองหน้านั้น

“เออ เดินกันอยู่สองคนให้กูถามหมาหรอ” อ้าวไฉนนี่กูสุ่ถามดีๆแหละ กูก็ไม่อยากจะด่าแม่มึงหรอกนะงั้นครั้งแรกกูจะผ่อนผันให้แล้วกัน

“ชื่อฮาร์ทคณะการจัดการ” เห็นมั๊ยถามแค่ชื่อกูตอบคณะด้วยกูออกจะคนดี

“กูชื่อเวย์คณะเดียวกันกับมึง ยินดีที่ได้รู้จัก” พอมันพูดจบเราก็ตีเดินมาถึงหน้าคณะกันพอดีแล้วเราก็ตีเดินไปนั่งโต๊ะที่หน้าคณะพอถามๆประวัติโดยย่อของมันแล้วก็ทำให้ผมรู้ว่ามันลูกคุณหนูพอตัวมีคนขับรถมาส่งถึงหน้ามหาลัยถึงแม้มันจะปฏิเสธแล้วปฏิเสธอีกมันบอกผมมาแบบนั้นอะนะ

พอสักพักก็มีรุ่นพี่ที่คณะเรียกรวมพวกเราวันแรกก็คงจะเป็นเหมือนอย่างคณะอื่นๆละมั้งที่ต้องทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆคนอื่นๆตอนนี้ก็มีพี่ๆ

ประกาศใส่ทาโข่งให้เข้าแถวตามสาขาพอผมเข้าแถวเสร็จผมก็เห็นไอ้เวย์มัน
นั่งแถวเดียวกันกับผม

“อ้าวมึงเรียนสาขานี้หรือวะ”ผมสะกิดถามมันไปด้วยความสงสัยใน
ขณะที่พี่ๆเขากำลังเริ่มอธิบายกิจกรรมต่างๆ

“เออทำไมวะเบื่อหน้ากูแล้วหรอ”ที่จริงแล้วถ้าตอบว่า‘เออ’ก็จะตรงไป
รักษาน้ำใจมันหน่อยดีกว่าบอกแล้วฮาร์ทเป็นคนดี

“เปล่า ดีชะอีกบ้านกูยิ่งจนๆอยู่เดี๋ยวมึงขับรถมามหาลัยเองจะได้ขี่รถ
ไปส่งกูที่บ้านด้วย”ผมตอบกวนตีนมันกลับไป มันคงไม่เชื่อหรอกูจากสายตา
มันก็ผมเล่นใส่นาฬิกาRolexมาชะขนาดนี้

“อ้าวๆน้องสองคนคุยอะไรกันนะออกมานี่ซิ”แต่แล้วเสียงรุ่นพี่ก็ดังชัด
ขึ้นมาก่อนผมกับไอ้เวย์เลยต้องลุกขึ้นแล้วเดินออกไปหน้าแถว

“เมื่อก็คุยอะไรกัน!”รุ่นพี่ผู้ชายคนหนึ่งถามผมกับไอ้เวย์

“ถามชื่อแม่เพื่อนครับ” “เปล่าครับ!”ผมกับไอ้เวย์ตอบพร้อมกันกับผม
แต่ทำไมคำตอบมันกวนตีนผมจึงถามชื่อแม่กูฟองหรอ

“อยากโดนนักใช้ไหมงั้นลองไปยื่นตะโกนหน้าคณะว่า‘ผมอยากเสีย
ชิง’สักคนละ5รอบสิ”

“เฮ้ย!!!!”ผมเผลอปากพูดออกไปด้วยความตกใจ ชิบหาย!!!สาวๆมา
เห็นผมสภาพนี่คงคิดว่าผมเป็นอะไรสักอย่างที่ไม่ใช่ผู้ชายแมนๆโอ้ย!!ไอ้เชีย
เวย์มึงเถอะมึง แต่แล้วผมกับมันก็เดินมาหน้าคณะ

“ผมอยากเสียชิง ผมอยากเสียชิง ผมอยากเสียชิง ผมอยากเสียชิง ผม
อยากเสียชิง”ไอ้เวย์ก็รีบชิงพูดก่อนผมหน้าด้านๆพอผมจะพูดบ้างคนก็เริ่ม

เยอะแล้วไอ้ยกุล่ะอยากตาย เอาไงก็เอาวะหลับตาลงแล้วรีบๆพูดดีกว่าอย่าง
น้อยก็ยังมีไอ้เวย์อยู่ข้างๆ

“ผมอยากเสียชิง ผมอยากเสียชิง ผมอยากเสียชิง ผมอยากเสียชิง ผม
อยากเสียชิง!”พอผมตะโกนเสร็จค่อยๆลืมตัวรู้สึกลอนแปลกๆก็ไอ้เวย์แม่งไป
นั่งอยู่ในแถวเรียบริ้ยเหลือผมคนเดียวเนี่ยที่ยืนอยู่หน้าคณะ แต่เดี๋ยวนะคน
เดียวที่ไหนดันมีผู้ชายคนสูงๆหน้าตาออกลูกครึ่งแต่งตัวใส่ช็อปพวกมีเกียร์เดิน
มาหน้าคณะผมพอดีก็ไม่แปลกหรอกที่มันจะเดินมาเพราะคณะวิศวะก็ถัดจาก
คณะผมไปแค่ตึกเดียว

“หี”แล้วเสียงหัวเราะเหมือนยัยหยั่นก็ดังเข้ามาในหู ทำให้ผมหลุดจาก
ภวังค์แต่เดี๋ยวนะเมื่อกี้มึงหัวเราะกูหรอ

“หัวเราะหาฟองมึงหรอ”ผมจะไม่ยอมครับแม่งไม่ชอบชิบหายเลยมึง
คิดว่ามึงหล่อมากหรอ พูดเสร็จก็รีบจ้ำอ้าวเลยครับมียู่ออให้มันดำหรอกให้
เจอข้างนอกก่อนเถอะมึง

กิจกรรมภาคเช้าดำเนินไปเรื่อยๆผมก็เริ่มจะมีเพื่อนในสาขามากขึ้น
สองคนคือไอ้โอมกับไอ้พีทไอ้โอมก็ช่างพูดช่างจามน่ารักดีส่วนไอ้พีทหน้านิ่งๆ
นานๆพูดทีแต่ผมก็เริ่มสนิทกับพวกมันแล้ว กลุ่มผมเลยมีกันสี่คนคือผมไอ้เวย์
ไอ้โอมไอ้พีทพอพักเที่ยงผมก็มาหาอะไรกินที่โรงอาหารคณะ ชี้เกียจไปไกลใจ
ครับแดดเมืองไทยร้อนขนาดไหนทุกคนยอมรู้ดี

“ฮาร์ทขอเบอร์มึงหน่อยดิเผื่อมีอะไรเดี๋ยวลโทรหา”โอมมันพูดกับผมมัน
ก็ขอๆเบอร์เพื่อนทุกคนในกลุ่มนั่นแหละเหลือแต่ผมยังไม่ได้ให้มัน

“096922xxxx”ผมก็ให้เบอร์มันไปสักพักไลน์ก็ดังผมหยิบขึ้นมาดูก็เป็น
ไลน์ไอ้โอมแล้วก็แชทกลุ่มไลน์ที่มันเชิญผมเข้าผมก็กดๆไป

“ไอ้โอมทำไมมึงเรียนคณะนี้วะ” ผมถามมันไปเพราะผมกับมันไปซื้อข้าวมานานแล้วรอไอ้เวย์กับไอ้ปีทที่ยังไปซื้อข้าวยังไม่มา

“ไม่รู้ดีว่าจะเรียนวิศวกรรมยนต์แต่แม่กูไม่ให้เรียนวะเขากลัวกูทำอะไรๆลำบากมั้งกูเลยเลือกคณะนี้” วิศววะนั่นหรอผมว่าก็งั้นๆแหละรู้ลึกเฉยๆซะมากกว่า

“เออกูว่าผอมบางร่างน้อยอย่างมึงเรียนไปคงไม่จบหรอก” มันเป็นคนผอมๆแรงไม่ค่อยจะมีนะครับผมเลยว่าแม่มันคงคิดแบบผมมั้ง สักพักไอ้เวย์กับไอ้ปีทก็เดินเข้ามา

“จิบแม่ค้าอยู่หรอวะพวกมึงนานชิบหาย” ผมพูดเหินับมันสองคน

“ไร้สาระ” ไอ้ปีทมันว่าผม อ้าวแซวหน่อยก็ไม่ได้

“หึหึ คนเยอะชิบหายไม่มีตารีโง่” กูละเกลียดไอ้คำหว่าเราะหึหึของมึงเนี่ยเวย์

พอพวกผมกินข้าวกันเสร็จผมก็เข้ามาทำกิจกรรมตอนบ่ายจนเสร็จพีที่คณะบอกผมว่าจะมีนัดทำกิจกรรมรับน้องอีกทีก็ช่วงบ่ายหลังเลิกคลาสเรียนของแต่ละวันโน้นแหละ พอเลิกเสร็จเพื่อนผมก็สลายตัวกันอย่างรวดเร็วไอ้เวย์คนขับรถมารับไอ้โอมกลับพร้อมกับไอ้ปีท ผมก็เพิ่งรู้ว่าพวกมันเรียนม.ปลายมาด้วยกันถึงว่าสนิทกันชิบหายเหลือแม่ผมที่ยืนหล่นๆอยู่หน้าคณะผมเลยกดโทรหาเสี่ยเฮสเสี่ยแกเรียนปีสี่แล้วกำลังจะเตรียมไปฝึกงานที่ระยองอะไรของเขาไม่รู้ผมไม่ได้สนใจเท่าไร แต่ช่วงนี้เสี่ยแกก็ยังมามหาลัยอยู่ยังไม่ได้ไป ผมเลยจะโทรบอกให้เสี่ยมารับ

///“ว่าไงวะ”//เหมะรับสายน้องแต่ละคนพูดเพราะๆกันทั้งนั้นพอผมจะพูดบ้างก็โดนด่าเสี่ยไม่ยุติธรรมวะ

//“เฮียมารับหนอยดิยืนอยู่น้าคะ”//ผมบอกๆกับเฮียเฮสไป

//“เดินมารอภูหน้าคะวิศวะกูยังไม่เลิกคลาส”//ทำไมต้องให้รอทีไปรับสาวนี้ไม่เห็นต้องมืรงมืรอ

//“ก็ได้เฮียเร็วๆด้วยนะ”//ผมพูดแล้วกดสาวทิ้งไป เดินก็เดินวะแค่ถัดไปหนึ่งตึกผมก็เดินๆของผมมาเรื่อยพอมายังหน้าคะวิศกรรมก็เห็นมีเด็กวิศวะเดินใส่ซือบเดินไปเดินมานี้ละมั้งตึกปีสี่ถัดไปปีนตึกปีสามผมเห็นแว็บๆอะนะ นั่งรอไปสักพักเริ่มรู้สึกเบื่อหิบบโทรศัพท์มาเล่นดีกว่า พอเล่นไปได้สักพัก

“น้องๆขนั่งด้วยคนดิไต่ะอื่นเต็ม”ผมเงยหน้าขึ้นมองรอบๆเออทำไมคนเยอะจี้วะเมื่อก็ไต่ะยังเหลือ2-3ไต่ะอยู่เลย

“ถ้าว่างก็นั่งไปสิพี่”ผมบอกกับพี่เขาไปเขาก็นั่งลงตรงข้ามผมพอสังเกตดีๆพี่เขาก็น่าตาดีนะผิวออกคล้ำๆนิดหน่อยตัวสูงๆ

“เดี๋ยวจะมีเพื่อนพี่มาอีกหนึ่งคนนะ พี่ชื่อทาม แล้วน้องชื่ออะไรอยู่คะไหน” พี่เขาบอกและแนะนำตัวเองแล้วหันมาถามผม

“ชื่อฮาร์ทครับ คณะการจัดการ”ผมตอบไปตามมารยาท

“เฮียไอ้คินทางนี้เว้ย”พี่เขาเหมือนจะเรียกเพื่อนมั้งแต่ผมไม่สนใจหรอกก็นั่งเล่นเกมส์ต่อ

“คนทำไมเยอะจี้วะ แล้วนี่ใครวะเด็กมึงหรอ”ผมได้ยินแบบนั้นเลยเงยหน้าขึ้นมองคนมาใหม่

“เฮีย! มึงนี่เองที่หิวเราะกูเมื่อเช้า”ผมตกใจจริงๆนะที่เห็นไอ้ลูกครึ่งนี้มองหน้าก็รู้แล้วว่ามันนิสัยไม่ดี เอะ!

“ว่าไงไอ้ตุ๊ด ค่ากูแล้วนี่วิ่งหนีเลยนะมึง”เหมือนมันจะชะงักนิดๆนะที่เจอผมแต่แค่คิดเดียวเท่านั้นแหละมันก็พูดจาหาตีนผมอีกจนได้

“พูดจั่วจ้วงมว้ยกันสั๊กยกมัยละมึง”ใครจะยอมมึงละครับแม่งผมยังเกลียดชังน้ำมันไม่หายเลย

“ใจเย็นๆทั้งสองคนนั่นแหละ นี่มึงรู้จักกับน้องฮาร์ทด้วยหรอวะไอ้คิน” พี่ทามก็ถามไ้บ่านี้ มึงชื่อคินสินะกูจะจำจนลูกบวชเลย

“มันเข้ามาอ่อยกูเมื่อเข้านี่เอง”ใครไปอ่อยมึงไ้บ่าคินไ้สลดขอเถอะวะกูนอนไม่หลับแน่ถ้าไม่ได้เอาเลือดชั่วมึงออก
ผู้วะ!

เต็มๆมูมปากครับบอกแล้วฮาร์ทคนนี้จะไม่ยอมและแล้วมันก็จะกำลังจะจ้วงหมัดใส่ผมเช่นกันผมกำหมัดตั้งการ์ดแต่เหมือนมันจะเร็วกว่าโดนแน่หน้ากู...

“เฮ้ย!!!ทำไมกันวะ”และแล้วเหตุการณ์ซุลมุลก็หยุดลงเพราะเสียงตะคอกของใครสักคนที่ผมคุ้นๆน่าเสียงดี

“ไม่มีอะไรครับพี่เฮส”ไ้บ่าคินกับไ้พี่ทามตอบเฮียผม

“ไม่มีจิ้งนหรือแต่ที่กูเห็นบ้านกูเขาเรียกรังแกน้อง”เฮียเฮสยังคงเสียงดังอยู่ไม่ชอบเห็นผมโดนรังแกผมรู้เพราะท่าเมื่อก็เหมือนเฮินจะเข้าใจผิดว่าผมโดนถูกหาเรื่อง ปกติถ้าเขาเป็นคนสุภาพนะแต่ถ้าเป็นเรื่องผมโดนรังแกก็จะมีหยาบเข้ามา

“เฮียมาช้าผมอยากกลับบ้านแล้ว”ผมหยิบกระเป๋าแล้วเดินไปยืนข้างๆเฮียเฮสไ้บ่าคินกับพี่ทามดูตกใจนิดหน่อยที่ได้ยินผมพูดแบบนั้นไป

“ครับพี่เฮส”เหมือนเฮียเฮสจะเป็นรุ่นพี่ที่ทุกคนนับถือกันมากไ้บ่าคินมันเลยดูเกรงใจเฮียผมอยู่

”อย่าให้กูเห็นว่ามันเกิดขึ้นอีกนะคิน”เฮียเฮสว่าแล้วเดินนำผมมาที่รถ
เขาผมไม่อธิบายหรือกว่าผมเริ่มก่อนผมเกลียดขี่น้ำมันจะตายไ้บ้าคิน!!!!!!

Fiction 02

พอขึ้นมานรถเฮียเฮสเสร็จเขาก็ขับรถออกมา เฮียเฮสเริ่มเปิดเพลง Closer เพลงของ The Chainsmokers ศิลปินโปรดของเฮียเขาละนะ เขาไม่ถาม เรื่องที่เกิดขึ้นหรือผมรู้ แต่เขาจะให้ผมพูดให้เขาฟังเองมากกว่าแน่นอนว่าผม จะไม่พูดถึงมันแน่

“เฮียเปิด Hip Hop น้อยสิ” ผมบอกเฮียไปผมชอบฟังเพลงแนว Hip Hop นะชอบมากแนว Rap นี่ก็ชอบ ผมไปดูการแข่งขันแร็ปบ่อยๆนะผมเชื่อว่า ใครหลายๆคนคงรู้จักรายการนี้นะ Rap is อะไรส์ก็อย่างลงท้ายด้วยนาว

“เปิดเองสิ” ผมชี้เกียจเกียจกับเฮียผมก็เลยหยิบโทรศัพท์ผมแล้วเสียบ สายแจ็คเปิดเพลงของ Wiz Khalifa

“เฮียรู้จักกับไอ้บ้านั้นด้วยหรอ” ผมถามเฮียไปอยู่ๆก็รู้สึกอยากรู้เรื่องมัน ขึ้นมาเฉย

“เออถามทำไม” เฮียถามผมด้วยน้ำเสียงนิ่งๆ

“ก็อยากรู้ไงเฮีย ไม่อยากรู้จะถามหรอ” ผมบอกเฮียไปส่งๆ

“มันเป็นพีวีกปีนี่” พอพูดจบผมก็ตรัสรู้ได้ในทันที ก็เฮียผมเขาเคยเป็น เฮดวีกตอนปีสามนี่ก็ไม่แปลกหรอกที่เขาจะรู้จักพวกพีวีกปีสาม พอผมรู้ คำตอบผมก็หยุดถามนั่งเงียบๆฟังเพลงไปเรื่อยจนถึงบ้านผมก็รีบวิ่งขึ้นห้อง ก่อนเลย

ผมเปิดเข้ามาในห้องของผมห้องที่คุ้นตาถึงจะรกๆไปหน่อยแต่ผมก็ชอบนะรูปเรีฟเปอริในดวงใจติดแถวๆผนังห้องเต็มเลยมีตู้เก็บโมเดลรถบีกไบค์ผมมีประมาณสัก100กว่าคัน มีชั้นวางโล่รางวัลการแข่งขันโปรแกรมต่างๆทั้งภาษาซี ภาษาHTMLรวมทั้งการสร้างเกมส์และรางวัลด้านคอมต่างๆ บอกแล้วว่าผมเก่งจะตาย มีรูปผมสมัยเด็กจนถึงปัจจุบันวางอยู่บนโต๊ะข้างหัวเตียงผมเดินมาเปิดคอมตั้งโต๊ะแล้วเริ่มเข้าไปตีHON

ผมก็เป็นเด็กติดเกมส์คนหนึ่งนี่แหละนะผมว่า

ก๊อก ก๊อก ก๊อก

ผมไม่รู้ว่าผมเล่นเกมส์อยู่นานแค่ไหนจนได้ยินเสียงเคาะประตูผมเลยจำใจหยุดเกมส์ไว้ก่อนแล้วไปเปิดประตู

“แม่มีอะไรรีป่าวครับ”ผมเห็นแม่ยืนอยู่หน้าประตูผมเลยถามแม่ไป

“ฮาร์ท พ่อเขามีเรื่องจะคุยกับลูกนะที่ห้องทำงาน”แม่ผมบอก ผมก็แปลกใจนิดๆทำไมต้องไปคุยที่ห้องทำงานพ่อ?ปกติคุยตอนกินข้าวเย็นก็ได้

“ครับๆ”ผมบอกแม่ไปแล้วกลับมาปิดคอมแล้วเดินไปห้องทำงานพ่อ

ก๊อก ก๊อก ก๊อก

ผมเคาะประตูไปตามมารยาท

“เข้ามาสิ”พ่อพูดแค่นั้นผมก็เลยเดินเข้าไปในห้องนั่งลงแถวๆโซฟา

“พ่อเรียกฮาร์ทมีอะไรรีเปล่า”ผมถามออกไปตรงๆก็เกียจอ้อมค้อมมันดูไม่ค่อยเป็นคนไม่จริงใจเท่าไร(?)

“เสาร์นี้ตรงกับวันครบรอบแต่งงานพ่อกับแม่พ่อจะพาแม่ไปเที่ยวต่างประเทศสักเดือน”พ่อผมพูดเสียงเรียบๆ แต่เดี๋ยวนะครบรอบแต่งงานจะทั้งคู่แล้วไปฮัลลีนูลกันสองคนหรือ?

“แล้วที่บริษัทละพ่อเสียเขาจะไม่เหนียวไปหรือ”ผมก็พูดไปนั่นแหละที่จริงเสียฮิตเขาก็เก่งอยู่แล้ว บริหารแทนพ่อได้แต่จะไม่ค่อยได้กลับบ้านนอนที่บริษัทถ้าพ่อไปติดต่องานที่ต่างประเทศ

“ให้อีฮิตดูแลแค่เดือนเดียวบริษัทคงไม่ล้มละลายหรอกมัง”ดูพ่อพูดครับเคยแคว่อะไรบ้างไหมนอกจากคนในครอบครัว

“แล้วจะให้ผมอยู่บ้านกับแม่บ้านรีไร่งพ่อ เสียเฮสก็จะไปฝึกงานอาทิตย์หน้าแล้วเหมือนกัน”นี่ล่ะครับประเด็นบ้านหลังใหญ่โตให้อยู่คนเดียวกับแม่บ้านมันใช่เรื่องที่ไหนล่ะ

“พ่อจะให้ลูกเพื่อนสนิทพ่อมาอยู่เป็นเพื่อนแก”ลูกเพื่อนพ้องนั้นหรือ? เพื่อนพ่อคนไหนกัน

“แล้วแต่เลยครับพ่อกลับมาแล้วซื้อบิกไบค์คันใหม่ให้ด้วย”เนี่ยยยยยเราต้องเป็นคนที่ไม่ได้ขาดทุนกับทุกปัญหาที่ผ่านเข้ามาครับ

เช้า

ผมตื่นขึ้นมาในวันที่สองที่ต้องไปมหาลัยเมื่อตอนเย็นตอนทานข้าวแม่ผมบอกว่าจะให้ผมไปทำความรู้จักกับลูกเพื่อนสนิทพ่อตอนเย็นนี้นัดกันได้แล้วที่ร้านกาแฟเล็กๆชื่อร้านว่าKOIแถวๆมหาลัยผมแม่บอกผมว่าเขาเรียนมหาลัยเดียวกันกับผม พอผมแต่งตัวเสร็จคว้ากระเป๋าเลือกกุญแจรถได้ว่าจะเอาคันไหนไปก็ลงไปกินข้าวในครัว แม่ผมยังตื่นขึ้นมาทำอาหารเช้าเหมือนเดิมถึงแม้ที่บ้านจะมีแม่บ้านก็ตามที

“ตื่นแล้วหรือลูกนั่งก่อนสิกินข้าวก่อนแล้วค่อยไป”แม่บอกผมยิ้มๆ

“ครับๆ”พออาหารมาเสิร์ฟโดยเซฟใหญ่ประจำบ้านผมก็นั่งทานไปเรื่อย ๆ

“ตอนเย็นอย่าลืมนัดนะฮาร์ทพูดจากับพี่เขาดีๆด้วยล่ะ”แม่พูดเหมือนผมเป็นคนหยาบคายผมออกจะคนดีนะรู้เปล่า

“ก็ถ้าเขาทำตัวน่านับถือผมจะพูดดีดีเลยล่ะแม่”ผมพูดประชดแม่เบาๆ พอกินเสร็จผมก็เดินออกมาที่โรงรถวันนี้มีผมออกบ้านช้ากว่าพ่อและเฮียแต่ผมไม่ถือหรอกผมเรียน9โมงนิตินเช้าทำไม

พอเดินมาโรงรถของผม ผมมองบิกไบค์ตัวเองมีประมาณสิบคันผมปีนคนเดียวในบ้านที่ขี่บิกไบค์พอกับเฮียขี่รถสปอร์ตกันทั้งนั้น ผมเดินมาหยุดที่เบเนลลือรถบิกไบค์เชื้อชาติอิตาลีสีดำราคาที่สองแสนต้นๆของผมแล้วขึ้นคร่อมใส่หมวกกันน็อคสตาร์ทรถแล้วออกจากบ้านมา

มหาลัย

คลาสแรกของวันนี้เป็นวิชาพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์ซึ่งผมก็ตั้งใจเรียนอยู่นะผมชอบในด้านนี้ซึ่งตรงกันข้ามกับไอ้เวย์เลยพอหัวถึงโต๊ะก็หลับไปเฉย ส่วนไอ้ปีทกับไอ้โอมก็นั่งเรียนเหมือนผมพอไอ้โอมมันไม่เข้าใจก็หันไปถามไอ้ปีท

เวลาล่วงเลยมาจนคลาสสุดท้ายของวันพอจบคลาสไอ้เวย์ก็ชวนพวกผมไปร้านเหล้าบ้านผมขอบายเพราะนึกได้ว่าติดนัดตอนบ่ายแล้วกับลูกเพื่อนพ่อ ผมขี่เบเนลลือออกจากมหาลัยแล้วขี่ไปร้านที่นัดกันได้

Kin'Part

ช่วงนี้เหมือนชีวิตผมดูวุ่นวายเอาหลายๆเลยเมื่อวานผมเดินผ่านหน้า
คณะกรรมการจัดการผมเห็นไอ้เด็กปีหนึ่งคนหนึ่งตะโกน'ผมอยากเสียชิง'อยู่หน้า
คณะหน้าตามันดูเหมือนผู้ชายปกติทั่วไปนั่นแหละแต่มีบางอย่างในตัวมันที่
ทำให้มันเด่นแตกต่างจากคนอื่น ผมก็รู้แหละว่ารุ่นพี่คณะมันคงจะแกล้งมัน
เล่นแต่ผมดันไปหัวเราะใส่หน้ามันนี่สิตอเน็นเลยโดนหมัดมันเข้ามุมปากมา
เต็มๆ แล้วมันก็ทำให้ผมมีเรื่องตกใจได้อีกเพราะรุ่นพี่ปีสี่พี่เฮสตันเป็นพี่มันซะนี่
ฝากไว้ก่อนเถอะไอ้เด็กบ้าเจอกันอีกคราวหน้ากูจะเอาคืนให้สาสมเลย

พอกลับมาถึงบ้านมัมก็บอกว่าจะให้ผมไปอยู่เป็นเพื่อนลูกเพื่อนสนิท
แต่ที่บ้านพวกเขา ผมก็ไม่ได้ว่าอะไรหรอกไม่ใช่คนเรื่องมากเท่าไรหรอกไปก็ไปแต่
พอมัมส่งรูปคนที่ผมต้องไปอยู่ด้วยมาให้เท่านั้นแหละผมถึงกับชะงักมันเป็น
รูปของคนที่เขาเรื่องผมไปไม่กี่ชั่วโมงก่อนนิครบไอ้เด็กฮาร์ท

“ว่าไงนะมัม!!! จะให้ผมไปอยู่บ้านกับไอ้เด็กนั่นนะหรอ! ไม่มีทาง”ผม
พูดบอกกับมัมไปยังไงผมก็ไม่ไปอะเปื้อนี่หน้ามันขนาดเจอกันแค่วันแรกก็ชก
ผมเข้าให้ถ้าไปอยู่บ้านมันผมคงอดที่จะชามันไม่ได้แน่ๆ

“คินฟังมัมนะลูกเพื่อนสนิทพ่อคุณอ้าวตรกับภรรยาจะไปต่างประเทศ
พี่ๆของน้องฮาร์ทก็ไม่อยู่บ้านอ้าวตรเลยอยากให้คินไปดูแลน้องให้สักหนึ่ง
เดือน”แม่ผมอธิบายความจำเป็นออกมาให้ผมฟัง

“ยังงั้นคินก็ไม่ไปครับ”ผมพูดไปแบบนั้นแล้วเดินขึ้นห้องมาผมเห็นมัมมี
สีหน้าลำบากใจเพราะมัมคงรับปากอ้าวตรไว้แล้ว

คืนนั้นทั้งคืนผมดันนอนไม่หลับผมไม่อยากให้มันลำบากใจ ผมรู้ว่าครอบครัวผมเป็นคนยังไงถ้าได้รับปากอะไรไว้แล้วจะไม่ผิดคำพูดนั้นยิ่งทำให้ผมคิดหนักเข้าไปใหญ่ พอตอนเช้าผมตัดสินใจบอกกับมันไปว่าผมตกลงว่าจะไปอยู่เป็นเพื่อนไอ้เด็กบ้านนั้นที่บ้าน แค่เดือนเดียวผมคงไม่ตายหรือมั้ง

พอเลิกคลาสเรียนสุดท้ายของวันนี้ผมก็บอกเพื่อนว่าผมจะไม่เข้าว๊ากรุ่มน้องปีหนึ่งวันนี้เพื่อนผมก็ไม่ได้ว่าอะไร ผมเดินออกมาที่ลานจอดรถแล้วขับเฟอวารีสีแดงออกราคา23ล้านกว่าๆของผมออกมา บ้านผมทำกิจการด้านรถยนต์ทุกรุ่นและมีสนามแข่งรถมากกว่า150ที่ทั่วโลกผมเลยเลือกที่จะเรียนวิศวกรรมยนต์เพราะผมเป็นลูกคนโตแล้วน้องผมก็เป็นแค่ผู้หญิงวัย5ขวบเอง ผมเลยไม่อยากให้น้องมารับงานกิจการทางครอบครัวที่ดูเหมือนว่าจะเป็งานของผู้ชายซะมากกว่า

ผมขี่รถมาเรื่อยๆจนถึงร้านKOIผมจอดรถแล้วเดินเข้าไปในร้านมองหาเจ้าตัวปัญหาของเรื่องพอผมเห็นมันนั่งเล่นมือถืออยู่ผมเลยเดินเข้าไปหามัน

“ว่าไงมึงไอ้ตัวดีไม่คิดเลยนะว่าจะได้มีโอกาสได้ไปอยู่กับมึงถึงที่บ้าน” บางทีพระเจ้าอาจจะส่งโอกาสมาให้ผมได้เอาคืนมันบ้างก็ได้ ผมค่อยๆนั่งลงตรงข้ามกับมัน มันเงยหน้าขึ้นมาจากโทรศัพท์แล้วหันมามองผมมันคงตกใจ น่าดูสินะ

“มะ มึง! เองนะหรือลูกเพื่อนสนิทพ่อกู” มันพูดออกมาเหมือนไม่เชื่อผมสักเท่าไร

“เออ ยินดีที่ได้เจอกันอีกนะมึงไอ้น้องฮาร์ท หึหึ” ผมพูดยิ้มๆแล้วเดินออกจากร้านมา พอผมเห็นมันดูหน้าเสียแบบนั้นผมดันมีความสุขซะงั้น เริ่มสนุกแล้วสิ หึ

Fiction 03

หลังจากที่ผมมานั่งรอคนที่ผมไม่รู้ว่าเป็นใครในร้านKOLได้สักพัก และ
แล้วคนที่ผมรอก็ปรากฏตัวออกมา มันคงเป็นโชคร้ายของผมที่เผลอไปยืน
นั้นดันเป็นลูกเพื่อนพ่อ ผมรีบออกจากร้านมาหลังจากที่นั่งอิงอยู่สักพัก ต้อง
รีบกลับบ้านครับต้องไปยกเลิกคำพูดที่ว่าให้คนมาอยู่เป็นเพื่อน

บ้าน

ผมเห็นแม่ทำอาหารอยู่ในครัวผมเลยตรงเข้าไปหาแม่

“แม่คนที่จะมาอยู่เป็นเพื่อนผมเขาชื่ออะไรแม่”ผมรีบถามแม่ไปเพื่อ
ความแน่ใจอีกครั้ง

“พี่คินใจลูก ยังไม่ได้เจอพี่เขาอีกหรือวันอาทิตย์นี้พี่เขาจะเข้ามาอยู่ที่
บ้านแล้วนะ”คำพูดแม่ทำผมชะงักไปนิด

“ห๊ะ!!แม่จะให้ไอ้บ้าคนมาอยู่กับฮาร์ทที่บ้านหรือ แม่แค่ไปเมืองนอก
แปบเดียวฮาร์ทอยู่คนเดียวได้ อย่าให้มันมานะแม่!!!”พอสติมาผมก็เริ่ม
โวยวายขึ้นมาทันที ถ้าจะให้มันมาอยู่เป็นเพื่อนผมขออยู่คนเดียวจะดีกว่าอีก
ผมอยู่กับแม่บ้านก็ได้เชียว

“ไม่ได้หรอกฮาร์ท พ่อเขาเป็นห่วงลูกนะเลยให้พี่คินมาดูแลลูกให้”ที่ว่า
เป็นห่วงผมพอรู้อยู่หรือกว่าห่วงอะไร ห่วงว่าผมจะซึบไปไหนไปเที่ยวกลางคืน

แล้วเกิดอุบัติเหตุ พ่อกับแม่เคยขอให้ผมเลิกขี่ตอนผมเกิดอุบัติเหตุครั้งแรกแต่ผมก็ไม่ยอม

“ฮาร์ทสัญญาว่าจะทำตัวดีขึ้น”ผมบอกแม่ออกไปแต่ดูเหมือนแม่จะไม่ยอมฟังผมนี่สิ ผมเลยตัดสินใจเดินขึ้นไปบนห้องแล้วล้มตัวลงนอน

“เอาก็เอาวะแค่เดือนเดือนไม่ตายหรอกไอ้ฮาร์ท”ผมพูดให้กำลังใจตัวเองแล้วล้มตัวลงนอน

วันเวลาช่างผ่านไปเร็วเหลือเกินนี่ก็ถึงวันเสาร์แล้วครับ.....วันที่พ่อกับแม่จะต้องไปสวีทกันสองคนผมยืนอยู่หน้าบ้านมองพ่อกับแม่เศร้าๆ

“พรุ่งนี้เจ้าคนจะเข้ามาอยู่ที่บ้านแล้วนะ พี่เขาพูดอะไรหัดฟังบ้าง ส่วนบิกไบค์ห้ามเอาไปขับจนกว่าพ่อจะกลับมา”อ้าวทำไมพ่อพูดงี้ละ

“ได้ไงอะพ่อแล้วผมจะไปมหาลัยยังงี้”เรื่องเศร้าเพิ่งผ่านไปเรื่องร้ายๆ กำลังจะเข้ามา ซื้อมอเตอร์ไบค์มาเพื่อขี่ครับพ่อไม่ได้ซื้อมาดูแล

“ไปพร้อมกับเจ้าคนพ่อบอกเจ้าคนไว้แล้ว อย่าได้อั่นนักถ้าพ่อรู้ว่าไม่ฟังพ่อจะยึดรถแกเจ้าฮาร์ท”ผมจะพูดอะไรได้อีกละ

“แม่รีบกลับๆมานะครับซื้อช็อคโกแลตมาฝากฮาร์ทด้วยนะครับ แล้วก็บอกพ่อด้วยว่าไม่ต้องบีม้องมาฝากฮาร์ท ฮาร์ทไม่ชอบเด็ก”ผมเข้ากอดแม่แล้วพูดเหน็บพ่อในประโยคหลัง

“จ๋าๆอย่าเอาแต่ใจนะครับ”แม่หอมแก้มผมเบาๆแล้วขึ้นรถไป ผมมองพ่อที่ตามแม่ไปเคื่องๆวันนี้เฮียฮิตจะไปส่งพ่อกับแม่ที่สนามบิน ส่วนเฮียเฮสจะพาผมไปซื้อรถคันใหม่ซื้อมาดูแลนะครับผมว่า

ผมกลับขึ้นมาบนห้องนอนเล่นคอมไปเรื่อยเปื่อยรอเวลาตอนบ่ายค่อย
ออกไปกับเฮียเฮส เรื่องมหาลัยไม่ต้องห่วงหรรอครับช่วงนี้อาจารย์ยังไม่
สั่งงานเยอะหรอกแต่เรื่องสายรหัสผมกำลังตามหาอยู่ คนอะไรให้คำใบ้ยาก
ชิบหาย'เป็นหนึ่งในได้หล้าในการพิชิตมารร้ายในเกมส์ รู้ทุกเรื่องที่คนอื่นไม่รู้'
ผมลองทายไว้แล้วแหละว่าพี่เขาเป็นผู้ชายแน่ๆบ้าเกมส์ขนาดนี้ ส่วนรู้ทุก
เรื่องที่ทุกคนไม่รู้นี่คงเป็นพวกแฮคเกอร์ไปละไม่แน่ใจ ผมคิดว่าพี่เขารู้แน่ว่า
ผมเป็นสายรหัสพี่เขาแต่พี่เขาดันอยากให้ผมลำบากในการตามหาไง โถ้ววว
ไอ้พี่ชั่ว

พอผมเล่นเกมส์ไปสักพักผมก็รู้สึกเบื่อขึ้นมาเฉยเลย ผมเลยเข้าไปใน
ไอจีที่ไม่ได้เล่นมาแสนนานแล้วกดอัปรูปตัวเองที่ยีพันให้เห็นหลักัดัดนิดๆแล้ว
ก็พันขาวๆ ผมดัดฟันนะแต่ไม่ชอบยิ้มเลยไม่ค่อยมีใครสังเกตเห็น

ปัง ปัง ปัง

เสียงทุบประตูก็มาครับเฮียเฮสแนผมว่า

“มีไรวะเฮีย”ผมตะโกนถามออกไปก่อนแล้วค่อยเปิดประตู

“ไปกินข้าวข้างนอกเป็นเพื่อนกูหน่อย แล้วเดี๋ยวตรงไปร้านรถเลย”เออ
ดีครับนี่เพิ่ง10โมงเช้าเองเฮียเขาคงหิวแหละสภาพนี้เพิ่งตื่น แต่ทำไมไม่
อาบน้ำแต่งตัวก่อนแล้วค่อยมาเรียกวะ

“ไปอาบน้ำก่อนสิเฮีย”ผมพูดพลางดันเฮียเฮสที่สูงกว่าผมมากไปห้อง
เฮียเขาแล้วผมก็ถือโอกาสไปนั่งเล่นห้องเฮียด้วยเลย ถ้าเข้าไปฝึกงานผมคง
คิดถึงเฮียแยเลย แฮ่ออออคิดแล้วเศร้า

ห้องเฮียเฮสเป็นห้องที่สะอาดกว่าห้องผมมากไม่ติดอะไรละเทะไป
หมดเหมือนห้องผม ดูสะอาดตาดีแต่ผมไม่ชอบมันไม่ใช่สไตล์ผม

ผมมองห้องเฮียไปนานๆแล้วดันมองไปเห็นรูปผู้ชายคนหนึ่งหน้าตาน่ารักทีเดียว ผมหันไปมองเฮียผมแต่เขาคงเข้าห้องน้ำไปแล้วผมเลยหยิบรูปนั้นขึ้นมาดู ไม่เห็นจะรู้จักเลยแอบซุ่มหรอเนี่ยที่รูปผมนี้มีรูปเดียวรูปเล็กๆแต่รูปคนอื่นนี่ใหญ่กว่าหน้าผมอีก รักผมมากเฮีย

แก๊กรัก

เสียงเปิดประตูห้องน้ำดังขึ้นแต่ผมยังไม่วางรูปนั้นลงเลย

“เฮียนี้ใครวะ? น่ารักดีนะ”เฮียเขาหันมามองทางผมนิดๆ

“เลือกนะมึงนะ”แล้วก็พูดเห็บผมออกมา เออไม่ยุ่งได้

“เฮียรู้ไหมพ่อส่งใครมาอยู่เป็นเพื่อนฮาร์ท?”ผมลองถามๆไปเพื่อเฮีย
เขาไม่ชอบหน้าไอ้คิดผมจะได้รอดไง

“ไอ้คิดไม่ใช่รีใจ”อ้าวนี้รู้กันทั้งบ้านแล้วหรอ

“เฮียจะปล่อยผมอยู่กับมันจริงๆหรอ”

“มันไม่กล้าฆ่ามึงหรอกน่า มึงน้องกุนะบารมีกูเยอะ”พูดไปเขาก็แต่งตัวไป
แหมะนี่เฮียใครวะไม่ค่อยชมตัวเองเลยยยยย แล้วผมก็เงิบไม่รู้จะต่อต้าน
ยังไงดี

“แล้วมึงคิดไว้รียังว่าจะเอารุ่นไหนรถนะ”แล้วเขาก็ถามเรื่องรถผม

“คิดไว้แล้วครับ แต่ไม่อยากจะคันนั้นแล้วมันแพงไป แค่อ้อมาดูเล่นซ้อ
แพงทำไม”ผมว่าไปอย่างนั้นแหละแต่ที่จริงแล้วมีคันที่โดนใจกว่าไงเลยจะเอา
คันนี้แทน มันเป็นรุ่นBMW S 1000 R 2017สีน้ำเงินเพิ่งเปิดตัวออกมาใหม่ผม
ติดตามตลาดรถทุกวัน

พอออกมากินข้าวข้างนอกเสียเขาเลือกมากินที่ห้างกลางเมืองผมก็ไม่
ว่าอะไร พู้งนี้ผมก็มีแผนจะมาที่นี้อยู่เหมือนกัน มาทำไมนะหรอ? มางาน
มอเตอร์โชว์นี่จะรับจัดแบบยิ่งใหญ่มากคนรักรถอย่างผมไม่มาถือว่าพลาด
มาก

“เสียกินข้าวใหม่ผมอยากกิน”พอผมเห็นเสียเขาไม่เดินเข้าร้านไหนสัก
ทีผมเลยเสนอช่องทางให้เสียเลือก

“เอาสิกูก็ไม่ว่าจะกินอะไรเหมือนกัน”เป็นอันว่าตกลงครับ เดินเข้าร้าน
อย่างไรววันนี้มีคนเลี้ยงไม่เดือดร้อนทรัพย์สินผมที่ขอพามา พอกินเสร็จผมกับเสีย
เลยออกจากห้างมาตรงไปร้านรถที่ประจำที่ผมไปอยู่บ่อยๆ

พอถึงร้านเท่านั้นแหละครับรู้สึกได้ถึงความต้องการของผมที่เพิ่มมาก
ขึ้นเรื่อยๆ ผมยืนมองรถแล้วลูบๆคลำๆมันเหมือนดังต้องมนสะกด

“งัไอ้ฮาร์ทสนใจรุ่นไหนเป็นพิเศษไหม”พี่บอยเจ้าของร้านถาม

“สนใจทุกรุ่นเลยพี่”ผมตอบแต่ตาก็มองรถดาระยิบระยับ

“ถามเสียมึงก่อนดีไหม”แหะรู้ดีกว่าใครมาจ่ายตั้ง

“BMW S 1000 R 2017สีน้ำเงิน เข้ามาเมื่อวานนี้ใช่ไหมพี่”ผมถามพี่
เขาไป

“เช็คร้านกูเหมือนกันนิจึง เออเพิ่งเข้าร้านมาเมื่อวานสนใจรีง”ผมพยัก
หน้าเบาๆส่วนเสียนะหรอนั่งรอผมเฉยๆเขาไม่ค่อยชอบบิกไบค์เท่าไร แล้วผม
ก็เดินตามพี่บอยไปในโรงเก็บรถเพราะยังไม่ถึงกำหนดออกมาโชว์ของรถรุ่นนี้
ผมลูบๆคลำๆอยู่นาน ยิ่งเห็นใกล้ๆความอยากได้ยิ่งล้นอกผม

“ตกลงเอาคันนี้เลยพี่บอย”ผมบอกพี่เขาไปถึงรถจะยังไม่ถึงกำหนด
วางขายแต่ผมเป็นลูกค้าVIPงเลยซื้อก่อนได้ ส่วนราคานะหรอแพงกว่าเบเนล

สี่ของมมอยู่มากทีเดียว ใครเครื่งกันครับเรื่องราคายังไงเฮียผมก็เป็คนจ่าย
ส่วนคัที่มมจ่ายเองก็เบเนลลีนั่นแหละครับ

“เฮียผมเอาคันี้”พอมมพูดแบบนั้นเฮียผมก็เซ็นเช็คเงินให้ทางร้านไป
ไม่ต้องแปลกใจครับทำไมเฮียผมรวยทั้ๆที่ยังเรียนอยู่ปีสี่ เขาเรียนวิศวะโยธา
แล้วความสามารถเขาก็ฉายเด่นตั้งแต่อยู่ปีสองแล้ว เลยทำให้บริษัท
ปิโตรเลียมของต่างชาติมาทาบทามให้ไปทำงานด้วยตั้งแต่ปีสอง แต่เฮียผม
เขาปฏิเสธไปเพราะอยากเรียนให้จบปีสี่ก่อนแต่ก็เห็นเข้าไปช่วยงานทางบริษัท
นั้นอยู่นะไม่รู้ว่ทำฝ่ายไหนทั้ๆที่ตัวเฮียเฮสก็ยังอยู่บ้าน

พอกลับมาถึงบ้านเสร็จผมก็ตรงดิ่งขึ้นห้องเลย เพราะไม่มีคนอยู่บ้าน
เฮียฮิตคงเข้าบริษัทเลยหลังจากไปส่งพ่อแม่ที่สนามบิน เฮียเฮสนะหรวบอกจะ
ขึ้นไปเก็บของเฮียเขาต้องไปฝึกงานที่ระยองเห็นว่จะออกเดินทางพรุ่งนี้เข้า
ส่วนBMWผมนะหรวบอจะเอามาส่งให้ที่บ้านผมพรุ่งนี้ตอนสายๆ

RRRRRRRR

ผมคลำหาโทรศัพท์ของมมออกมาจากกระเป๋าแล้วมองเบอร์ที่โทรเข้า
มา เบอร์แปลกๆปกติผมไม่รับนะแต่วันนี้อารมณ์งี้ได้รถใหม่รับก็ได้ว่ะ

“ฮัลโหล”ผมกรอกเสียงไปตามโทรศัพท์

“ว่่าไงมึง พรุ่งนี้กูจะเข้าไปนะจัดห้องไว้ด้วย”ไ้บ้าคิน! จะโทรมาทวน
อารมณ์กูทำไมว่ะ

“กูจะให้มึงนอนหน้าบ้าน อย่าลืมเอาเต้้นท์มากางด้วยนะส้ส”ผม
ประชดมันออกไป

“กูนอนห้องมึงก็ได้วะไ้ตุ้ตุ้ฮาร์ท”ขึ้นเลยครับขึ้นเลยค่านี

“ตู้ที่บ้านฟองมิงสิ ถ้าจะโทรมาทวงหนี้ไ้เอาเวลาไปชักว่าวเถอะ”ผมพูดใส่มันแค่นั้นแล้วตัดสายไป อารมณ์ไม่ดีขึ้นมาเฉยๆเพราะแค่ได้ยินเสียงมัน

ผมเดินไปเปิดเพลงHiP Hopสไตล์ที่ผมชอบดังๆเพราะยังงัยห้องผมก็เป็นห้องเก็บเสียงอยู่แล้ว ปล่อยตัวปล่อยใจไปกับเพลงแล้วเดินเข้าไปอาบน้ำ ผมยืนมองหน้าตัวเองในกระจกมองรอยสักที่แขนที่เป็นแนวมินิมอล

“พร้อมรับกับจุดเปลี่ยนชีวิตแล้วหรอวะมิงไอ้ฮาร์ท”พูดกับตัวเองเบาๆ แล้วตั้งใจอาบน้ำ

และแล้ววันที่ผมไม่เคยรอคอยก็มาถึง.....วันอาทิตย์เิงครับผมตื่นขึ้นมาช่วงสายๆเดินลงมาข้างล่างเห็นเฮียเฮสกำลังเก็บของขึ้นรถ

“เฮียฮิตไม่กลับบ้านหรอเฮียเฮส”ผมถามเฮียเขาไปเพราะไม่เห็นรถเฮียฮิตที่โรงจอดรถ

“เห็นมันบอกว่านอนที่คอนโดมัน”อ้อสินะก็คอนโดมันใกล้บริษัทกว่าที่บ้านนิ งานเฮียคงเยอะด้วยมั้ง

“ไม่อยากให้เฮียไปเลยวะ”ผมบอกเฮียเฮสไป

“อย่างอแงไอ้ฮาร์ท”เฮียเขาปลอบผมตามแบบฉบับเฮียเขานั้นแหละครับผมรู้

“เฮียจะไปตอนนี้อยหรือ”ผมถามเฮียไป นี่ถ้าผมไม่ลุกขึ้นมาเฮียเขาจะขึ้นไปลาผมไหมเนี่ย รู้สึกสำคัญมากครับสำคัญตัวผิดนะเนะ

“เออเดี๋ยวล้อคินก็มาแล้วอย่าทำหน้าหมาหงอย”เขาบอกผมเสียงเรียบๆ

“ที่ทำหน้าแบบนี้ก็เพราะมันจะมาเนียแหละเฮีย”ผมว่าแล้วเข้าไปกอดเฮียเฮสผู้ติดตามใจผมมาตั้งแต่เด็ก

“กูไปฝึกงานไม่ได้ไปตายไอ้ฮาร์ท”เขากอดตอบผมเบาๆแล้วยีหัวผมเบาๆ

“ก็ได้ ขับรถดีนะเฮีย”ผมผละออกจากเฮียแล้วเฮียก็ขึ้นรถBMWสีดำของเขาไป ผมมองรถเฮียจนออกพ้นประตูบ้านแล้วไม่นานนักก็มีลัมโบกินีสีคว้นบุหรืขับเข้ามาในบ้าน

ผมคิดว่าน่าจะเป็นไอ้บ้าคินแนผมเลยรีบเดินเข้าบ้านไปเดี่ยวมันมโนว่าผมมายืนรอมัน ผมเดินเข้ามาให้ห้องนั่งเล่นเปิดเบนเท็นการ์ตูนโปรดวัยเด็ก แล้วสักพักผมก็เห็นไอ้บ้าคินถือกระเป๋าเข้ามาหาผม

“ห้องกูละ”มันถามผม

“ป้าเอมครับพาไอ้บ้าไปห้องรับรองแขกที่ครับ”ผมตะโกนบอกป้าเอมแม่บ้านของที่บ้านผมไปโดยไม่หันไปมองหน้ามัน

“เจ้าบ้านภาษาอะไรทำอย่างงี้กับแขก”มันพูดออกมาแนวลงมานั่งข้างๆผม

“เรื่องของกู”ผมบอกมันกลับไป แต่ตอนนี้ยังไม่มีวีแววป้าเอมเลยสงสัยไปรดต้นไม้หลังบ้าน

“ถ้าอีก5วิยังไม่มีใครพากูไปห้องกูจะไปนอนที่ห้องมึง”มันขู่ผมออกมาหน้าด้านๆ ผมก็เงยบครับ

“1 2 3....”มันเริ่มนับเลขขึ้นมาซะดื้อๆ

“เออๆแม่งเรื่องมากชิบหาย”ผมไม่ได้กลัวมันหรอกนะแต่ยังงั้นซะผมก็คนดีใจพามันไปส่งแค่นี้ไม่ตายหรอก ว่าแล้วผมก็เดินนำขึ้นมาห้องรับรองอยู่

ฝั่งซ้ายมือถัดห้องผมไปหนึ่งห้องนั่นก็คือห้องเฮียเฮสห้อง ส่วนห้องทางขวามือ
เป็นห้องเฮียอิตและห้องพ่อแม่

“ถึงแล้วนี่ห้องมึง”ผมบอกมันไปเสียงแข็งๆ

“แล้วห้องมึงล่ะ”แล้วมึงจะถามหาห้องกุหาประแสงหรือ ผมได้แต่คิด
ในใจ

Fiction 04

“เลือก”ผมพูดกระแทกเสียงใส่มันแล้วเดินลงไปห้องนั่งเล่นดูการ์ตูน รอรอมาส่งที่บ้าน ถ้าไม่มีคนเซ็นรับรถแล้วจะแย่ พอผมนั่งดูเบนเท็นจบแล้ว ผมก็ได้ยินเสียงคนเดินลงบันไดมา ไ้บ้าคินนั้นแหละครับมันไม่เดินมาทักผม หรือมันเดินออกไปหน้าบ้านแล้วขี่รถออกไปไหนไม่รู้

“ฮาร์ท มีรถมาส่งที่บ้านนะลูก”เสียงป้าเอมนะครับ พอผมได้ยินเลยดีด ตัวลุกขึ้นรีบตรงไปหน้าบ้าน

“เซ็นเอกสารรับหน่อยนะครับ”เด็กส่งรถบอกกับผม ผมก็เซ็นๆไปให้มัน เสร็จแล้วเขาก็ยกรถผมลงมา ผมมองBMWสีน้ำเงินของผมยิ้มๆ แล้วรีบวิ่งขึ้นห้องไปอาบน้ำแต่งตัว ตอนนี้อย่างน้อยพอสมควรแล้วมอเตอร์ไซค์คงเปิดงานเสร็จ แล้วผมว่าจะไปเดินดูบิกไบค์หน่อย

พอลงมาจากห้องผมก็แหวกกัญแจBMWของผมไปมา ขึ้นคร่อมรถใส่ หมวกกันน็อคเสร็จก็สตาร์ทรถแล้วขี่ออกไปที่จุดหมายที่ผมเพิ่งจะไปมาเมื่อวาน

ผมขี่บิกไบค์มาประมาณสัก15นาทีก็มาถึงห้างใหญ่ใจกลางเมือง เดินเข้าไปในโซนที่จัดแสดงโชว์บิกไบค์ รุ่นที่ผมเพิ่งซื้อไปเมื่อวานก็มีมาโชว์ครับคนรักรถหลายคนให้ความสนใจอย่างมาก ผมไม่อยากไปเดินเบียดงะเลยเดินมา

แถวๆโซนรถรุ่นHonda มีหลายคันที่ผมสนใจอยู่ แต่สนใจเท่านั้นแหละครับ ไม่ได้จะซื้อจริงๆหรอกแต่ที่บ้านก็ไม่ว่าจะยังไงให้ครบทุกคันภายใน1อาทิตย์

ผมเดินดูรถมาเรื่อยๆพริตดีนี่ก็เยอะนะครับเพราะว่าเป็นงานใหญ่ในรอบหลายเดือน ผมไม่ค่อยสนใจผู้หญิงหรอกเพราะอะไรนะหรอ ผมเป็นคนแบบนี้ไงเฉยๆกับทุกคนที่เข้ามาไม่เอาอกเอาใจใครรักรถกว่าผู้หญิง อีกอย่างผู้หญิงส่วนใหญ่เขาไม่ชอบหรอกผู้ชายตัวดำๆชีบิกไบค์ชอบแต่ขาวๆหล่อๆขับรถสปอร์ตไงครับ มันเลยเป็นเหตุที่ผมยังไม่มีแฟนแบบจริงจังสักที ผมเดินมาเรื่อยๆเลยเดินมาในโซนรถหิ้วพวกล้มไบกินีพวกนี้ ถ้าผมมากับเฮียเขาจะพามาโซนนี้ก่อนเลยแล้วบอกจะไปโซนบิกไบค์ทีหลัง

“มาเหมือนกันหรอตุ๊ด ทำไมไม่บอกว่าจะมาจะได้มาพร้อมกู”แล้วเสียงคนๆหนึ่งที่ผมไม่อยากได้ยินก็ดังขึ้น

คำก็ตุ๊ดสองคำก็ตุ๊ดกูจะเกลียดมึงเข้ากระดูกดำแล้วนะไอ้บ้าคิน

“เรื่องของกู! แล้วก็เลิกเรียกกูว่าตุ๊ดสักที”ผมพูดเสียงขุ่นๆใส่มันแล้วพยายามเดินหนี

“กูจะเลิกเรียกมึงก็ต่อเมื่อมึงเรียกกูว่า ‘พี่คิน’หึหึ”มันเดินตามมาแล้วพูดกับผม

“รอโลกแตกก่อนเถอะ”ผมพูดประชดมันแล้วยกนิ้วกลางให้มัน

“จ้ะกูก็เรียกมึงว่า‘ตุ๊ด’จนกว่าโลกจะแตกแล้วกัน”หน้าด้านไปนะมึง ผมไม่อยากเถียงมันเลยเลือกที่จะเจียบแล้วทำเมินใส่มันแล้วเดินดูรถต่อ เดินมาเรื่อยๆจนถึงที่จัดโชว์เฟอวารีแต่ไอ้คินมันก็เดินตามมาอยู่ดี

“จะเดินตามหาฟองหรอ”ผมหันไปด่ามันหงุดหงิดมากครับจะเดินตามทำไมของมัน

“กูหิวข้าวไปกินเป็นเพื่อนกูหน่อย”มันทำเป็นหูทวนลมคำด่าผมแล้วหันมาชวนผมไปกินข้าว

“เรื่องอะไรกูต้องไปกับมึงด้วยวะ”

“พ่อมึงบอกให้กูดูแลมึงอย่างดี นี่กูก็กำลังทำหน้าที่อยู่ไง”มันตอบผมเสียงเรียบๆ

“กูโตแล้วไม่ต้องมาดูแลกู”ผมบอกมันแล้วรีบเดินหนี ไม่อยากต่อต่อปากต่อคำไ้ใครรับล้าคาญ

“ถ้ามึงไม่ไปกูจะบอกพ่อมึงว่ามึงเอาบิกไบค์ออกมาขี่”นี่พ่อบอกมันเรื่องนี้ด้วยหรอ? ว่าแล้วมันก็รีบมากระซอกข้อมือผมแล้วลากผมไปกินยาโยอิ

“จะกินอะไรก็สั่ง”มันบอกกับผม ผมนั่งนิ่งไม่พูดไม่จาตั้งแต่มาถึงร้าน

“จะแดกอะไรก็สั่งกูจ่ายเอง”นี่มึงคิดว่าที่กูไม่สั่งนี่เพราะไม่มีตังจ่ายหรืไ้? เหอะ! บ้านมึงคงรวยมากสินะ

“กูจ่ายเองได้ไม่อยากกินของที่มึงซื้อ”ผมบอกมันไปแล้วสั่งอาหารมาให้ตัวเองสักสามสี่อย่าง ผมกินเยอะนะแต่ไม่อ้วนสักที่ยังไงก็มากินแล้วกินๆ ให้มันอึดไปเลยดีกว่า

“ตามใจน้องตุ๊ดเลยครับ”มันพูดประชดผมออกมาแล้วมันก็สั่งของมันมาห้าหกอย่าง ไม่ต้องบอกก็รู้ครับว่ามันแดกเยอะดูตัวมันก็น่าจะรู้แล้วสูงกว่าผมสักเจ็ดเซนวัดด้วยสายตาผมเอง

RRRRRRRR

“ฮัลโหล ว่าไงวะไอ้เวย์”ผมหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาเห็นว่าเป็นเบอร์ไอ้เวย์เลยกดรับสาย ไอ้บ้าคนมันก็หันมามองผมนิดๆ

//“คืนนี้ไปดื่มกันไหมวะฉับT”//มันชวนผมไปกินเหล้านี้เอง

“ก็หุ่่มวะ แล้วมีใครไปบ้าง”ผมถามมันไปช่วงนี้กำลังเบื่อๆพอดีไปกับมันหน่อยน่าจะดี

//“มีไอ้ปีทกับกูไอ้โอมมันไม่ไป 3หุ่่มเจอกันนะมึง”//

“เออๆไว้เจอกัน”พຼ່งนี้ผมเรียนบ้ายครบมันเลยชวนผมไปกินเหล้าได้ผมก็คนดีใจกลัวปฎิเสธแล้วเพื่อนจะเสียใจ

“จะไปไหน”ไอ้บ้าคินมันถาม ผมก็เงิบไม่ตอบมัน อาหารก็มาเสิร์ฟพอดีผมเลยนั่งกินเงิบๆ

“หูหนวกไร้เงาถามทำไมไม่ตอบ”

“มึงเป็นพ่อกูไร้เงา กูถึงต้องรายงานทุกอย่าง”ผมเงยหน้าขึ้นมามว่ามัน

“เออ! “มันตอบผมด้วยอารมณ์ที่เริ่มจะหงุดหงิดขึ้นมบ้าง

“ขอละ อย่ามายุ่งกับกูนักเลยมึงแค่บอกพ่อกว่ากูเป็นคนดีมากเวลาที่พ่อกูโทรมาถามแค่นั้นก็พอ”ผมบอกกับมันไป ผมไม่ได้ออกไปเที่ยวกลางคืนบ่อยสักหน่อย

“กูจะบอกตามที่กูเห็น”มันพูดแค่นั้นแล้วนั่งกินต่อ ใครกลัวกันละเหอะ!

พอกินเสร็จมันก็รีบเช็คบิลแล้วก็ชิงจ่ายให้ผมด้วย ผมว่าจะเถียงมันให้หัวชนเสาไปข้างแต่ก็รู้สึกไม่อยากจะพูดกับมันผมเลยรีบชิงหนีซะก่อน ผมขี่รถมาจอดในโรงรถแล้วตรงดิ่งขึ้นห้องเปิดแอร์เย็นๆให้ใจมันเย็นลงหน่อย ล้มตัวลงนอน

ไม่รู้ว่่าผมผล็อยหลับไปตั้งแต่เมื่อไหร่ตื่นมาอีกทีก็หกโมงเย็นแล้ว จนป้าเฒ่ขึ้นมมาเรียกให้ลงไปกินข้าวผมจึงลุกไปล้างหน้าแล้วเดินลงมา โต๊ะอาหารตอนนี้เหมือนว่่าจะมีไอ้บ้านั่งรออยู่ก่อนแล้ว

“กว่าจะตื่นได้นะตุ๊ด”ผมยังไม่ทันได้พูดอะไร แต่พอมันเจอหน้าผม ปากมันก็ถามหาตีนก่อนเลย

“เรื่องของกู”ผมบอกมันไปแล้วป้าเอมก็ตักข้าวให้ผมกับมัน ผมนั่งกิน เจียบๆไม่อยากเถียงมันทำเหมือนไม่มีมันอยู่ น่าจะดีกว่า

“พรุ่งนี้กูเรียนเช้าแต่มีงเรียนบ่ายเดี๋ยวกูกลับมาจับตอนเที่ยง”มันพูด บอกผม

“กูไปเองได้”ผมไม่อยากให้มันมารับ แค่เห็นหน้ามันที่บ้านก็เบื่อจะแย่ “ไปได้แต่ห้ามเอาบิกไบค์ออกไปซี่ ตอนนี้อยู่ติดกุญแจรถมึงมาไว้หมดแล้ว”ผมชะงักไปนิด มองไปที่ป้าเอมเห็นป้าเอมยิ้มแฉ่งๆมาให้

“ป้าทำแบบนี้กับฮาร์ทได้ไงครับ”ผมถามป้าเอมออกไปมีป้าเอมที่เข้าออกห้องผมได้เพราะป้าเอมมีกุญแจสำรองส่วนคนใช้คนอื่นผมสั่งไม่ให้เข้าห้องถึงจะไปทำความสะอาดก็ตามที ผมเลือกที่จะเจียบแทนไม่อยากพูดไม่ อยากคุยกับใคร

“คุณพ่อคุณฮาร์ทสั่งป้าไว้ล่ะคะ”ป้าเอมพูดออกมาเบาๆ นี่พ่อจะทำกับผมแบบนี้จริงๆหรอ? ผมกินข้าวไปได้ห้าคำก็วางช้อนลงและขึ้นห้อง มา แล้วโทรออกหาพ่อ

//“ว่าไงเจ้าฮาร์ท”//พ่อรับสายแล้วพูดทักทายผม

“พ่อ! พ่อทำไมทำแบบนี้กับผม ให้ไอ้บ้าคินนั่นยึดรถผมหรอ พ่อทำแบบนี้ทำไม”ผมถามพ่อออกไปเสียงดัง

//“พ่อก็ให้เจ้าคินไปรับไปส่งแกที่มหาลัยแล้วไง”//พ่อตอบผมมาเสียงเรียบๆ แต่มันดันทำให้ผมถึงกับสะอึก

“พ่อก็รู้ว่ามันเป็นชีวิตผม พ่อทำแบบนี้ทำไม อีก....พ่อทำลาย
ความสุขผมทำไมกัน พ่อยังรักผมอยู่ไหม อีก....ฮือออผมใช้ลูกพ่อจริงๆหรือ
เปล่า ”ผมพูดต่อว่าพ่อต่างๆนาๆแล้วลูกสะอื้นผมนั่งออกมา พูดไปร้องไห้
ไป ผมหวงมากครับบ๊ากไบค์ถึงไม่ได้ขี่มันทุกคันแต่ผมไม่อยากให้ใครมายุ่ง
วุ่นวายกับของๆผม ไม่ชอบให้ใครมาวุ่นวาย

//“เอาเป็นว่าทำตัวดีๆก็แล้วกัน”//แล้วพ่อก็ตัดสายไป ปกติพ่อจะ
ตามใจผมนี่แต่วันนี้ดันพูดจาเหมือนไม่แคร์แล้วก็ตัดสายไป เขาต้องการอะไร
จากผมกันแน่ ดัดนิสัยรีไร? ผมมองโทรศัพท์แล้วก็วางมันลง ผมนั่งร้องไห้อยู่
นานจนเริ่มหยุดไปเองตอนนี้ก็สองทุ่มแล้ว ผมเดินมาเปิดเพลงเรพัสไตล์ที่ผม
ชอบดั่งๆให้สมองมันโล่งเผื่อคิดอะไรออก ผมเดินถอดเสื้อผ้าวางจะเข้าไป
อาบน้ำแต่มือผมนั่งไปสัมผัสกับอะไรบางอย่างที่กระเป๋ากางเกง กุญแจ.....
มันเป็นกุญแจBMWที่ผมเพิ่งจะซื้อออกไปวันนี้ มึงยี้ดได้แค่10คันเท่านั้นแหละ
ไอ้คิน หี!! อย่างน้อยก็เหลือไว้คันหนึ่งให้ผมได้ออกไปท่องเที่ยวตรีคีนนี้ พ่อผม
คิดได้แบบนั้นก็รีบอาบน้ำแต่งตัวพอเสร็จแล้วผมก็เดินย่องลงมาข้างล่าง ป้า
เอนน่าจะเข้าห้องตัวเองไปแล้ว แต่ผมได้ยินเสียงทีวีที่ห้องนั่งเล่นไอ้คินมันคง
ยังไม่ขึ้นห้องมันสินะ ผมย่องผ่านประตูห้องนั่งเล่นมาแล้วตรงไปที่โรง
จอดบ๊ากไบค์ ผมจูงBMWออกมาแล้วรีบสวมหมวกกันน็อคแล้วสตาร์ทรถ
ออกไปแบบรีบๆเพราะไอ้บ้าคินมันได้ยินเสียงรถผมแน่นอน ผมกลัวมัน
ตามมาไงเลยรีบ

ดับT

ผมมาถึงดับในเวลาประมาณสามทุ่มกว่าๆตอนนี้ยังอยู่ลานจอดรถอยู่
เลย

RRRRRRRR

ว่าแล้วใจไอ้เวย์นี่มึงจะโทรมาทำไมบ่อยๆเพราะตอนผมซื้อรถมามันก็
โทรมาแต่ผมไม่ได้รับ

“ว่าไงวะ”ผมรับสายมันและกรอกเสียงไป

//“มึงถึงไหนแล้วเนี่ย”//ตอนมาเที่ยวนี้มึงก็ตรงเวลาไปนะบางที

“ูกำลังเดินเข้าไปเนี่ย”ผมคุยไปแล้วก็เดินไปกำลังจะเข้าปั๊

//“เออๆรีบๆมานะมึงูกองโต๊ะไว้แล้ว”//พูดแล้วมันก็ตัดสายไป ผม
เดินเข้ามาในปั๊คนก็เริ่มเยอะแล้วเดินเบียดๆมาแล้วก็มองหาโต๊ะไ้ปีทกับไ้
เวย์ ผมเห็นมันนั่งในโซนVIPผมก็เดินเข้าไปหาโซนนี้คนไม่ค่อยเยอะเท่าไร

“ว่าไงพวกมึงมารอนานยังวะ”ผมถามพวกมันไปแล้วเดินไปนั่งตรงข้าม
ไ้เวย์ส่วนถัดจากผมไปเป็นไ้ปีท

“นานพอที่จะคว่สาวได้สองคนแล้ววะ”ไ้เวย์มันตอบผมข้างๆมันเป็น
ผู้หญิงนั่งน้อยห่มน้อยสองคนคลอเคลียมันอยู่ใกล้ๆ ส่วนไ้ปีทไม่มีมันคงไม่
ชอบมั่งมันคงมาเพราะไ้เวย์ชวน

“เออ ูกูไม่น่าถามมึงให้เปลืองน้ำลายเลยวะ”ผมพูดไปแล้วไ้ปีทก็ส่ง
แก้วเหล้าที่มันซงมาให้ผม

“ดื่มได้ตามสบายวันนีู้กูเลี้ยง ปั๊พ่อกูเอง”ไ้เวย์มันพูดบอกผม ถึงว่า
มันเลือกนั่งVIPเพราะเป็นปั๊พ่อมัน ถึงไม่ใช่มันก็มีปัญญาจ่ายอยู่แล้วดูจาก
ความรวยของบ้านมัน

“ไม่เมาไม่เลิกเว้ย”ผมพูดออกมาอารมณ์เสียเรื่องรถแล้วมาลงที่เหล้า
อย่างเดียวเลยครั้ พอพูดถึงเรื่องรถผมก็นึกขึ้นมาได้ว่าถ้าผมซื้อรถกลับไ้
บ้าคินต้องยี้รถผมแน่

“ไอ้เว้ยกูฝากมึงเก็บรถให้กูที”ผมบอกมันแล้วยัดกุญแจรถให้มัน ผมคงให้ไอ้บ๊าทไปส่งบ้านแทนเพราะมันไม่ค่อยดี

“ไว้เดี๋ยวกูบอกเด็กที่ร้านซีไปเก็บที่คอนโดกูแล้วกัน”มันพูดแล้วรับกุญแจรถผมไป พอฝากฝั่งมันเสร็จผมก็ดื่มเอาๆจนตอนนี้เวลาก็กว้างเลยมาที่หกทุ่มกว่าๆแล้วผมก็เริ่มจะมึนๆแล้วเหมือนกัน

“พีคะนั่งด้วยคนได้ไหม”เสียงเด็กผู้หญิงดังขึ้นข้างๆผม ผมเงยหน้าขึ้นมองเป็นเด็กผู้หญิงอายุน่าจะแค่ ม.6 ที่นั่งโต๊ะข้างๆผม

“ได้สิครับตามสบายเลย มานั่งในใจพีก็ได้นะ”ผมพูดออกไป ผมเป็นคนดีใจครับปฏิเสธคนไม่ค่อยเป็นกลัวเขาเสียน้ำใจ เด็กนี่คงแก่แดดมาเยอะแล้วเล่นมาเสนอตัวขนาดนี้ผมก็แค่ขอแก้ขัดไปก่อนแล้วกันคืนนี้

“พีชื่ออะไรคะ”เธอถามผมหลังจากที่นั่งลงข้างๆผมแล้วเกยตัวขึ้นมาบนตัวผมจนไม่มีช่องว่างให้อากาศผ่าน

“ฮาร์ท”ผมตอบไปสั้นๆแล้วมองหน้าเธอ

“หนูชื่อหิวนะ”เธอบอกผมยิ้มๆแล้วยื่นแก้วเหล้าที่เธอถือมาด้วยให้ผม ผมก็ยกดื่มแบบไม่คิดอะไรแล้วเธอก็ก้มมาหอมแก้มผมเบาๆ เธอชวนผมคุยไปเรื่อย ผมก็นั่งดื่มไปสักพักจนรู้สึกเมาเข้าที่

“ไอ้ฮาร์ทจะหิวสาวกลับบ้านด้วยหรอวะ กูไม่ไปส่งมึงหรอกนะแบบนี้”ไอ้บ๊าทมันบอกผม

“เออน่า.....กูกลับเองด้ายยยยย”ผมบอกไอ้บ๊าทไปเสียยานคาง

“สภาพนี่กลับเองได้หรอวะ”แล้วเสียงไอ้เว้ยก็ดังขึ้น

“ด้ายยยยยพวกมึง ม่ายต้องห่วงกูวรว”ผมพูดบอกพวกมันไปเหมือนสติผมจะไม่ค่อยอยู่แล้วแต่ก็ปากเก่งไป

“เดี๋ยวหมีพาพี่ฮาร์ทไปส่งได้คะ” เธอพูดบอกไอ้เวทย์มึมๆ

“เออๆ อวตาม้านก้อด่ายย” ผมบอกไปเสียงยานคาง

“ถ้างั้นหมีขอตัวกลับก่อนนะคะตอนนี้ก็เที่ยงคืนแล้ว ปะพี่ฮาร์ท” เธอ
พุงผมขึ้น ผมก็เดินๆ ออกมาตามแรงเธอแต่ผมก็ยังพอมีสติอยู่เลยไม่ทิ้ง
น้ำหนักไปที่เธอมาก ผมคิดว่าเธอคงจะไปโรงแรมละมั้ง พอเดินมาถึงหน้าผ้า
ผมรู้สึกเหมือนมันร้อนๆ ในกาย ไม่รู้สิมันอธิบายไม่ถูกเหมือนความต้องการ
ทางเพศมันเพิ่มขึ้นมาซะดื้อๆ นี่ผมเป็นอะไรของผมนั่น แต่แล้วสติที่มีน้อยนิด
ของผมก็ค่อยๆ หายไปแล้วถูกครอบงำด้วยความใคร่แทน ผมดึงข้อมือหมี
แล้วผลักหลังเธอให้ไปชนกำแพงแล้วเริ่มไชร้คอเธอแต่เธอก็ไม่ผลักผมออกแต่
ยกมือขึ้นมาคล้องคอผมแทน

“ไอ้ฮาร์ทกลับบ้าน!!!” แล้วก็มีเสียงเสียงหนึ่งดังสติผมกลับมา ผมหัน
ไปมองหน้านั้นไอ้บ้าคนมันเดินออกมาจากข้างในผ้าด้วยใบหน้าเหมือนโกรธ
ใครมาทั้งชาติทั้งน้ำเสียงที่มันจ้องใจตะคอกใส่ผม แล้วมันก็ดึงผมออกจาก
ผู้หญิงและกระซอกแขนผมมาที่รถของมัน แต่เดี๋ยวนะ!! ออกมาจากในผ้า
หรอ? นี่มันบังเอิญมาเจอหรือจงใจตามผมมาตั้งแต่แรกกันแน่?

Fiction 05

ไ้บ้าคินมันผลักผมขึ้นรถแล้วมันก็เดินไปฝั่งคนขับแล้วคาดเข็มขัดให้ผมแบบแรงๆ ผมเอนหัวพิงฝั่งกระจกมันก็ขับรถออกจากฝั้บมา ผมคิดว่ามันคงกลับบ้านพอความเจ็บเข้ามาผมก็กำมือตัวเองแน่นเพื่อระงับอารมณ์บางอย่าง กลางกายของผมก็ขยายคับแน่นกางเกงขึ้นมานี้ผู้หญิงคนนั้นเอาอะไรให้ผมกินกันแน่ ด้วยความอยากที่มากขึ้นเรื่อยๆทำให้ผมยิ่งระงับตัวเองไม่อยู่ สติที่เคยมีกำลังจะหายไปเรื่อยๆ

“ชอบมากกร๊องออกมาเที่ยวดิ๊กตีนแบบนี้ะหิะ!!!!”ผมได้ยินเสียงไ้บ้าคินมันพูดออกมาผมหันไปมองมันตาปรือๆ แล้วก็เข้าไปกอดแขนมันแล้วลูบๆคลำๆที่กลางกายมันมืออีกข้างก็พยายามปลดกระดุมเสื้อมันออกเรื่อยๆ

“เฮ้ย!!! ทำอะไรของมึงเนี่ย”มันตะโกนออกมาแล้วพยายามผลักผมออก แต่เหมือนความอยากในกายที่มีอยู่มากทำให้ผมมีแรงขึ้นมาชะดื้อๆ ตรงกันข้ามกับสติที่หลุดลอยออกไปกับฤทธิ์เหล้า ถึงมันจะผลักยังไงแต่ผมก็ยังคลอเคลียมันอยู่ไม่ห่าง มันเลยใช้มือข้างหนึ่งของมันจับมือข้างที่ผมกำลังปลดกระดุมเสื้อไว้แล้วรีบขับรถให้ถึงบ้านเร็วๆ ผมยังไม่หยุดพยายามใช้มืออีกข้างที่เหลือล้วงเข้าไปในกลางกายของมันและคลำๆมันอยู่อย่างนั้นจนมันแข็งสู้มือผม

“ตื่นมาแล้วอย่าไว้วายาก็แล้วกันนะไอ้ฮาร์ท” อีกฝ่ายพูดอะไรซักอย่าง แต่ผมไม่ได้ตั้งใจฟังแล้วเขาก็ฉลักผมลงมาที่เตียง เขาถอดเสื้อผ้าอยู่ปลายเตียงผมแค่นอนมองตาปริ่อกๆ แล้วเขาก็ลงมาทาบทับร่างผมไว้ สองมือหนาตึงแขนผมลงไว้ที่นอนแล้วสอดนิ้วเข้ากับนิ้วผม ไขว้คอผมอย่างรุนแรงขยับช่วงล่างให้กลางกายแนบชิดกันมากขึ้น ปากหนาดูดนมล้ำคอผมลงมาเรื่อยๆ ถึงหน้าอกก็ดยอดอกสีชมพูที่หน้าอกผมจนรู้ลึกเจ็บ

“อืออออออออ”ผมครางออกมาเบาๆด้วยความชำนาญในอก มือหนา
เลื่อนมาที่สะโพกผมแล้วแล้วขยำก้นผมแรงๆ

“อือออ ต้องการมากกว่านี้....อืมมม”ผมบอกออกไปออกไปเสียงสั้นๆ
ร่างแกร่งตรงหน้าพลิกผมให้นอนคว่ำสอดนิ้วเรียวยาวๆนั้นเข้ามาในปาก
ผม ผมดูดเม้มเบาๆ

“อืมมมม แบบนั้นแหละ”ผมได้ยินเสียงร่างแกร่งพูดเสียงแหบ
พลา หลังจากนั้นเขาก็เอานิ้วออกจากปากผม ผมรู้สึกเหมือนเขาพยายามดัน
นิ้วเข้ามาทางช่องทางผมแล้วขยับอยู่อย่างนั้น

“อ๊ะ! อืมมม อืออออ”ผมครางออกมาเมื่อเขาขยับมันเร็วขึ้นแล้วก็มี
บางอย่างเข้ามาแทนที่นิ้ว มันใหญ่กว่านิ้วมากเลยทีเดียว

“อย่าเกร็ง”เขากระซิบบอกผมที่ข้างหูแล้วเลียที่ใบหูผม ผมพยายาม
ทำแต่เหมือนมันจะใหญ่ไปเข้ามาได้แค่ส่วนหัวเท่านั้นเขาเลยกระแทกเข้ามา
แรงๆจนสุดลำ

“เจ็บ! “ผมร้องบอกออกไปแบบนั้นแต่ความต้องการมันมีมากกว่าคำ
ต่อต้าน ผมเลยไม่คิดจะห้ามเขา ร่างแกร่งเริ่มขยับสะโพกสอดเข้าออก
ช่องทางผมอย่างรุนแรงริมฝีปากหนาดูดเม้มที่แผ่นหลังผมเรื่อยๆ

“อ๊ะ อ๊ะ อืออออออ “ผมครางออกมาใช้มือกำผ้าปูที่นอนไว้แน่น
พยายามพุงตัวเองไม่ให้ล้มลง ช่องทางผมตอดรัดแกนกายอีกฝ่ายถี่รัว

“อืมมม แน่นชิบหายเลยฮาร์ท “ร่างแกร่งครางต่ำๆที่ข้างลำคอมือ
หนาจับยึดสะโพกผมไว้ข้างหนึ่งแล้วอีกข้างก็กอบกุ่มกลางกายของผมไว้แล้ว
ชักขึ้นลงตามแรงกระแทกของตัวเอง

“ฮืออออ บะ....เบา อ๊ะ หน้อย ฮือออออ”ผมบอกออกไปเสียง
กระต่อนกระแท่นก็เขาเล่นสอสะโปกเข้ามาจนผมรู้สึกว่าจะรับไม่ไหว

“หืมมม ฮาร์ท กูจะเสร็จแล้วนะ”ร่างแกร่งบอกผมออกมาพร้อมกับ
ขยับแก่นกายเข้ามาแบบหนักๆแล้วก็ขยับนิ้วชักขึ้นลงให้ผมแรงขึ้น

“อ๊ะ อ๊ะ อาาส์ จะออก อ๊ะ แล้ว ฮือออออออออออออ”ผมครางบอก
ร่างแกร่งเสร็จผมก็กระตุกสองสามครั้งแล้วเกร็งกายปลดปล่อยน้ำรั๊กออกมา

“ฮาร์ท อืมมมมมม ซี้ดดดส์”แล้วร่างแกร่งของอีกฝ่ายก็กระแทก
สะโปกสองสามครั้งแล้วก็กระตุกเกร็งตัวปล่อยน้ำรั๊กเข้ามาข้างในตัวผมจนผม
รู้สึกอุ่นวาบไปทั่วท้อง

ปลดปล่อยไปรอบแรกแล้วกลางกายของผมก็แข็งขึ้นขึ้นมาอีกครั้งแล้ว
เหมือนมันจะไม่หยุดลงง่ายๆแน่ ผมจับมือร่างแกร่งมาสัมผัสมัน

“อีกรอบได้ไหม”ผมพูดบอกออกมาเสียงแหบพลา

แล้วแก่นกายของเขาก็ขยับเข้ามาในตัวผมอีกครั้งอีกครั้งและอีกครั้ง
ปลดปล่อยไปไม่รู้กี่น้ำจนผมเริ่มหมดแรงและวูบไป

บ้าย

ผมลืมตาขึ้นมาด้วยความยากลำบากรู้สึกปวดหัวขึ้นมาทันทีสงสัยเมื่อ
คืนผมคงดื่มหนักไป ผมมองไปที่นาฬิกาข้างผนังห้องผมพบว่าตอนนี้บ้าย
แล้ว เดียว!!!บ้ายแล้วนั้นหรือผมมีเรียนตอนบายนี ผมกำลังจะติดตัวลูกจาก
เตียงแต่แล้วก็เหมือนไม่มีแรงจะลุกขึ้นมาซะงั้น ผมรู้สึกปวดๆขึ้นมาที่สะโปก
เวลาขยับตัวนี้ผมเป็นอะไรกันแน่? แล้วทำไมต้องเปลี่ยนผ้าปูที่นอนห้อง
ผม? ผมค่อยๆยกผ้าห่มที่คลุมที่อกออก

“เฮ้ย!!!! รอยอะไรเต็มตัวเลยเนี่ย”ผมตกใจรีบขยับตัวลูknั่งพิงหัว
เตียง มองสำรวจไปทั่วร่างกายแล้วผมก็ค่อยๆเอามือสั่นๆของตัวเองไปแตะที่
ช่องทางด้านหลัง

“เจ็บ*๊ยๆ”ผมพูดออกมา สภาพผมตอนนี้อาบน้ำแล้วใส่แค่บ๊อค
เซอร์ตามตัวมีรอยดูดเม้ม รอยกัดที่หัวนม ละ แล้ว แล้วเหมือนข้างหลังโดน
ลูกล้า เดี่ยว!!!!โดนลูกล้าหรอ!!!! ผมยกมือขึ้นมากุมขมับแล้วพยายามนึกว่า
เมื่อคืนนี้เกิดอะไรขึ้นบ้าง

ภาพเหตุการณ์เมื่อคืนค่อยๆวิ่งเข้ามาในความทรงจำมันชัดทั้งภาพ
และเสียง ผมไม่มีสติ คนที่ทำกับผมแบบนี้คือ อะ ไ้ บ้าคิน ผู้หญิงคนนั้นใส่
ยาปลุกเซ็กผมงั้นหรอ? ทำไมมึงช่วยแบบนี้ไ้ฮาร์ท ไ้*๊ย มึงแตกเข้าไป
ทำไม

ผมด่าตัวเองเองจนไม่รู้จะด่าตัวเองยังง ะไรที่มันเสียไปแล้วก็ให้มัน
เสียไปเพราะยังงผมก็ไม่สามารถย้อนกลับไปแก้ไขอะไรได้อีก แต่ผมจะมอง
หน้าไ้บ้าคินยังงนี้สัตอนนี้นั้นคงอยู่ที่มหาลัยแล้ว แต่ถ้ามันกลับมาผมจะ
ทำตัวยังง ไ้ออออออคิดแล้วก็เหนื่อยผมเลยตัดสินใจโทรหาไ้เวย์

“ว่าไ้มึงหนักเลยสินะไม่มาเข้าคลาสเลยมึง”ไ้ออออ หนักมากอะไร
ของมันจะพูดตอกย้ำๆไปถึงไหน

“ฝากเซ็นชื่อให้กูด้วยนะมึง”ผมบอกมันออกไปมันคือกลยุทธ์ด้าน
การศึกษาสมัยนี้ครับ

“เออๆ ส่วนรตมึงนะจอดอยู่ที่คอนโดกูนะจะไปเอาวันไหนโทรมาบอก
ด้วย”คอนโดไ้เวย์อยู่ไม่ไกลจากมหาลัยเท่าไหร่มเคยไปเล่นเกมสที่คอนโด
มันสองสามครั้ง

“เออ ขอบใจมึงมาก”ผมบอกมันไปแค่นั้นแล้วผมก็ตัดสายมันไป นอนมองเพดานห้องไม่รู้จะทำอะไรจนผมรู้สึกว่านั่งตามันเริ่มหนักขึ้น แล้วก็ปิดลงในเวลาต่อมา

“อือ”ผมรู้สึกเหมือนมีอะไรมาคลอเคลียที่เปลือกตา ผมเลยส่งเสียงประท้วงเหมือนรำคาญออกไปแต่ผมยังไม่ลืมตาขึ้นมามองหรรอก

“ลุกขึ้นมาแดกข้าวก่อน”เสียงที่ผมไม่อยากได้ยินที่สุดก็ดังขึ้นมาให้ผมได้ยิน ผมลืมตาขึ้นมามองเห็นไอ้บ้าคนกำลังนั่งพิงหัวเตียงมองผมอยู่ตอนนี้ มันใส่เสื้อซอปปของคณะมันดูแล้วก็รู้ว่ามันเพิ่งกลับมาจากมหาลัยมาได้ไม่นาน ผมมองไปที่นาฬิกาที่บอกเวลาที่ตอนนี้ทุ่มกว่าแล้ว ผมลืมตาขึ้นมาแต่ไม่มีอะไรจะพูดกับมันผมเลยเลือกที่จะเงยบตีกว่า

“ใจคอมึงไม่คิดจะพูดอะไรเลยหรืง”เสียงทุ้มถามผมออกมา

“เออช่างมันเถอะ มันผ่านมาแล้วกูจะถือว่ามันไม่ได้เกิดอะไรขึ้นแล้วกัน กูผิดเองแหละที่ไม่มีสติยับยั้งตัวเองไม่ได้”ผมบอกมันออกไปตามที่ผมคิด

“ลูกมากินข้าวกินยาก่อนสิ”มันบอกกับผมแล้วพยักหน้าไปที่ชามข้าวต้มที่อยู่ตรงโต๊ะหัวเตียง

“เออเอาไว้นั้นแหละมึงออกไปก่อนเถอะ กูอยากอยู่คนเดียว”ผมพูดแล้วพยายามไม่มองหน้ามัน

“มึงเป็น**้ยอะไรของมึง! พูดกับกูมันจะตายหรืง”มันเข้ามาบีบคางผมให้มองหน้ามัน พอผมเห็นมันเหมือนมันมีอะไรจะพูดบอกกับผมแต่ผมไม่อยากจะอยู่ใกล้มันเลยช่วงนี้

“ออกไป!!!!”ผมเริ่มขึ้นเสียงใส่มันบ้างแล้วออกแรงผลักมือมันออกจากคางผม ผมพยายามอย่างมากแล้วนะที่จะไม่หาเรื่องมันคือผมกับมันก็เป็นผู้ชายทั้งคู่ไงเลยไม่มีอะไรเสียหาย

“มากินข้าวก่อนเดี๋ยวกูป้อน”มันถอนหายใจเฮือกใหญ่ออกมาแล้วพูดประโยคนี้กับผม ไอ้คินมันหิบบ้างมาข้าวขึ้นมาแล้วตักมาจ่อที่ปากผม ผมยังคงเงยบไม่พูดไม่จาไม่อ้าปากรับผมจะต่อต้านมันจนถึงที่สุด

“ฮาร์ท”มันเรียกผมเสียงนิ่งแล้ววางชามข้าวลง มันรั้งท้ายทอยผมเข้าไปใกล้แล้วประกบริมฝีปากหนาลงมาบดขยี้ปากผมอย่างแรง ผมไม่ยอมเปิดปากให้มันแต่มันก็ไม่ยอมแพ้ความตื้อของผมเช่นกันมันใช้มืออีกข้างของมันมาบีบยอดอกผมแรงๆจนผมเพลอร้องออกมามันเลยรีบสอดลิ้นขึ้นๆนั่นเข้ามากวาดต้อนลิ้นผม มันทำให้หัวใจผมเต้นผิดจังหวะพอผมได้สติผมก็ใช้มือทุบหน้าอกมันแรงๆจนมันยอมผลະจูบออก

“อย่าตื้อกับกูให้มาก”มันบอกผมเสียงเรียบ ผมก้มหน้าลงหลบตามัน หัวใจบ้านี้ทำไมต้องเต้นเร็วด้วย

“มึงยังทำร้ายกูไม่พออีกหรอ อย่าให้เกิดเรื่องแบบนี้ขึ้นอีกเถอะกูขอร้อง”ผมพูดบอกกับมันเสียงสั่นๆ น้ำตาหยดเล็กๆก็ผุดขึ้นที่ดวงตาผม ในขณะที่ผมยังก้มหน้าอยู่

“ออกไปก่อนเถอะกูขอร้อง”ผมพูดบอกกับมันอีกครั้งแล้วเงยหน้าขึ้นสบตามัน ไอ้คินชะงักไปนิดเมื่อเห็นน้ำตาผมมันใช้มือเช็ดน้ำตาให้ผมเบาๆ

“พ่ungsี้ไม่ต้องไปมหาลัยนะมะรื้อค่อยไป”มันบอกกับผมแล้วเดินออกไปจากห้องผม ผมไม่เข้าใจว่าทำไมมันมีท่าทีแปลกไปแต่ก็ช่างมันเถอะ ผมมองชามข้าวต้มแล้วลุกขึ้นไปกินมันสองสามคำแล้วมองยาในถ้วย

เล็กๆนั้นอย่างห้วนใจจนในที่สุดผมก็กลั้นใจหลับตากรอกยาเข้าปากแล้วกิน
น้ำตามลงไปเยอะๆ อย่างน้อยๆผมก็ต้องดูแลตัวเองบ้าง ถ้านอนอยู่แบบนี้
คงไม่หายแน่พอกินยาเสร็จผมก็พยายามเดินไปเข้าห้องน้ำ มันยังขัดๆที่
ช่องทางข้างล่างอยู่เลยพอเข้ามาในห้องน้ำเสร็จผมก็มองตัวเองใน
กระจก รอยแฉับแดงๆนั้นยังคงอยู่ที่ตัวผมพอผมสังเกตเห็นมันมีมากกว่าที่ผม
มองเห็นๆตอนแรกซะอีก ผมเลือกที่ไม่สนใจมันแล้วทำธุระให้เสร็จแล้ว
พยายามเดินมาให้ถึงที่เตียงเร็วๆ พอขึ้นเตียงมาผมก็ไม่ว่าจะทำอะไรเลยเลือก
ที่จะหยิบโทรศัพท์ข้างหัวเตียงมาเล่นจนผมรู้สึกเหมือนจะง่วงอีกรอบผมก็วาง
โทรศัพท์ลงแล้วหลับไป

เช้า

วันนี้ผมตื่นประมาณสัก9โมงได้วันนี้ผมตัดสินใจไม่ไปมหาลัยเพราะยัง
ขัดๆเวลาเดินอยู่ถึงไปอาจจะทำให้เพื่อนสงสัยอะไรในตัวผมได้ ผมเดินลงมา
ข้างล่างไม่เห็นรถไต่บ้านแล้วมันคงออกไปมหาลัยแล้วมั้ง

ผมเดินเข้ามาในห้องครัวเห็นป้าเอมยืนทำอาหารอยู่คงทำไว้ให้ผม
แหละมั้ง

“เมื่อวานคุณคินบอกว่าฮาร์ทไม่สบายตอนนี้เป็นไงบ้างลูกเมื่อวานป้า
ไม่ได้ขึ้นไปดู”ป้าเอมคงเป็นห่วงผมมากเลยถามออกมาซะยืดยาว

“ฮาร์ทไม่ได้เป็นอะไรแล้วครับ วันนี้มีอะไรกินบ้างครับหิวมากเลย
ตอนนี่”ผมพูดเบี่ยงเบนประเด็นไม่ให้ป้าเอมถามผมไปมากกว่านี้

“มีแกงจืดแล้วก็ต้มยำกุ้งจ๊ะ”ป้าเอมบอกผมยิ้มๆผมก็นั่งลงที่เก้าอี้แล้ว
ป้าเอมก็ตักข้าวมาให้ผม

“ป้าเอมกินกับฮาร์ทใหม่ กินคนเดียวคงไม่หมด”ผมเอ่ยชวนป้าเอมออกไป

“ป้าอิมแล้วฮาร์ทกินเถอะ”ป้าบอกผมยิ้มๆแล้วเดินเลี้ยวไปทำความสะอาดที่ห้องผมเพราะซามข้าวต้มเมื่อคืนยังอยู่ที่เดิมอยู่เลย ผมนั่งกินไปสักพักก็รู้สึกหิวแล้วเลยเก็บจานให้เรียบร้อยเพราะคนใช้ที่บ้านมีแค่สามคนมีป้าเอมประจำอยู่ที่บ้านส่วนอีกสองคนมาตอนเช้าตอนเย็นกลับ ผมไม่อยากทำตัวเป็นคุณหนูมากอะไรทำได้ก็ทำไป

ผมขึ้นมาบนห้องอีกครั้งมองห้องที่ตกแต่งต่างจากห้องอื่นในบ้านคือให้โทนสีที่อบอุ่นแทนสีสว่างแบบทุกห้องนั่งเปิดแมคบุ๊กที่อยู่บนโต๊ะขึ้น ปกติแล้วถ้าเล่นเกมผมจะเปิดคอมตั้งโต๊ะแต่ตอนผมกำลังขึ้นห้องมาเห็นไอ้โอมมันส่งข้อความมาบอกว่าอาจารย์สั่งให้ทำรายงานมันส่งข้อมูลมาให้ผมในเมลล์แล้วว่าทำเรื่องอะไรแบบไหน ผมเปิดเข้าไปเช็คเมลล์ตัวเองเห็นไอ้โอมส่งข้อมูลมาผมก็เปิดเข้าไปอ่านแค่ทำรายงานสำหรับผมมีเวลาวันหนึ่งก็ทำเสร็จแล้ว อย่างน้อยไม่ไปมหาลัยก็ทำงานให้มันเสร็จก็แล้วกันผมได้แต่บอกตัวเองแบบนั้น

ผมเปิดเพลงสากลฟังเบาๆแล้วเลือกที่จะนอนพิมพ์รายงานไปด้วยทำให้มันลึ้มอะไรๆไปบ้าง ผมไม่ค่อยเป็นคนยึดติดกับอะไรมาก ยกเว้นบ๊ิกไบค์ที่ต้องใช้คำว่ามากกว่ายึดติดมาอธิบายให้เห็นภาพ เฮ้อออออ พอพูดถึงมันผมดันคิดมากไปอีกจนได้

“แค่เดือนเดียวเท่านั้นแหละไอ้ฮาร์ท”ผมได้แต่บอกตัวเองไปแบบนั้นแล้วหันมาสนใจรายงานตรงหน้าแทน ไม่รู้ผมนอนเล่นนอนทำงานนานแค่ไหนพอใกล้จะเสร็จผมก็หันไปมองนาฬิกาก็บ่ายสามแล้ว รู้สึกหิวข้าวขึ้นมา

นิดๆอะะผมรีบๆทำรายงานที่เหลือนิดหน่อยให้เสร็จแล้วเดินเข้าไป
อาบน้ำ ตอนนี้ผมเริ่มเดินๆได้แบบเกือบจะปกติแล้วแต่รอยแดงๆยังอยู่ยังไม่
มีท่าทีจะจางไปง่ายๆภายในพุงนี้ ผมแต่งตัวว่าจะออกไปเดินตลาดนัดรถไฟ
ซักหน่อย แต่!! รถโดนยึด? ถ้าไปคอนโดไอ้เว่ยมันก็คนละทางกับตลาดที่ผม
จะไปเดิน กฎจราจรเสียก็น่าจะมีที่ห้องเสียนะ แต่เดี๋ยว!!!!ผมขับรถไม่เป็นซี
เป็นแต่บิกไบค์ โอ้ยผมจะบ้าตายซะให้ได้มีรถเต็มบ้านแต่ขี่ไม่ได้ เอาไงดีวะ
ไอ้ฮาร์ท ผมนึกคิดแปบเดียวเออแท็กซี่ประเทศไทยยังไม่ยกเลิกกิจการสัก
หน่อยนิหว่า ไปแท็กซี่ก็ได้วะ

Fiction 06

ผมเดินลงมาข้างล่างเดินไปหน้าปากซอยว่าจะไปใช้บริการวินมอเตอร์ไซด์เด็กๆแถวนี้ซักหน่อย ให้มันไปส่งที่ๆหาแท็กซี่ได้ง่ายกว่าในซอยที่ไม่มีรถผ่าน

“จะไปไหนวะพี่ฮาร์ททำไมไม่ขี่บิกไบค์มา”เสียงไอ้วานะถามผม ผมสนิทกับมันพอสมควรมันไปดูรถผมบ่อยๆแล้วไปถามเรื่องรถผมบ่อยๆ ผมรู้จักหมดแหละเด็กแถวนี้ไอ้วานะมันก็เหมือนเด็กแว้นทั่วไป มันเรียนเทคนิคแถวๆบ้านเนี่ยแหละ ร่าบางกว่าผมที่มันมาขับวินเพราะมันหาอะไรทำแก้เบื่อบ้านมันก็มีพอกินอยู่นะผมว่า

“กูอยากขี่วินเฉยๆเนี่ยแหละ ส่งกุญแจมากูขับเอง”ผมบอกไอ้วานะไป รถมันเป็นMSXสีแดงแต่งรถตามสไตล์เด็กแว้นทั่วไป มันส่งกุญแจให้ผมผมขึ้นคร่อมมอเตอร์ไซด์มันแล้วสตาร์ทรถ มันรีบกระโดดขึ้นมาซ้อน ผมขี่ออกไปที่ถนนที่แท็กซี่ผ่านบ่อยๆพอมาถึงผมก็จอดรถ

“เท่าไรวะ”ผมถามมันออกไป

“20บาทพี่ แต่เป็นพี่ฮาร์ทผมไม่คิดตั้ง”มันบอกผมยิ้มๆ

“ไม่ต้องมาพระเอก”ผมตบหัวมันไปเบาๆล้วงกระเป๋าเอาแบงค์100ให้มัน

“ไม่ต้องทอน”ผมบอกมันไป

“โอ้ววววว บอกผมไม่ต้องพระเอกแล้วไม่ต้องพีท่าเลยเนอะ”มันว่าผม
ออกมา

“ไปได้แล้วมึงนะ”ผมบอกมันไปมันสตาร์ทรถแล้วขับออกไป ผมเ็นดู
มันนิดหน้อยมันขยับนะเท่าที่ผมเห็น ผมยืนรอแท็กซี่สักพักแล้วก็มีมาจอด
ข้างๆฟุตบอลบาท ผมขึ้นไปนั่งข้างคนขับโดยทันทีที่ผมไม่ยอกนั่งข้างหลังคนขับ
ทำไมก็ไม่รู้

“ไปตลาดนัดรถไฟครับลุง”ผมบอกลุงแกไป

“อ้าวพ่อหนุ่มไม่นั่งข้างหลังละ”ลุงเขาคงสงสัยในตัวผมเขาเลยถามผม
ออกมา

“อ้าวลุงนี่ลุงรังเกียจผมหรอ”ผมแก้งพูดขึ้นเสียงให้ลุงแกตกใจเล่นๆ

“เปล่าๆลุงกลัวพ่อหนุ่มรังเกียจลุง”นี่แหละครับความเกรงใจของลุงแก

“รังเกียจทำไมคนด้วยกัน ลุงรีบไปเถอะผมรีบนะเนี่ย”ผมพูดออกไป
แล้วลุงแกถึงออกรถ

“ลุงเปิดเพลงฟังหน่อยสิ”ผมบอกลุงขับแท็กซี่ไป แกเลิกคิ้วขึ้นนิดๆ
แล้วกดเปิดเพลงในรถแกมันเป็นเพลงลูกกรุงเก่าๆหน่อย ผมเป็นคนชอบฟัง
เพลงนะครับฟังได้ทุกแนว

“ลุงซีเร็วๆเป็นไหมเนี่ย”ผมยังแก้งพูดบอกลุงแกออกไป แกไม่ได้ขับ
ช้าหรอกก็ขับปกตินั่นแหละ

“ไอ้หนุ่มจะรีบไปไหน”เขาถามผมออกมาแต่ก็ยังขับเร็วเท่าเดิม

“อ้าวลุงเมื่อไหร่จะได้ฟังหรอว่าผมจะไปไหน”ผมตีหน้ามึนแล้วยังแก้ง
คนแก่อ

“จ้ะเอาใหม่ลุงจะถามใหม่ จะรีบไปทำอะไรที่ตลาดนัดรถไฟฟรีพ่อหนุ่ม”เหมือนลุงแจะตามมุขผมทันผมเลยข้าออกมาลั่นรถเลย

“ไปซื้อของไปเดินเล่นทั่วไปแหละลุง”ผมบอกลุงเขาไปดีๆ

“ลุงก็นึกว่านัดสาวที่ไหนไว้”โอ้ววว ถ้ามีให้นัดจะดีมากเลยลุง ผมคิดในใจแล้วนั่งหิบนั่งหิบนี่ที่รถแก็งเล่นสั๊กพักก็มาถึงลุงบอกผมว่า206บาท เขาลดให้ผม6บาท โอ้ผมก็ซึ่งจะแยได้ส่วนลดตั้ง6บาท

ตลาดนัดรถไฟ

ผมมองคนที่พลุกพล่านที่เดินอยู่ในตลาดแล้วก็เดินเข้าไปหาอะไรกินก่อนเลย เดินมาเรื่อยๆเห็นร้านของกินก็ซื้ออยากกินอะไรก็ซื้อ ผมกินไปเดินไปดูเหมือนสฤนแต่ใครจะแคร์ครับ ผมก็เดินดูของไปเรื่อยๆมาเห็นร้านขายแหวนผมก็มองๆมันนานพอสมควรอยากได้แต่ไม่รู้จะเอาแบบไหน

“เลือกเลยน้องซื้อแหวนแล้วสลักชื่อให้ฟรี”พ่อค้าบอกกับผม ผมมองไปที่แหวนสีดำแล้วเลือกดู ผมเลือกเอาแบบเรียบๆดูแล้วไม่รบกวนตาแล้วยื่นให้พ่อค้าสลักชื่อให้ ผมสลักเป็นชื่อตัวเองภาษาอังกฤษพอได้แล้วผมก็จ่ายตั้งแล้วใส่มันไว้ที่นิ้วกลางด้านซ้ายมือ เดินดูไปเรื่อยๆจนเหนื่อยผมมองของในมือแบบปลงๆมีเสื้อมีกางเกงมีโมเดลรถองเท้าแล้วก็ของกินและก็อะไรไม่รู้ที่ผมซื้อเยอะแยะไปหมด ถ้าผมมาบ๊ักไบค์คงคิดมากกว่านี้แต่ผมจะกลับแท็กซี่ไ้เลยรู้สึกเฉยๆอยู่เลยตอนนี้

RRRRRRR

โทรศัพท์ผมดังขึ้นมาผมเดินออกมาที่ที่คนไม่เยอะวางของเยอะแยะนั่นลงที่พื้นแล้วยกโทรศัพท์ขึ้นมาดู

‘คนที่มึงก็รู้ว่าเป็นใคร’

“เฮ้อออออออ”ผมถอนหายใจออกมาแรงๆ ผมเมมชื่อไ้บ้าคินไว้ตั้งแต่วันก่อนผมตัดสินใจไม่รับสายมัน ตอนนั้นก็หกลมเงื่นแล้วการจรรยาในกรุงเทพค่อนข้างจะติดขัดคนพลุกพล่านมากขึ้นรถแท็กซี่ก็เลือกรับคนเพราะตอนเย็นคนค่อนข้างเยอะ ผมหันไปมองรถประจำทางถ้าจะขึ้นก็ไม่ว่าจะขึ้นสายไหนจะไปลงปากซอยบ้านผม โทรศัพท์ก็ดังขึ้นเรื่อยๆผมหยิบมันขึ้นมาดูตอนนี้หกลมสามสิบนาที ไ้บ้าคินโทรมาหาผมกว่าสิบสายแล้วมันก็โทรมาอีกผมเลยตัดสินใจรับสายมัน

“.....”ผมเงิบเพื่อดูว่ามันจะพูดอะไรออกมา

//“อยู่ไหน”//มันถามผมออกมาเสียงขุ่นๆ คงหาผมไม่เจอที่บ้าน

“ตลาดนัดรถไฟ”ผมบอกมันไปเสียงเรียบ

//“เออเดี๋ยวก็ไปรับห้ามไปไหนนะมึง”//มันบอกผมแค่นั้นแล้วตัดสายไป

“ให้มันมารับก็ดีเหมือนกันไม่รู้จะกลับยังง”ผมพูดกับตัวเองเบาๆแล้วถือของไปนั่งเล่นริมฟุตบอลหยาบโทรศัพท์มาเล่นเกมส์

เวลาผ่านไป1ชั่วโมงผมยังนั่งเล่นเกมส์อยู่ที่เดิม

“ไอ้ตุ๊ด”ผมเงยหน้ามองคนที่เรียกผม มีคนเดียวแหละครับ

“ตุ๊ดบ้านพ่อหรือ”ผมด่ามันออกไปแล้วยื่นขึ้นเก็บของที่วางไว้

“จะกลับเลยไหม”ไ้บ้าคินมันถามผมออกมาแล้วแย่งของที่มีผมไปถือไว้ ผมไม่ตอบมันแต่เดินเข้าไปนั่งข้างในลัมโบกินีสควันนุห์ที่จอดไว้ริมฟุตบอลที่จริงแล้วมันห้ามจอดไม่ใช่หรือ? หน้าด้านจริงๆเลยมึงนิ ไ้บ้าคินเดินเอาของไปเก็บแล้วตามมาขึ้นรถประจำคนที่คนขับแล้วขับรถออกไป ผม

เอื้อมมือไปเปิดเพลงในรถมันไม่ยากอยู่แบบเงี้ยๆผมเห็นมันหันมามองผม นิดหน่อยแต่ผมไม่ได้แคร์มันหรือถึงจะเป็นรถมันก็เถอะ ผมเลือกเปิดเพลง ของจัสตินฟังก์แล้วมองสำรวจรถมัน ผมเห็นมันวางกล้องถ่ายรูปของcanon สองตัวอยู่ในรถมันรุ่นไหนผมก็ 모르เหมือนกันเพราะผมไม่ได้สนใจอะไรขนาด นั้น ในรถมันเป็นสไตล์เรียบๆไม่มีอะไรมากนัก

“ทำไมไม่ขับรถที่บ้านมึงออกมา”มันถามผม พ่อผมห้ามขับแต่บิกไบค์ แต่ไม่ได้ห้ามขับรถยนต์มันก็คงจะสงสัยละมัง

“.....”ผมเลือกที่จะไม่ตอบมันออกไปเพราะถ้ามันรู้ว่าผมขับ รถไม่เป็นคงจะซ้ำผมน่าดู

“ตุ๊ดมึงได้ยินที่กูถามไหม”มันยื่นมือไปปิดเพลงผมแล้วถามผมออกมา เหมือนเริ่มจะหงุดหงิดขึ้นมาเต็มที

“เออได้ยิน”ผมตอบไ้บ้าคินออกไป

“แล้วทำไมไม่ตอบกูครับเมีย”ผมหันคว่ำไปมองหน้ามันทันที มึงเรียก กูเมียงั้นหรอ?

“ใครเมียมึง!!!”ผมถามมันออกไปเสียงแข็งๆ

“ก็มึงเงิ เอ็กซ์เหมือนกันนะมึงนะ”มันมองมาที่ผมด้วยสายตาโลมเลีย

“หุบปากเน่ๆของมึงไป”ผมพูดแล้วหันหน้าออกไปนอกหน้าต่าง

“ทำไมละตุ๊ดของกูไม่ใหญ่พอที่จะทำให้มึงติดใจเลยหรอ”มันแส้ร้างทำ เสียงเศร้าๆออกมา ผมอุส่าว่าจะปล่อยผ่านมันไปแล้วนะ

“นี่มึงจะรื้อฟื้นทำ*๊ยะอะไร ผ่านแล้วก็ผ่านไปดิ!!!”ผมหันหน้าไป ตะคอกใส่หน้ามันในขณะที่รถกำลังจอดติดไฟแดงเวลานี้การจราจรติดขัดเป็น เรื่องธรรมดาของกรุงเทพ

“หี! ภูผ่านมาแล้วแต่ภูจะไม่ผ่านไปง่ายๆหรอวะ”มันว่าออกมาเสียง
เข้มพร้อมกับมือมันที่ยกขึ้นมาบีบแถมผมแรงๆจนรู้สึกว่เหล็กดัดฟันผมมัน
บาดกระพุ้งแก้มจนได้กลิ่นคาวเลือดในปาก ผมกำหมัดแล้วทุบเข้าที่ไหล่มัน
สุดแรงสองสามทีมันถึงยอมปล่อยมือออก ผมหันหน้าออกไปนอกหน้าต่างอีก
ครั้งยกมือขึ้นมาสุมแก้มแล้วคว้าทิชชูในรถมันมาเช็ดเลือดในปากเป็นจังหวะ
เดียวกันที่มันเริ่มออกรถ ผมรู้สึกปวดๆเหงือกและแก้มขึ้นมาผมเลยหยิบ
โทรศัพท์ออกมาเปิดกล้องและอ้าปากกว้างๆเพื่อดูว่ามันเป็นอะไรมากรี
เปล่า ไ้บ้าคิดหันมามองว่าผมทำอะไรแล้วมันก็ใช้มือข้างซ้ายของมันผลัก
หน้าผมไปมองตรงๆทำให้มันเห็นข้างในปากผมเพราะแสงโทรศัพท์ผมที่ส่อง
แสงอยู่ผมเองก็ตกใจที่อยู่ๆมันก็ทำบ้าๆของมัน

“ทำไมเลือดออกได้วะบีบเบาๆเอง”นี่มึงเบาแล้วหรอวะ?ถ้ามึงทำแรงๆ
ภูจะไม่ตายคามือมึงเลยริ้ใจ

“บีบเบาๆพองสิ”ผมอดที่จะด่ามันไม่ได้จริงๆครับไ้บ้านี้

“มึงจัดฟัน?”มันถามผมออกมา แล้วก็หันไปมองทาง ตลอดเวลามึงไม่
สังเกตเลยสินะ

“.....”ผมเลือกที่จะเงียบไม่อยากจะตอบมัน

“ถ้าภูถามแล้วไม่ตอบอีกครั้งนะภูจะจับมึงปล้ำๆจริงๆด้วยไ้ตุ้ดลองดู
สิ”มันขู่ผมออกมาเสียงเข้มๆ ภูกลัวมึงตายละ

“จะให้ตอบว่าไงละ”ไม่กลัวครับผมไม่กลัวมันจริงๆ ก็แค่ทำให้ตัวเอง
ไม่ต้องอยู่ในจุดเสี่ยง

“ความจริงห้ามโกหก”พ่อภูรี๊ใจสั่งๆอยู่ได้ แม่่ง!!!

“ภูไม่ได้จัดฟัน”ผมบอกมันออกไป

“ที่กูเห็นมันคืออะไร? โกหกโคตรเนียนเลยวะ”มันหันมามองผมแบบ
คาดโหด

“หมอจัดฟัน กูไม่ได้จัดฟัน”ผมบอกมันออกไปเสียงเรียบๆ

“ตอบกูดีๆมึงจะตายรึไง”เออจะตาย จะตายเดี๋ยวนี้แหละ ผมได้แต่
ตอบมันในใจถ้าพูดออกไปมันตบหน้าผมจะทำยังไงล่ะ ผมเงยบมันเองก็เงยบ
จนมันขับรถมาถึงบ้านผมก็ตั้งถ้าจะลงรถแต่ไ้บ้าคินดันล้อครถไว้ก่อน

“อะไรอีกล่ะถึงแล้วก็ลงไปสักกที”ผมหันไปว่ามันผมเริ่มจะหงุดหงิด
ขึ้นมาแล้วนะ แต่เหมือนมันจะไม่สะทกสะท้านเท่าไหร่นักมันกลับมา
เล่นเฉย

“เจ็บมากไหม”แล้วมันก็พูดขึ้นมาเบาๆแล้วก็มหันาดูกล้องในมือมัน นี่
มึงจะมาอารมณ์ไหนวะคิน เมนมาหรือไงอารมณ์ขึ้นๆลงๆหรือต้องการตบหัว
แล้วลูบหลัง?

“กลัวกูโทรไปฟ้องพ่อรึไงถึงถามออกมาแบบนี้”ผมพูดออกไปแบบนี้
เพราะผมคิดแบบนี้จริงๆนี่

“ทำไมกูต้องกลัววะเขายกมึงให้กูดูแลแล้ว”มันพูดออกมาแบบนี้แต่
ผมไม่ได้คิดอะไรกับคำพูดมันหรอก คิดแค่ว่าพ่อฝากผมไว้ให้มันดูแล1เดือน
ถ้าผ่านไปได้ก็จบ

“อ้าปากให้กูดูหน่อย”มันพูดออกมาแล้วหันมามองผมในมือยังถือ
กล้องอยู่เลย ผมก็ไม่ได้คิดอะไรอ้าๆไปจะได้จบๆขึ้นก็เกี่ยวเกี่ยวกับมันเต็มที อ้า
ปากนะครับอย่าคิดไปไกลพอมตัดสินใจแบบนี้ผมก็อ้าปากที่ตอนนี้เหงือก
เริ่มจะบวมแล้วให้มันดู

แะะ!!!

แสงแฟลตนี้เต็มหน้าผมเลยครับ ที่แรกก็นึกว่ามันจะสำนึกผิดใจครับ แต่เปล่าเลยมันอมยิ้มนิดๆ ให้ผมแล้วหันมาจูบปากผมเบาๆ

“หายเร็วๆ นะตุ๊ด” มันพูดแค่นั้นแล้วเก็บกล้องเก็บของมันลงจากรถแล้วเข้าบ้านไป

“ไอ้เซี่ยคิน!!!! อย่าให้ถึงที่กูนะมึง” ผมโวยวายอยู่ในรถคนเดียวจนพอใจแล้วค่อยเดินตามมันไป

“ใจคอ มึงจะไม่ให้กูเอาของลงจากรถมึงเลยรึไง” ผมเดินมาจนทันมันที่ทางขึ้นบันได

“เออ กูลืม นี่กูแฉเอาของเสร็จแล้วเอาไปคืนกูที่ห้องด้วยนะตุ๊ด” ผมรีบหยิบเอากุญแจจากมือมันมาแล้วเดินออกไปที่รถอีกครั้งหยิบทุกอย่างออกมาแล้วล็อกรถให้มัน เดินเข้ามาในครัวเอาของกินกองไว้ที่โต๊ะที่ผมใช้คำว่ากองเพราะว่าผมซื้อมาเยอะจริงๆ ตอนนั้นหิวโหยไม่คิดอะไรหอกพอเริ่มอิ่มมันก็รู้สึกว่ามันไม่ไหวแน่ๆ

พอผมกองอาหารของผมไว้ที่ครัวเสร็จผมก็ถือของที่ผมซื้อมาใช้ขึ้นมาบนห้องวางของไว้แล้วคิดว่าจะเอากุญแจไปคืนไอ้บ้าคิน

ก๊อก ก๊อก ก๊อก

ผมเคาะประตูตามมารยาทผู้ดีควรทำแล้วมันก็เปิดประตูออกมาตอนนี้มันถอดเสื้อออกแล้วทำให้เห็นซิกแพคเป็นมัดที่เรียงตัวสวยได้รูปซึ่งแตกต่างจากผมที่แค่เห็นเป็นลอนเล็กๆ ถ้าเทียบกับมัน ผมเผลอมองเข้าไปในห้องมันมีกล้องสัก 5 ตัววางอยู่ที่โต๊ะห้องแต่งโทนสว่างเรียบๆ ไม่ค่อยมีอะไร

“กูเอากุญแจมาคืน ถ้าหิวกับข้าวอยู่ข้างล่างกูซื้อมาแต่มามีปัญหาแตกให้หมด” ผมส่งกุญแจให้มันแล้วรีบเดินออกมา ผมเดินเข้าไปในครัวแล้ว

หยิบนมในตู้เย็นมาเทใส่แก้ววางไว้โต๊ะก่อนแล้วมองหาาแก้ปวดที่อยู่ที่ไหน
สักทีในครัวตอนนี้ก็ตึกแล้วผมไม่อยากรบกวนป้าเอมมากปล่อยให้แกพักผ่อน
บ้าง ผมหาไปหามาสักพักก็เห็นว่ามันอยู่ในตู้ลอยด้านบนผมหยิบออกมาสอง
เม็ดแล้วกลับมานั่งที่โต๊ะ

ตอนนี้ไอ้บ้าคินมันเดินลงมานั่งที่โต๊ะกินข้าวข้างๆผมแล้วมันก็หาจาน
มาเทกับของกินที่ผมซื้อมาลงจาน

“ไม่แตกหรอ”เออยังมีน้ำใจถามกูอยู่

“เห็นหน้ามึงแล้วไม่มีอารมณ์”ผมบอกมันไปแล้วมองยาในมืออย่าง
ห้วนๆถ้าไม่กินผมก็คงปวดเหงือกทั้งคืน ไอ้บ้าคินมันก็กินข้าวของมันแล้วหัน
มามองผม

“ไม่มีอารมณ์งั้นหรอ ไหนกูพิสูจน์ดูทีดี”มันว่าแบบนั้นแล้วลุกเดินมา
ใกล้ๆผม มันแย่งยาผมไปจากมือแล้วเอาเข้าปากตัวเองผมมองมันแบบ
งงๆ มันก็ม้วนเข้ามากดจูบที่ปากผมแรงๆด้วยความที่ผมไม่ทันระวังทำให้
ผมอ้าปากให้มันโดยง่ายมันดันยาเข้ามาในปากผมแล้วตวัดลิ้นไปมาให้ผม
กลืนมันลงไปแล้วมันก็ขี้อูบปากผมอย่างแรง

“อือออออออ”ผมครางประท้วงมันใช้มือผลักอกมันออก มันจูบผม
อ่อนลงไม่ขี้อูบปากจนผมเผลอจูบตอบมันเบาๆมือที่กำลังผลักมันออกกลับกำ
เสื้อบริเวณอกมันไว้แน่น ใจผมเริ่มเต้นผิด้จังหวะอีกครั้งมันเต้นแรงจนผมกลัว
ไอ้บ้าคินจะได้ยิน พอผมรู้สึกเหมือนจะขาดลมหายใจขึ้นมามันก็ผละ
ออก ผมรีบปล่อยมือที่กำลังเสื้อมันออกแล้วจับที่ปากตัวเองที่บวมออกมานิดๆ

“ไม่มีอารมณ์เลยยยยยยยย กูเชื่อมึงจริงๆนะตุ๊ดเชื่อกูสิ หีหี”มันยิ้มให้
ผมแล้วเดินไปนั่งที่เดิมกินข้าวต่อ

Fiction 07

เช้าวันพุธที่สดใสสำหรับใครหลายคนอาจจะรวมถึงผมด้วยก็ได้ ก็เมื่อคืนไอ้พี่สายรหัสซาโหดของผมโทรมาบอกว่าเขาเป็นใครเขาได้ข่าวว่าผมไม่สบายไม่ไปมหาลัยสองวันเลยรีบปรากฏกายออกมาจากมมมมิด เพราะวันนี้เป็นวันที่จะเฉลยสายรหัสกันแล้วเขาไม่อยากให้ผมโดนแกล้งโดนลงโทษต่างๆนาๆ พี่มันบอกว่ามันเป็นคนดีครับพูดเสร็จผมก็ขอไลน์ขอเฟซไว้เรียบร้อยก่อนที่พี่รหัสซาโหดจะตัดสายไป เมื่อคืนผมก็เข้าไปส่องนะว่าพี่มันหน้าตาเป็นยังไง ผมจะอธิบายให้ฟังคร่าวๆนะครับพี่รหัสผมมันชื่อ ทัด เป็นผู้ชายตัวสูงๆใส่แว่นผิวขาวยอดไลค์เยอะพอสมควรด้วยหน้าตาและความฉลาดของเขาผมเห็นเขาโพสชนะการประกวดนั้นนี่ และที่รู้ๆข่าวลือมาเป็นนักแฮกเกอร์ด้วยครับ แหมะสอดรู้สอดเห็นเรื่องชาวบ้านน่าดูเลยเนอะพี่รหัสใคร พอผมแต่งตัวเสร็จก็เดินลงมาข้างล่างห้องครัว ไอ้บ้าคินมันยังไม่ลงมาหรรอกผมก็เดินไปนั่งที่โต๊ะอาหาร วันนี้เป็นเมนูข้าวผัดใส่ไข่เยอะๆของโปรดผมเอง ผมนั่งกินไปได้สองคำไอ้บ้าคินก็เดินลงมาจากห้องแล้วนั่งลงตรงข้ามกับผม ป้าเอมบริการยกข้าวผัดมาให้มันทันทีที่มันนั่งลง ผมเห็นมันถือกล่องลงมาด้วยนี่มึงขาดมันแล้วจะตายเลยรีไรงนะ ผมคิดในใจขึ้นพูดออกไปไม่ถูกหุ้มันแล้วผมจะแยเอาได้

“ปากหายรีไรง”มันถามผมออกมาขณะนั่งตักข้าวเข้าปาก

“เริ่มดีขึ้นแล้ว”ผมบอกมันออกไปเบาๆก้มหน้าก้มตากินข้าวต่อ

“ไหนฮ่าดูสิ”มันพูดออกมาอีกครั้ง ฎไม่หลงกลมึงหรอกเมื่อคืนมึงก็ทำ
ฎหลุดไปดาวอังคารทีหนึ่งแล้ว

“อย่ายุ่ง”ผมบอกกับมันไปแล้วก้มหน้าก้มตากินข้าวต่อ ผมได้ยินเสียง
มันหัวเราะออกมาเบาๆ

แซะ!!!!

ผมเงยหน้าขึ้นมองมันเมื่อได้ยินเสียงมันถ่ายรูป

แซะ!!!

หลักฐานคาตามากครับจะถ่ายไว้ไปขายรีไจ

“ทำเหี้ยอะไรของมึง ลบออกเดี๋ยวนี้เลยนะรูปเมื่อคืนด้วยใครอนุญาต
ให้มึงถ่ายกัน!!!!”ผมเริ่มหงุดหงิดคือเริ่มชนกันแล้วว่ามันออกไป

แซะ!!!

“ถ่ายรูปเมียมันผิดกฎหมายข้อไหนไม่ทราบวะ”มันตอบออกมาแล้วยก
ยิ้มที่มุมปาก ฎละเกลียดดดดดด ดินะไม่มีใครอยู่แถวนี้

“แล้วฎข้อไหนบอกมึงว่าเสียให้แค่ครั้งเดียวก็เรียกเมียได้แล้ววะ”ผม
ย้อนถามมันออกไป

“อ้อออออ แสดงว่าต้องเสียหลายๆครั้งสินะ ฮีฮี”แล้วดูมันพูดครับผม
ต้องเป็นฝ่ายแพ้มันตลอด ผมตั้งใจรีบกินข้าวแล้วดื่มน้ำลงไม่พูดไม่จา
กับมัน แล้วผมก็ต้องหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาเล่นรอมันกินข้าวเพราะผมต้องไปมหาลัย
พร้อมมันไง

พอมันกินข้าวเสร็จเราก็เดินมาที่ล็อบบี้ของมันที่ผมไม่มีวาสนาได้
ขับ เพราะผมขับรถไม่เป็น ผมมองสำรวจการแต่งตัวของไอ้บ้าคนมันใส่

กางเกงยีนส์ขาดๆใส่เสื้อสีขาวด้านในใส่ช้อปด้านนอก ทำไมต้องใส่ช้อปไปบ่อยๆจะสงสัยแต่ไม่อยากถาม พอขึ้นรถเสร็จมันก็ขับรถออกจากบ้านทันที

“วันนี้กูต้องวีกเด็กปีหนึ่งน่าจะเลิกค่า เรียนเสร็จก็ไปรอภูที่ลานเกียร์เข้าใจไหม?”แล้วไอ้ที่เขาเรียกว่าลานเกียร์นี่มันอยู่ไหนวะ โอ้ยสงสัยแต่ไม่อยากถาม

“กลับก่อนไม่ได้รีงล่ะวะ”ผมถามมันออกไป ถามนะครับไม่ได้ขออนุญาตไม่ต้องเข้าใจผิด

“กลับก่อนมึงเจอดีแน่”เจอดีก็ดีกว่าเจอชั่วล่ะวะ คิดในใจเบาๆครับ

“เออๆรู้แล้ว”ผมบอกปัดๆไปแล้วก็กดเปิดเพลงครับ ผมเลือกเปิดเพลงของUrboy TJเพลงแรกเป็นเพลง‘เคঁาก่อน’ มันมีท่อนแร็ปนิดๆผมแร็ปได้นะ เชื่อผมสิผมฟังเพลงทุกวัน

“กูคิดค่าเปิดเพลงนะ”เสียงไอ้บ้าคินดังขึ้นมา งกชิบหายอะบอกเลย

“เดี๋ยวกูขายบ้านมาจ่าย”ผมบอกมันออกไป ล้อเล่นนะครับใครจะบ้าขายบ้านเสียได้เชดกระบาลผมออกจากบ้านแน่

“ไม่ต้องหรรอกเดี๋ยวกูเอาบิ๊กไบค์มึงไปขายเองได้”ผมหันหน้าไปมองมันทันทีที่มันพูดจบ

“กูจะเผาล้มโบกีนีราคา23ล้านของมึงแน่”ผมบอกมันออกไป เอาสิมึงเล่นกับกูสิบิ๊กไบค์หลักแสนกับรถมึงหลักล้าน ผมเห็นมันชะงักนิดๆนะ ฮี!! มึงก็ไม่ต่างจากกูเท่าไรหรอกนะ

“พูดถึงมันไม่ได้เลยนะรถมึงนะรักมากไม่เอามาทำเมียเลยวะ”ทำได้กูทำนานแล้วไอ้สลัด พูดกับมันแล้วปวดหัวนั่งฟังไปเรื่อยๆน่าจะเป็นทางออกที่ดีกว่า

ไอ้บ้าคินขับรถมาเรื่อยๆจนมาจอดที่หน้าคณะกรรมการจัดการผมเหลือบ
มองนาฬิกาที่ข้อมือตัวเองตอนนี้ก็เก้าโมงห้าสิบห้านาทีแล้วอีกห้านาที
อาจารย์จะเข้าสอนคลาสแรก ผมก็รีบเก็บของตัวเองพอกำลังจะเปิดประตูลง
รถแต่รถดันโดนคนบางคนล็อกไว้ ผมหันไปมองหน้าไอ้บ้าคินคนที่ยังรีบๆอยู่ไ้
นี่

“อะไรของมึงอีกเนี่ย”ผมเริ่มทำหน้านี้วคือขมวดมอมมัน ไอ้บ้าคินมัน
พองแก้มข้างซ้ายแล้วเอานิ้วมันจิ้มๆที่แก้มตัวเอง

“จะให้กูต๋อยแล้วค่อยลงได้ไซ้ไหม?”ผมรู้แน่ว่ามันต้องการอะไรใครมัน
จะไปยอมล่ะครับ ผมเลยพูดแบบนั้นออกไปแล้วเตรียมจ้างหมัด

“อย่ามาทำใสถ้ามึงไม่ทำกูก็ไม่ปล่อยมึงลง”มันพูดแค่นั้นแหละครับ
แล้วมันก็เลิกพองแก้ม ผมก็นั่งมองนาฬิกาตอนนี้ห้าสิบแปดแล้วด้วยเอาไ้
ดีว่ะ

ตึกตัก ตึกตัก ตึกตัก

หัวใจเจ้ากรรมดันเต้นแรงขึ้นมาเฉยๆช่วงนี้เป็นโรคหัวใจรีเปล่าเนี่ย
กู เอาก็เอาวะแค่หอมแก้มขนาดจูบปากยังเคยทำมาแล้ว ผมนั่งทำใจ
ประมาณสักสิบวินาทีแล้วก็.....

จ๊ิบ

แะะ!!!

*~ยยยยย!!!! จะถ่ายหาพ่อหรือไอ้บ้านี้ แล้วมันก็มีไ้หยิบ
กล้องออกมาตอนไหนวะ

“ตั้งใจเรียนด้วยนะตุ้ด”มันพูดแล้วยิ้มให้ผม พอผมได้สติก็รีบแก้าลง
รถมันเลยครับชักจะเกินไปแล้วนะ

ผมรีบจำอ้าวมาที่ห้องเรียนทันก่อนที่อาจารย์จะเดินเข้ามาหนึ่งนาที
เห็นจะได้ ผมเดินมานั่งข้างๆไอ้เวย์แล้วรีบดึงสติเข้ามากับเนื้อกับตัวแล้ว
ตั้งใจเรียน

พักเที่ยง

ผมกับเพื่อนในกลุ่มตกลงกันจะไปกินข้าวนอกมหาวิทยาลัยโดยจะไปรถไ้
บีทจะได้มีที่นั่งครบทุกคนถ้าขี่รถไ้คุณหนูเวย์มันนั่งได้2คนไงครับ คนรว
ยก็เจี้ยแหละเปื้อนมากเลยครับ ไ้บีทขับรถไปเรื่อยๆผมก็คุยสัพเพเหระกับมัน
ไปบ้างพอมาถึงร้านอาหารก็เดินไปหาที่นั่ง กลุ่มผมมีคนหันมาสนใจกันมาก
อยู่ที่เดียวเพราะหน้าตาแต่ละคนโดยเฉพาะผมนะไม่อยากจะบรรยายความ
หล่อของตัวเองเดี่ยวหาว่าโม้

“จะกินไรกันวะ”ไอ้โอมถามพวกผมออกมา ตอนนี้นั่งสนิดกับพวกผม
มากจนพูดคุ้มึงกันได้แล้วไม่เหมือนวันแรกๆเลยที่พูดออกจะสุภาพ

“มึงสั่งเลยกูกินอะไรก็ได้”ผมบอกมันออกไปกินง่ายอยู่ง่ายสไตล์ฮาร์ท
ครับ พอผมพูดแบบนี้มันออกไปมันก็เล่นสั่งเอาๆสัญญาติญาณคุณหนูออกกรีไ้
พออาหารมาเสิร์ฟผมมองอาหารบนโต๊ะแบบเอือมๆ เต็มโต๊ะนะครับ
เต็มโต๊ะ

“จะแดกหมดไช้ไหมวะ?”ผมหันไปถามพวกมัน

“หมดดิช่วงนี้กูกำลังเลี้ยงกล้าม”เลี้ยงกล้าม?มันไช้หรือวะไอ้เวย์

“หมดอยู่หรือน่ามีแต่ผู้ชายตัวเท่าควายมานั่งแดก”ไอ้บีทมันว่า
ออกมา พอจะพูดนี้มึงพูดเอาถูกเลยนะสัส

“เออๆรีบกินเถอะเดี่ยวเข้าคลาสบ่ายไม่ทัน”ผมพูดออกไปแล้วเริ่มลง
มือกับอาหารตรงหน้า ต่างคนต่างกินครับไม่พูดไม่จาพอรู้ตัวอีกทีเหมือน

อาหารจะหมดจริงๆ แดกเยอะชิบหายเลยไอ้พวกนี้แต่ทำไมมึงยังหุ่นดีอยู่
ได้วะ

พอกินเสร็จไอ้โอมจ่ายตังแล้วมาหารีกันทีหลังไม่ยากเอาเปรียบ
เพื่อนไงครับผมคนดี พอขับรถกลับเข้ามามหาลัยก็เข้าคลาสเรียนเลยเพราะ
ได้เวลาเรียนแล้ววันนี้ไอ้โอมบอกผมว่าตอนเย็นมีกิจกรรมเฉลยสายรหัสถ้าใคร
หาสายรหัสไม่เจอจะโดนลงโทษ ผมไม่ซีเรียสอะไรเลยครับชีวิตผมบอกเลย
ส่วนไอ้เวทย์หาสายรหัสยังไม่เจอแต่มันก็ยังชีวิอยู่เหมือนกัน ผมอยากจะถาม
มันออกไปนะว่ามึงเคยคิดมากอะไรไหมเพราะมันค่อนข้างอารมณ์ดีอยู่ตลอด
กะล่อนคารมดีประมาณนั้น

เย็น

“เด็กปีหนึ่งทุกคนจับมือกันทำเป็นวงกลมล้อมพีปี่สองไว้นะครับ”เสียง
รุ่นพี่ดังขึ้นจากใต้ถุนของคณะกรรมการจัดการ เด็กปีหนึ่งก็ทำตาม

“ตอนนี้ให้ทุกคนมองหาคนที่ตัวเองคิดว่าเป็นพีรหัสดตัวเองไว้นะ
ครับ ถ้าพี้นับหนึ่งถึงสามเสร็จให้รีบวิ่งไปจับมือพีรหัสนี้ไว้ถ้าใครยังไม่มีคู่หรือ
จับมือไม่ถูกพีรหัสดตัวเองจะโดนดึ้นะครับ”พีเขาพูดผมก็มองๆดู มองรอบเดียว
ก็เจอครับไอ้พีทัดเพราะพีมันค่อนข้างสูงใส่แว่นทำหน้านิ่งๆ ทำเหมือนตัวเอง
หล่อน่ะครับแต่พีมันก็หล่อจริงๆนั่นแหละ

“หนึ่ง สอง สาม”พอพีเขาพูดเสร็จผมก็รีบปล่อยมือเพื่อนๆลงแล้ว
เดินฝ่าฝูงชนที่กำลังซุกมุนไปหาไอ้พีทัด

หมับ

ผมคว้าแขนพีเขามาจนได้พอพีมันยืนอยู่ใกล้ๆ ผมที่รู้สึกตัวเองสูงอยู่
ดันรู้สึกเตี้ย

“ใช่พี่ใช่ใหมวะ”ผมถามออกไปเพื่อความชัด

“เออ ไอ้ฮาร์ทความพยายามตามหาภูของมึงนี่ไม่เคยจะมีเลยนะ”

อ้าวภูผิดอีก

“งอนเหมือนผู้หญิงไปได้วะ”ผมพูดบอกออกไป พี่มันตบหัวผมเบาๆ ด้วยความหมั่นไส้

ปืดดดด!!!!

เสียงนกหวีดดังขึ้นมาทำให้ผมหันไปมอง

“หมดเวลาแล้วนะครับทุกคนใครที่เจอสายรหัสตัวเองแล้วให้เดินออกมาทางนี้”พี่เขาว่าแล้วยกมือโบกไปมา คนที่หาสายรหัสไม่เจอมีประมาณสักหกเจ็ดคนหนึ่งในนั้นเป็นไอ้เวย์ครับ ผมว่ามันไม่อยากหาให้เจอสักมากกว่านะดูจากท่าทางของมัน

“พี่ปีสองมองหน้าน้องที่จับมือเราไว้ นะครับถามน้องว่ารหัสอะไรหากไม่ตรงกับตัวเองบอกให้น้องออกมารวมกับกลุ่มคนที่หาพืรหัสไม่เจอนะครับ”พอพูดแบบนี้ไปผมก็มองหน้าไอ้พี่ทัด

“มึงรหัสอะไร”พี่มันถามผมออกมา ผมคิดว่ามันน่าจะรู้แล้วนะมันก็ถามๆไปงั้นแหละ

“0011”ผมแก้งบอกพี่มันผิดๆไปอยากแก้งลองเชิงนะครับ

“พ่องสิรหัสมึง0037กูไปแสกงานทะเบียนมาจะผิดได้ไง”พี่มันตบหัวผมไปอีกหนึ่งที กูว่าแล้วๆใช้ความรู้ไปในทางที่ผิดไอ้พี่ทัด

“ใครที่หาพืรหัสไม่เจอและหาผิดเดินออกมาทางนี้ครับแล้วตามพี่คนสวยไป ส่วนคนที่หาเจอแล้วให้พูดคุยกับสายรหัสตัวเองแล้วกลับบ้านได้”

อ้าวให้กลับง่ายๆี่เลยหรือ? ไอ้พี่หัดมันลากผมออกนั้งที่ม้าหินอ่อนแถวหน้า
ตึกคณะมันบอกเผื่อผมมีอะไรจะคุยกับพี่มัน

“เออพี่แล้วกระเราได้ไปรับน้องนอกสถานที่ปะวะ”ผมถามออกไป

“ไม่ได้ไปคณะกรรมการจะอยู่แบบเจียบๆไม่ค่อยไปไหน ทำไมมึง
อยากไปรีไรง”

“นอนอยู่บ้านน่าจะดีกว่าวะพี่”ผมตอบพี่มันออกไป

“ไปหาไรแตกเป็นเพื่อนกูหน่อยดิตลาดนัดหลังมอใกล้ๆเนี่ย”ไอ้พี่หัด
มันพูดชวนออกมา

“ถ้าพี่เลี้ยงผมจะไปอยู่นะ”ผมแก้งพูดออกไป

“กูเลี้ยงจนมึงตัวแตกได้เลยวันนี้”พี่มันตอบผมออกมาแล้วก็ลุกขึ้น

“ไปยังไงวะพี่เดินไปหรือ”ผมถามออกไปชี้เกียจเดินนะครับ

“ซี้บักไบค์กูไปก็ได้วันนี้กูซี้บักไบค์มา”บักไบค์หรือ? มันโอเคมากเลยพี่
ผมทำตาแพวพราวขึ้นมาทันทีที่ได้ยิน

“ส่งกูญแจมาพี่ผมขับให้พี่ซ้อน”คันมือมากครับตอนนี้ ผมพูดขณะ
เดินตามพี่หัดไปผมมองรถที่จอดอยู่มันเป็นรุ่นYamaha Fz-09 ปี2014สี
ดำ รุ่นนี้ไม่มีในไทยครับนำเข้ามาจากยุโรปเรื่องราคาไม่ต้องพูดถึงแพง
กว่าบักไบค์ผมบางคันซะอีก

“ซามึงถึงรีไรง”แหมะพี่ถ้าเป็นเด็กแถวบ้านพูดผมจะโบกกระบาลให้เลย
นะเนี่ย

“ส่งกูญแจมาพี่อย่าลืลามาก”พี่มันมองผมเอือมๆแล้วส่งกูญแจให้ผม
ขับออกมาตรงตลาดหลังมอ ระหว่างทางมีคนมองผมสองคนอยู่พอสมควร
ไอ้พี่หัดมันคงฮอตของมันอยู่แหละ

พอมาถึงผมก็เดินดูนั่นนี่ซื้อชาช่มุกมาแก้วหนึ่งแต่ไอ้फीหัดมันจ่ายตามที่มันว่าจริงๆผมบอกจะจ่ายเองมันก็ไม่ยอมफीมันให้เหตุผลว่าเงินเยอะไม่รู้จะเอาไปใช้อะไร เอาตามสบายมึงเลยครับกูมันคนจน

พอซื้อของกินเสร็จของผมสองสามอย่างส่วนไอ้คนที่ชวนผมมาซื้อแค่น้ำปั่นแก้วเดียว ผมไม่มีอะไรอยากได้อีกเลยบอกว่าจะกลับแล้วเดินมาที่รถไอ้फीหัดมัน

“फीไปส่งผมที่ลานเกียร์หน่อยดิ”ผมพูดออกไปก็ผมไม่รู้ว่ามันอยู่ตรงไหน

“จะไปส่งสาวรีไรผู้หญิงคนะนั่นมีแต่เถื่อนๆ”फीมันพูดบอกผมยิ้มๆ

“เถอะน่าเรื่องของผมफीซับนะ”ไม่รู้ทางไงครับเลยให้ไอ้फीหัดขับफीมันก็ไม่ได้ว่าอะไรมันนั่งคร่อมรถแล้วผมก็ขึ้นซ้อนफीมันขี่มาเรื่อยๆผมไม่ได้มองทางหรือกนะพอสักพักไอ้फीหัดก็จอดรถ

“ถึงแล้ว”ไอ้फीหัดพูดออกมาเบาๆผมก็ลงจากรถมามองไปรอบๆเห็นเด็กวิศวะปีหนึ่งกำลังทำทำกิจกรรมทรมารร่างกายตัวเองกันอยู่ แล้วสายตาเจ้ากรรมดันมองไปเห็นไอ้บ้าคินกำลังทำหน้าโหดๆแล้วมองมาที่ผม ผมก็ไม่ได้คิดอะไรมันอาจจะเก๊กหน้าขูเด็กปีหนึ่งอยู่ก็ได้

“ขอบคุณมากที่มาส่งนะफी”ผมพูดยิ้มๆให้ไอ้फीหัด เฟียมันยกมือมายีหัวผมเบาๆ

“วันหลังก็ไปเลี้ยงเหล้ากูคืนด้วย”น่านนนนงงกว่าแล้วทำดีหวังผลไอ้फीชั่ว

Fiction 08

พอใช้พี่ตัดขับรถออกไปผมก็มองหาที่นั่งแล้วก็เดินไปนั่งตรงม้าหิน
อ่อนแถวๆนั้นเสียงเด็กปีหนึ่งวิศวะดังออกมาเป็นช่วงๆผมก็ไม่ได้สนใจอะไรได้
แต่นึกดีใจที่ไม่เข้ามาเรียนคณะนี้ ผมนั่งลงเล่นเกมสล็อตหุบหุบมาเสียบใส่
โทรศัพท์ฟังเพลงไปเรื่อยๆ ไม่รู้ว่านานแค่ไหนที่นั่งอยู่ตรงนั้นพอเงยหน้าขึ้นก็
เห็นชาววิศวะปีหนึ่งเดินหมดแรงกำลังทยอยกันกลับแล้วฟ้าตอนนี้เริ่มมืดมาก
แล้ว ผมเห็นไอ้บ้าคนกำลังเดินมาทางผมทำหน้าเหมือนโกรธใครมาอย่างไร
อย่างนั้นแหละครับ พอมันเดินมาถึงผมมันก็กระชากหูฟังผมออกแบบแรงๆ

“เป็นเหยื่ออะไรของมึงอีกเนีย”ผมพูดเสียงแข็งๆใส่มันอยู่ๆอยากทำอะไร
ก็ทำอย่างนั้นรีไร

“ใครมาส่งมึง!”มันถามผมออกมาเสียงเข้ม

“มึงจำเป็นต้องรู้ด้วยรีไร”ผมถามมันออกไป

“เออจำเป็นมาก”มันพูดออกมาแล้วกระชากผมไปที่รถมัน

“มึงเป็น**ัยอะไรของมึงเนียไอ้คน!!!”พอผมเข้ามาในรถผมก็อดที่จะ
ตะคอกใส่มันไม่ได้

“แค่ลานเกียร์มึงเดินมาเองไม่ได้รีไรถึงกับให้อันั้นมันขี่รถมาส่ง หรือ
ชอบบ๊วกไบค์มันมากเลยยอมให้มันมาส่งถ้ามันเอาบ๊วกไบค์มาล่อมึงไม่อ้าขาให้

มันเลยละ!!!!”มันว่าออกมาเสียงดังไม่ต่างจากผม ผมถึงกับสะดุ้งกับคำพูดของมัน อ้าขำงั้นหรอมีงคิดว่ากูเป็นคนยังงัยกันแน!!

“เฮอ!!! แค่อะบิกไบค์มาล่อกูก็ยอมถ่างขาให้ทั้งนั้นแหละ”ผมตะคอกใส่หน้ามันออกไปด้วยความโมโหเช่นกัน ถ้ามีงคิดว่ากูเป็นคนแบบนั้นกูคงจะเปลี่ยนแปลงความคิดมีงไม่ได้หรอกวะ

เพี้ยะ!!!

มันตวัดมือตบเข้าที่หน้าผมจนผมรู้สึกได้ถึงความปวดแสบในปาก ผมจ้ำงหมัดขึ้นมากำลังจะชกเข้าที่หน้ามันแต่มันจับข้อมือผมเอาไว้ได้ทันแล้วใช้มืออีกข้างมากำคอผมไว้แน่น

ผัวะ!!!

จนในที่สุดผมรู้สึกว่าหายใจไม่ออกผมเลยใช้มือข้างที่เหลือยกขึ้นมาชกหน้ามันจนสุดแรงมันเลยคลายมือที่คอและปล่อยข้อมือผม มันมองผมด้วยความโกรธผมก็มองหน้ามันด้วยความโมโหเช่นกัน นี่นะหรอ?คนที่จะมาดูแลผม หึ!! ผมหันออกไปนอกหน้าต่างไม่อยากเห็นหน้ามันผมพยายามกลืนหยดน้ำตาไม่ให้มันหยดลงมาผมไม่อยากให้มันเห็นว่าผมอ่อนแอ แล้วสักพักมันก็ขับรถออกไปด้วยความเร็ว

ผมที่มองข้างทางผมรู้ว่ามันไม่ใช่ทางกลับบ้านแต่ผมไม่อยากถามมันหรือว่ามันจะพาผมไปไหนผมนั่งเฝ้าบมาตลอดทางจนรถเลี้ยวเข้าที่คอนโดหรูสักที่ในกรุงเทพ

“กูจะกลับบ้าน”ผมพูดออกมาเสียงแข็ง

“กูไม่ให้กลับ ลงมาได้แล้ว” มันพูดขึ้นเสียงใส่ผมแล้วเดินลงรถไปแต่ผมยังนั่งอยู่ที่เดิม พอมันเห็นว่าผมไม่ตามมันลงไปมันก็เดินมาเปิดประตูฝั่งผม

“พูดดีๆ ไม่ชอบใช้ไหม” มันพูดด้วยน้ำเสียงแข็งๆ แล้วกระชากผมลงรถไป

“กูไม่ไป” ผมยึดตัวเองไว้สุดแรง

“ชอบให้กูใช้กำลังใช้ไหม” มันพูดออกมาแล้วก็อุ้มผมพาดบ่าแล้วเดินเข้าไปในคอนโด ผมพยายามใช้ขาเตะมันแต่มันก็ล็อกขาผมไว้ผมเลยใช้แรงที่มือทุบหลังมันแรงๆ แต่มันก็ไม่ได้สะทกสะท้านอะไรกับสิ่งที่ผมทำเลยจนมันเดินมาถึงหน้าประตูห้องๆ หนึ่งแล้วมันก็ล้วงเอาคีย์การ์ดออกมาเปิดห้องน่าจะเป็นคอนโดมันนั่นแหละ พอมันอุ้มผมเข้ามาในห้องแล้วมันก็ตรงไปที่ห้องนอนมันไม่เปิดไฟในห้องด้วยซ้ำแล้วมันทิ้งผมลงบนที่นอนแล้วตามขึ้นมาทาบทับผมไว้

“มึงจะทำอะไรกูปล่อยกูไปเดี๋ยวนี้เลยนะไอ้คิน!” ผมพูดไปเดินไปเพื่อให้หลุดจากพันธนาการของไอ้บ้าคิน มันใช้น้ำหนักตัวมันทับช่วงล่างผมไว้แล้วตริ่งแขนผมไว้บนหัวทั้งสองข้าง

“จะขัดขึ้นทำ*้ยอะไรทำเหมือนไม่เคย” มันพูดออกมาแล้วก้มหน้าทุกไชร้คอผมอย่างแรง

“ปล่อย.....ปล่อยกูไอ้คิน” ผมพยายามบอกมันไปอย่างอยากลำบากผมไม่อยากให้เหตุการณ์แบบครั้งก่อนมันเกิดขึ้นอีกครั้งกับผม แต่เหมือนไอ้คินมันจะไม่ฟังผมพูดเลยสักนิดมันดูตมที่คอผมอยู่อย่างนั้นแล้วเปลี่ยนไปใช้

มือข้างเดียวรวบมือผมไว้และใช้มืออีกข้างของม้นกดเสื้อนักศึกษาผมออก
อย่างรวบเร็วตามมาด้วยกางเกงและกางเกงใน

“ยะ อย่า อื้อออออ”ผมเปลอครางออกมาเมื่อมันเลื่อนริมฝีปากลงมา
ดูดนมที่ยอดอกผม

“อึ่มมมมม”มันครางออกมาในลำคอแล้วใช้มือข้างที่เคยกดเสื้อผ้า
ผมไปกอบกุ่มกลางกายผมแล้วชักขึ้นลงหนักๆ ผมแน่นปากไว้แน่นไม่ยอม
ครางออกมาให้มันได้ยินถึงผมจะต่อต้านมันยังไ้แต่แรงผมคงสู้แรงมันไม่ได้
อยู่ดี

ผมหอบหายใจหนักๆตอนนี้้องชายผมเริ่มขยายขึ้นมาสู่มือไอ้คินแล้ว
ผมไม่สามารถควบคุมร่างกายตัวเองได้เลย ผมได้แต่บอกตัวเองว่าอย่ายอม
มันอีกเป็นครั้งที่สองแต่มันก็ยังรุกเร้าร่างกายผมไม่หยุด

“อ้าฮาออก”มันบอออกผมออกมาเสียงแหบพล่าผมรู้สึกได้ว่ากลางกาย
มันแข็งขึ้นมาเสียดสีที่หน้าขาผมแล้วตอนนี้

“ไม่!!”ผมพยายามอย่างมากที่จะไม่หลุดเสียงน้ออายออกมาแล้ว
ตวาดมันกลับไป

“จะเล่นแบบนี้กับกูใช่ไหม? อย่ามาว่ากูใจร้ายก็แล้วกันนะฮาร์ท”มัน
พูดบอผมออกมาแล้วดึงเนคไทของผมมามัดมือผมไว้แล้วมันก็ถอดกางเกง
ตัวเองออก ผมใช้ขาถีบตัวหนีออกจากไอ้คินมันก็ตามผมมาติดๆแล้วจับขา
ผมอ้าออกแล้วยกขึ้นตั้งฉากกับเตียงผมกำลังจะหนีเข้าหากันแต่มันรีบ
แทรกตัวเข้ามาระหว่างขาผมพอดี มันขยับช่วงล่างให้สัมผัสกันมากขึ้นแล้ว
ประกบริมฝีปากมันลงมาที่ริมฝีปากผม ผมไม่ยอมเปิดปากให้มันแต่ดูเหมือน

มันจะไม่สนใจปฏิกิริยาต่อต้านของผมเลยแม้แต่นิดมันจูบกลีบปากผมแรงๆ
เรื่อยๆจนผมรู้สึกปวดปากผมเลยยอมเปิดปากให้มัน

“หิ”มันหัวเราะออกมาในลำคอแล้วสอดลิ้นเข้ามาในปากผมตวัดลิ้น
ผมซ้ำแล้วซ้ำเล่า มือทั้งสองข้างของมันก็ลูบไปที่แผ่นหลังผมและสกิดที่ยอด
ดอกไปมา

“อือออ อือออออ”ผมรู้สึกเมื่อยที่มือและก็เจ็บปากขึ้นมาเลยคราง
ประท้วงออกมา มันผละจูบผมแล้วมองหน้าผมตรงๆผมเงยหน้าขึ้นสบตามัน
ตึกตัก ตึกตัก ตึกตัก

หัวใจผมก็เต้นแรงขึ้นมาอีกครั้งจนได้ผมไม่เข้าใจตัวเองเลยทำไม
กัน ผมหลบสายตาที่มันมองผม มันใช้มือข้างหนึ่งของมันกอบกุ่มกลางกาย
ผมกับกลางกายมันแล้วชักขึ้นลงอีกครั้งมืออีกข้างก็บิดขยี้ยอดอกผมแรงๆ

“อ๊ะ หยุด อือออหยุด อ๊ะ สักที”ผมพูดบอกมันออกไปพร้อมกับใช้
ปลายเท้าขยุ้มเข้ากับเตียงเพื่อคลายความซ่าในอก มันยังคงนิ่งอยู่
เหมือนเดิมแล้วมันก็เอนตัวลงมาใกล้ๆหน้าผมแล้วจับแก่นกายของมันจ่อไปที่
ช่องทางของผม ผมมองหน้ามันเหมือนขอรับรองว่าอย่าทำแต่มันก็ขยับแก่นกาย
เข้ามาได้นิดหน่อยผมก็เกร็งตัวไว้ไม่ให้มันเข้ามาได้

“ถ้าไม่อยากเจ็บก็อย่าเกร็ง”มันบอกผมออกมาแต่ผมไม่ฟังมันหรือ
ผมจะขัดขึ้นมันจนวินาทีสุดท้าย

“กูเตือนมึงแล้วนะ”มันพูดอีกครั้ง

สวบ!!!

แล้วมันกระแทกสะโพกเข้ามาแรงๆจนผมรู้สึกเจ็บขึ้นมา ผมเบ้หน้า
ออกแต่มันก็ยังขยับช่วงล่างเข้าออกอยู่อย่างนั้นเรื่อยๆ

“หืมมมม รู้สึกดีชิบหาย”มันพูดเสียงแหบๆออกมาข้างหูผมแล้วขบ
เม้มเบาๆ

พื๊บ พื๊บ พื๊บ

“อืออออ อ๊ะ อ๊ะ อ้า ”ไอ้คินมันขยับสะโพกเร็วและแรงขึ้นจนผมที่
พยายามกลั้นเสียงน่าอายก็หลุดปากครางออกมาจนได้

“ฮืมมมม เสียงหวานดีนี่หว่า”ไอ้คินมันครางเสียงต่ำๆออกมา ผมยก
มือที่ถูกมัดไว้มาปิดหน้าไอ้คินก็ยังโถมแรงใส่ผมไม่ยั้งเหมือนกันจนผมใกล้ที่
จะถึงฝั่งเต็มที่มันก็หยุดขึ้นมาชะเฉยๆแล้วก้มหน้าลงมาซุกคอผม

“เหนื่อยแล้ววะ”มันพูดออกมาเสียงแหบพล่า นี่มึงจะแกลังกูไปถึงไหน
ผมก็เอามือปิดหน้าไว้อึดอัดในตัวเต็มที่แต่ผมก็เลือกที่จะเงียบ

“ข้างในมึงอุ่นดีนะบีบรัดกูแน่นขนาดนี้กูไม่ขยับก็เสร็จได้”มันพูดบอก
ผมด้วยน้ำเสียงแหบพล่าเหมือนเดิมแล้วจับมือผมออกจากหน้า แล้วมองมาที่
ผมหน้าคนกำลังค้างงั้นะครับมันทรมาร*~ยๆเลย

“ขอรับรองสิเดี๋ยวขยับให้พูดเพราะๆด้วย”มันพูดออกมา

“ถ้ามึงไม่พูดกูก็อยู่แบบนี้จนเช้า”มันขู่ผมออกมา

“ช่วยขยับที”ความอึดอัดอยากปลดปล่อยทำให้ผมพูดออกไปเสียง
แข็งๆ

“กูไม่พอใจเอาใหม่”มันพูดออกมาอีกครั้งแล้วก้มลงมาดูดยอดอกให้
ผมช่านในอกมากขึ้น

“พะ...พีคินขยับให้ฮาร์ทหน่อย”ผมฝืนใจพูดออกไปแล้วมันก็ขยับ
สะโพกสอบเข้าออกแรงๆ

“อืม อ๊ะ อ๊ะ อ๊ะ อ้าาา”ผมเช็ดน้ำขึ้นครางออกมาสุดเสียงแล้วก็
ปลดปล่อยน้ำสีขุ่นๆออกมา

“อืมมมม ชี๊ดดดด”ไอ้คินขยับเข้าออกแรงๆแล้วกระตุกสองสามที
แล้วเกร็งตัวปล่อยน้ำรักเข้ามาในตัวผมจนรู้สึกอุ่นไปทั่วท้อง ไอ้คินมันทิ้ง
น้ำหนักตัวลงมาที่ผมหอมแก้มผมแรงๆแล้วซุกหน้าเข้าที่ชอกคอผมทั้งๆที่ยังไม่
เอาไอน้องชายมันออกจากตัวผม

ผมนิ่งเงียบบรอมันลุกออกไปแต่มันก็ยังคงนิ่ง

“ออกไปกูหนัก”ผมพูดออกมาแล้วทุบเข้าที่หลังมัน แต่มันก็ยังอยู่นิ่งๆ
เหมือนเดิม

“ทำไมมึงถึงทำกับกูแบบนี้วะ”ผมถามมันออกไปแ

“....”

“มึงทำให้กูรู้สึกแปลกๆกับตัวเองมึงไม่รู้หรือไอ้บ้าคิน”ผมพูดออกมา
เรื่อยๆ

“....”

“มึงทำให้กูหัวใจเต้นแรงทำไมกัน”ผมพูดออกมาเสียงดัง

“...”แต่ไอ้บ้าคินมันยังคงเงียบอยู่เลย

ผมใช้แรงที่มีพลิกร่างตัวเองขึ้นมาเกยร่างมันแทนแล้วก็เห็นมัน
หลับตาพริ้มและเสียงหายใจเข้าออกสม่ำเสมอเหมือนหลับสนิทไปตั้งนาน
แล้ว เอ้ออออ มึงคงเหนื่อยมากสินะผมยกมือที่ถูกมัดลงมาที่ระดับปากแล้วใช้
ปากแกะผ้าออก ยกตัวเองออกจากร่างชายไอ้บ้าคินผมสังเกตเห็นเลือดผม
ออกมาตามน้ำรักเลยรีบเดินเข้าไปอาบน้ำ ชัดด้านหลังขึ้นมาอีกจนได้

กว่าผมจะอาบน้ำเสร็จกว่าจะทำใจเอามือล้วงเข้าไปทำความสะอาดข้างในเสร็จก็ตึกมากพอสมควร ถูยาก็มีทำไมไม่ใส่ถ้าก๊อดเอดส์ใครจะรับผิดชอบ

เฮ้อออออ คิดมากไปก็แค่นั้นผมเดินออกมาจากห้องน้ำด้วยผ้าพันช่วงล่างไว้อย่างเดียวแล้วเดินไปเปิดไฟ ผมตกใจกับสภาพห้องมันนิดๆนะ ครัวห้องนอนมันดูกว้างมากมีตู้กระจกใสๆเรียงตัวอยู่รอบห้องข้างในมีกล่องถ่ายรูปน่าจะประมาณร้อยละห้าหรือมากกว่านั้นทุกรุ่นทุกยี่ห้อปนกันไปเรียงตามประเภทกล่อง

อ่อนี่มีงชอบกล่องสินะเห็นเกือบๆผมลองคิดเล่นๆถ้าเอากล่องมันไปขายคงได้หลายล้านน่าดู ไ้किनยังนอนหลับอยู่ผมเลยเดินไปตู้เสื้อผ้ามันเห็นตัวเองในกระจกแว็บๆไ้किनก็ขยับสร้างรอยให้กุจ้ง

ผมเปิดตู้เสื้อผ้ามันออกมีแต่เสื้อตัวใหญ่ๆผมใส่บ็อกเซอร์ตัวสั้นๆแล้วใส่เสื้อสีขาวดูเผินๆเหมือนไม่ได้ใส่กางเกงเลยครับแต่ข้างมันเกาะผมง่วงเต็มที่แล้ว ผมเดินไปที่เตียงแล้วล้มตัวลงนอนเห็นไ้किनมันเลอะเทอะไปหมดด้วยน้ำรักผมและของมันผมทำเหมือนไม่สนใจมันแล้วหันหลังให้มันหลับตาลงแล้วนอนซะไ้ฮาร์ท

แม่งรู้สึกผิดเฉยเลย

ไ้किन!!!!กูทำความสะอาดให้ก็ได้วะผมคิดได้แบบนี้ก็หิบบิขุ่มาเช็ดน้ำรักที่เลอะตรงซิกแพคมันออกแล้วเลื่อนลงมาเรื่อยๆ ทำใจสองวิแล้วเช็ดลงมานที่น้องชายมัน พอเสร็จแล้วก็เอาผ้าผืนเล็กๆในตู้ไปชุบน้ำปั้นหมาดๆแล้วมาเช็ดที่หน้ามัน เวลามันหลับก็น้ำรักตีนะคิ้วเข้มจมูกโด่งตามแบบฉบับของลูกครึ่งฝรั่งมีเครานิดๆปากหนาที่ตื้อตึงเอาแต่ใจทำให้ปากผมแตกไปหลาย

ที่ ผมละสายตาออกจากมันแล้วเดินไปเปิดแอร์ปิดไฟแล้วเดินไปนอนห่างๆ
มัน

เช้า

แฮะ!!!

ผมได้ยินเสียงซัดเตอร์เลยงงเงยลืมตาขึ้นมาเห็นไอ้บ้าคินนอนกอดผม
อยู่แต่มีมือมันถือกล้องไว้ข้างหนึ่ง ทำถือกล้องแบบนี้เหมือนมันกำลังถ่าย
ตัวเองและก๊ผม ผมมองหน้ามันด้วยความสงสัยจะถ่ายไปทำไมกัน

แฮะ!!!

“กูคิดค่าถ่าย”ผมบอกมันออกไปเหมือนมีมันเคยบอกผมตอนผมเปิดพ
เพลงในรถมัน

“เดี๋ยวกูขายบ้านไปจ่าย”มันพูดประโยคที่ผมเคยพูดกับมันเออเอาที่
มึงสบายใจ แล้วผมก็เงยบมันเองก็เงยบเหมือนกัน

“เมื่อวานใครมาส่งมึง”แล้วมันก็พูดออกทำลายความเงยบ

“แฟนกู”ผมบอกมันออกไปผมเห็นมันชะงักแล้วหันมามองผม

“มีผิวแล้วหัดนอกใจผิวหรวะ?”มันพูดออกมา

“เลิกติดต่อมันได้แล้วกูไม่ชอบ แล้วมึงก็เลิกไปยุ่งกับใครทั้งนั้นไม่ว่า
จะผู้ชายหรือผู้หญิง”มันทำหน้าที่จริงจังแล้วบอกผมออกมา

“พี่รหัสกูเองแหละ แล้วเมื่อวานมึงเป็น**ัยอะไรของมึงวะ”ผมถาม
มันออกไปอารมณ์แปรปวนบ่อยๆกูก็คิดว่ามึงเป็นเมน

“เปล่า”เออไม่อยากบอกก็ช่างแม่งเถอะ ผมพูดออกไปวันนี้มีเรียนบ่าย
เข้าครับต้องรีบกลับบ้านไปเอาชุดนักศึกษาผมเลยผลักรอกไ้บ้ำคินออกแล้ว
เดินลงเตียงจะไปเข้าห้องน้ำ

“เรื่องเมื่อวาน.....กูขอโทษนะ”ผมกำลังจะเดินเข้าห้องน้ำพอได้ยินมัน
พูดออกมาแบบนั้นผมเลยหันไปมองหน้านั้น

แะะ!!!

“แต่งตัวอ่อยกูรีเปล่าเนี่ย”กูกำลังจะชั่งอยู่แล้วไอ้สัส

Fiction 09

หลังจากผ่านวันนั้นมาวันนี้ก็วันศุกร์แล้วไอ้คินมันก็เรียกผมว่า ‘เมีย’ บ่อยๆไม่ก็เรียกผมว่าตุ๊ดเหมือนทุกที ผมไม่รู้ว่าผมคิดยังไงกับไอ้บ้าคินมัน ชอบทำให้ผมไม่เป็นตัวของตัวเองหัวใจเต้นแรงบ่อยๆซึ่งอาการแบบนี้มันไม่น่าจะเกิดกับผู้ชายด้วยกัน

ไม่รู้ว่าไอ้บ้าคินมันคิดยังไงกันแน่ถึงทำกับผมแบบนี้ทำเหมือนโกรธ เวลาผมคุยกับคนอื่นแต่ข้างมันเถอะมันก็คงเป็นแค่ ‘Sex friend’

ผมเรียนการจัดการครับแต่กลับบ้านพร้อมเด็กวิศวะเพราะผมต้องไปรอไอ้บ้าคินมันที่คณะ

ผมว่าคณะนี้ค่อนข้างจะซีเรียสเรื่องความสามัคคีกันข้างแตกต่างจากคณะผมที่ไม่ค่อยมีกิจกรรมร่วมกัน

“ไอ้ตุ๊ดรีบกินดีวันนี้กูเรียนบ่ายนะไม่ได้เรียนค่า” มันบอกกับผมขณะที่นั่งกินข้าวอยู่ห่าง

ผมเรียนเช้านะครับไอ้บ้าคินมันเรียนบ่ายมันมาส่งผมที่มหาลัยแล้วกลับไปนอนที่หอมัน

พอตอนเที่ยงมันก็แต่งชุดเดิมๆตามแบบฉบับชาววิศวะมารับผมออกไปกินข้าวพร้อมมัน

“เออๆรีบไปส่งสาวรีไร”ผมพูดออกไปเลิกคิดอะไรไร้สาระแล้วตั้งใจ
กินข้าว

“ทำไมหิกรรีไร”มันถามออกมาผมก็เงยหน้ามองมัน

“หิกรทำไมไม่ได้เป็นอะไรกัน”ผมพูดออกไป

“ถ้ามึงพูดแบบนั้นอีกกูจะทำให้มึงลุกออกจากเตียงไม่ได้เลยคอยดู”
มันพูดเสียงนิ่งๆเหมือนคาดโทษผม

“กลัวตายละกูเห็นแต่มึงสลบคาอกกู”ผมพูดออกไปถึงเรื่องวันก่อนมัน
ชะงักไปนิดแล้วมองหน้าผม ผมรู้ว่ามันคงเหนื่อยกับอะไรหลายๆอย่างแหละ
แต่ผมอยากพูดให้ชนะมันไง

“กูแค่ต่อสู้ให้เฉยๆหรือกตู่”มันยิ้มเจ้าเล่ห์ออกมา

“เหอะ!!!”ผมกระแทกเสียงใส่มันแล้วกินข้าวต่อ พอกินเสร็จแล้วมันก็
จ่ายตังช่วงนี้ทรัพย์ผมไม่มีโอกาสจางเลยครึ่งอะไรๆมันก็จ่ายพอเดินมาถึงรถ
ไ้บ้าคินมันก็ประจำที่คนขับผมก็นั่งข้างๆมัน

เปิดเพลงฟังน่าจะดีกว่าแล้วผมก็เอื้อมมือไปเปิดเพลงเลือกเป็นเพลง
ของTove Lo Habits เพลงแรกเป็นเพลงStay High เพลงนี้เพราะนะครับผม
ฟังบ่อยๆวันไหนที่ผมไม่ได้ฟังเพลงมันรู้สึกนอนไม่หลับขึ้นมาเฉยๆติดยิ่งกว่า
บุหรือีก ผมสูบบุหรืนะไม่ได้ใสๆซะทีเดียวแต่สูบแค่เวลาเครียดเรื่องอะไรสัก
เรื่อง

“วันนี้มึงเลิกก่โมง”อยู่ๆมันก็ถามผมขึ้นมา

“บ่ายสอง”ผมบอกมันออกไปวันนี้ไปนั่งรอไ้บ้าคินนานน่าดูเลยกว่า
มันจะเลิกได้

“เอออันดีเลยวันนี้ม้กับแต่ดกูไปออกงานคงกลับดึก

ส่วนภูวนี่เล็กกว่าปกติเพราะวันนี้มีการชิงธงของเด็กปีหนึ่งมึงไป
รับน้องภูที่โรงเรียนให้ทีติภูโทรบอกมัมแล้วว่าจะไปรับแต่ภูไม่ว่าง”มັນว่า
ออกมาเหยียดยาวสงสัยมັນกลัวผมจะถามมันมั่ง

“จะให้ภูไปยังไง”ผมถามมันออกไป

“เดี๋ยวมึงเอารถภูไปแล้วเดี๋ยวกูกลับเอง”กูขับรถไม่เป็นนนนนนน

“โรงเรียนน้องมึงอยู่ไหนล่ะ”แต่ถึงอย่างนั้นผมก็ถามมันออกไปเพราะ
ยังเิงการไปรับน้องมันก็ดีกว่านั่งรอมันเลิกกิจกรรมล่ะวะ ส่วนเรื่องรถนะหรอ
ผมคิดเอาไว้แล้วล่ะ

“WP”บอกแค่ชื่อกรูแล้วครับผมศิษย์เก่าที่นั่นเองโรงเรียนนานาชาติ
เอกชนเปิดสอนตั้งแต่อนุบาลจนถึงป.6 แต่เดี๋ยวนะผมนี่กว่าน้องมันจะอยู่
มัธยมซะอีก

“น้องมึงอยู่ป.6หรอวะ”ผมถามมันออกไปอีกครั้ง

“เปล่า อยู่อนุบาล”ห๊ะ!!! อะไรนะ!อนุบาล!! กูไม่ชอบเด็กไอ้บ้าคิน
โดยเฉพาะเด็กผู้หญิงทำตัวหยิ่งๆและเรื่องมาก

“พอมึงไปถึงจะมีคุณครูรอให้ผู้ปกครองมารับนักเรียนที่หน้าโรงเรียน
สำหรับอนุบาลมึงไปมึงก็แจ้งชื่อมึงแล้วเขาจะให้น้องภูกลับบ้านพร้อมมึงภูโทร
บอกทางโรงเรียนไว้แล้ว”โอ้ยยยย ยุ่งยากชิบหาย

“นี่ที่อยู่บ้านภูไปส่งเสร็จก็อยู่เป็นเพื่อนน้องภูด้วย”พอมันพูดจบรถมันก็
มาจอดแถวๆหน้าคณะผมแล้วลงรถไปก่อน พอผมได้สติก็รีบลงรถตามมันไป

“นี่กูญแจรถ”แล้วมันก็โยนกุญแจรถให้ผมแล้วเดินไปที่คณะมันทันที

“เฮ้อออออออ เอาไงเอากันวะ”ผมพูดกับตัวเองเบาๆแล้วเดินเข้าตึก
คณะไปที่ห้องเรียน

“แห่แม่เสน่ห์แรงไม่เบา มีหนุ่มวิศวฯ มาชวนออกไปกินข้าว” พอผมนั่งลงที่โต๊ะเรียน ไอ้โอมก็แซวผมออกมาทันที

“ชวนพ่อดิบ้านกูเขาเรียกลาก” มันมาลากผมออกไปจริงๆ นะครับ เชื่อสิ อย่างไอ้บ้าคินนะ หรอชวน

“ไอ้เวทย์ มึงรู้จักไอ้คินวิศวฯ ปี 3 ไหมวะ” ผมถามไอ้เวทย์ ผู้ที่รู้รอบด้านซะทุกอย่าง

“ที่มาลากมึงออกไปกินข้าวด้วยนะหรอ” ไอ้เวทย์มันถามได้ตรงประเด็นมากครับ

“เออๆ นั้นแหละ” ผมบอกปัดๆ ไป

“รู้จักสิ ออกจะดังในมหาลัยที่จริงแล้ว พี่กูก็เพื่อนสนิทกับพี่คิน” เออ จุได้คำตอบมากครับ

“เออ งั้นกูฝากไอ้คินไปให้พี่มึงหน่อย แล้วบอกพี่มึงเอาไปให้ไอ้คิน ส่วนมึงตอนเลิกไปส่งกูที่คอนโดมึงด้วย กูจะไปเอาบิ๊กไบค์” ผมว่าออกไปแล้วยันกูญแจลัมโบกินีให้มัน

“แล้วทำไมมึงไม่เอาไปให้เองวะ ยุ่งยากซับซ้อน”

“เออน่า กูมีธุระ” ผมบอกปัดๆ ไปพอดีกับที่อาจารย์เดินเข้าห้องมา พอเลิกเรียนเสร็จ ไอ้เวทย์ก็ขับรถไปหาพี่มัน ผมนั่งรอมันบนรถสปอร์ตของมันที่จอดอยู่หน้าคณะวิศวฯ

พอมันกลับมา ก็ตรงไปที่คอนโดมันเลย ผมเห็นว่าตอนนี้เพิ่งจะบ่ายสองกว่าๆ น้องไอ้คินคงยังไม่เลิกเลย ขึ้นไปเล่นเกมที่ห้องไอ้เวทย์ก่อน พอใกล้จะบ่ายสาม ผมก็ลงมาจากห้องไอ้เวทย์ ขี่รถบิ๊กไบค์ที่ผมรู้สึกหวงมันขึ้นทุกๆ วัน ออกมาที่โรงเรียนน้องไอ้คิน

พอมาถึงผมก็มองๆหาว่าใครน่าจะใช้น้องมันผมหวังไว้มากกว่าจะเป็นผู้ชายแต่สายตาฉันมองไปเห็นเด็กผู้หญิงตัวเล็กๆขาวๆทำหน้าตาเหมือนจะร้องไห้เต็มทีเพราะผู้ปกครองส่วนใหญ่มารับลูกกันแล้ว หรือว่าจะเป็นน้องไอ้คิน? ผมเดินเข้าไปหาครูอนุบาลแล้วแจ้งชื่อตัวเองออกไป

“น้องมินมีผู้ปกครองมารับแล้วนะคะ”แล้วคุณครูอนุบาลคนนั้นก็วิ่งขึ้นมาแล้วเด็กผู้หญิงตัวเล็กๆคนนั้นก็เดินมาหาผม

“ไหนคุณแม่บอกว่าพี่คินจะมารับนี่คะ”ข้างส่งสัยจังเลยเด็กนี่

“มันไม่ว่างมารับกุมารรับนี้จะกลับไหมหรือจะอยู่นี่”ไม่ชอบเด็กครับน่ารักแค่ไหนก็ได้ใจฮาร์ทนี่บอกเลย

“ทำไมพี่พูดไม่เพราะเลยละคะ”ก็กูไม่ชอบเด็กมันน่ารำคาญ

“ไม่กลับงั้นกูกลับละนะ”ผมบอกออกไปแล้วทำท่าจะเดินหนี

“พี่คะรอหนูด้วยสิ”แล้วเด็กนั้นก็วิ่งตามผมมาที่รถ

“แล้วเราจะกลับกันยังงัยคะ”นี่มองไม่เห็นรถกูเลยหรอเด็กบ้านี่

“นี่เ็นรถกู”ผมบอกเด็กชี้ส่งสัยคนนี่ไป

“ฮือออ...ทำไมต้อง ฮึก ต้องพูดไม่เพราะด้วยละ”เอาแล้วเ็นผมบอกแล้วเด็กมันน่ารำคาญ ตอนนี้คนก็เริ่มจะมองผมแล้ว

“หยุดร้องน่ารำคาญ”ผมบอกออกไปจะปลอบยังงัยวะเนี่ยไม่เคยมีน้อง

“ฮือออ ฮึก”น่านนนนนเริ่มเบะปากแล้วร้องดังกว่าเดิมแล้วครับ โอ้ยยยเด็กนี่

“โอเคๆถ้าพูดเพราะจะหยุดร้องไห้ไหม”ผมก็ลงไปถามเด็กน้อยนี่ พักหน้าแล้วเอาผ้าเช็ดหน้าออกมาเช็ดน้ำตา เออดูแลตัวเองก็ได้เนี่ยว่า

“พี่ชื่ออะไรคะ” เด็กน้อยที่ตอนนี้อตาบวมหน้าแดงเพราะร้องไห้ถาม
ออกมา

“ชื่อฮาร์ท” ผมตอบออกไป

“ทำไมไม่พูดครับด้วยละคะขนาดพี่คินยังพูดเลย” เอาเข้าไปสิ

“ชื่อฮาร์ทครับ พอใจรึยัง?” พยักหน้าแล้วรีบพูดกับลูกคุณหนูอย่าพูด
คำหยาบครับมีลูกบอกลูกมีหลานบอกหลาน

“หนูไม่เคยขี่มอเตอร์ไซด์เลยพี่คินบอกว่าถ้าขี่แล้วจะตัวดำแล้วไม่สวย
ที่สำคัญอันตรายด้วย” เหมาะไ้บ้าคินดูมันสั่งสอนน้อง มันใช่ที่ไหนละแบบนี้

“ไม่ขี่มอเตอร์ไซด์” ผมบอกเด็กน้อยนี้ออกมา

“ทำไมจะไม่ขี่อย่ามาโกหกมินนะ” เด็กน้อยดูตั้งหน้าตั้งตาเถียงผม

“เขาเรียกบิกไบค์” ผมบอกออกไป

“กลับบ้านได้แล้วเด็กน้อย” ผมว่าแล้วอุ้มเด็กน้อยขึ้นมานั่งข้างหน้าผม

“อย่ามาเรียกมินว่าเด็กน้อยมินไม่ชอบ ให้เรียกว่าน้องมิน” สั่งเอาๆนี่กู
ไม่ใช่ร้านก๋วยเตี๋ยวนะเด็กนี่

“อืมๆ” ผมตอบออกไปพูดกับเด็กมินนี่แล้วปวดกะบาล ผมหยิบเอาที่
อยู่บ้านไ้คินออกมาดูคูนๆเหมือนทางไปบ้านไ้บิทห่างกันแค่สามซอย ผม
สวมหมวกกันน็อคสำหรับผู้ใหญ่ให้เด็กมินแต่ดูเหมือนเด็กน้อยยังไม่ยอมผม
เลยต้องชูงออกมาแล้วสตาร์ทรถแล้วขับไปเรื่อยๆ

“พี่ฮาร์ทขับเร็วๆหน่อยสิคะขับช้าแบบนี้เมื่อไหร่จะถึงบ้าน” ที่ขับช้าๆก็
กลัวเด็กนี่กลัวหกรอกท่าจะทำกันขนาดนี้นะ ผมเริ่มขับบิกไบค์ผมเร็วขึ้นเหมือน
ปกติที่ผมขับเวลาไปคนเดียวเด็กน้อยยกมือน้อยๆของตัวเองมากำกางเกงผม
ไว้แต่ไม่ได้บอกให้ผมลดความเร็วลงแต่อย่างใด ผมขี่มาได้20นาทีก็มาถึง

บ้านไ้บ้านคินบ้านรวยมากครับจากที่บ้านผมว่าใหญ่แล้วมาเทียบกับบ้านมันดูเล็กลงไปเลย

“ออกไปซื้รถเล่นต่อไม่ได้หรอคะ”เด็กน้อยพูดออกมาขณะที่ผมอุ้มเธอลงจากรถ

“ไม่ได้เดี๋ยวกี้ของมินกลับมาแล้วจะยุ่ง”ผมพูดบอกเธอไปแล้วลงจากรถล้งหาโทรศัพท์ทีในกระเป๋าพอเจอแล้วก็โทรหาไ้บืท

//“ว่า”//สไ้ไ้ของไ้บืทรับสายครับ

//“มึงกลับจากมหาลัยรียังวะ”//ผมถามมันออกไป

//“กำลังเข้าบ้าน”//อะไรจะลงตัวขนาดนั้นเหมือนเพลงถามไ้เลยครับก็เธอมาได้จังหะ

//“รบกวนมึงเดินมาเอารถไปซื้อนไ้บ้านคินหน่อยดิ ตอนนี้อยู่ซอย 23บ้านหลังรวยๆนะ”//ผมพูดบอกออกไปถึงเราจะเพ็งรู้จกกันมานานแต่รู้เรื่องขงกันและกันจนหมดไ้หมดพุงแล้วครับเลยเชื่อใจกันได้

//“อืมๆ”//มันตอบออกมาไ้บืทเป็นคนไม่ค่อยพูดครับถ้ามันไม่สงสัยจริงๆมันจะไม่ถามอะไรออกมา ผมเลยเลือกที่จะยื่นรอให้มันมาเอารถผมออกไปก่อนแล้วค่อยเข้าบ้าน

“ฟิฮาร์ทคุยกับใครหรอคะ”แล้วเสียงเด็กน้อยนี้ก็ถามออกมาผมก็นึกว่าเข้าบ้านไปแล้วเพราะไม่ได้ยินเสียงแต่เปล่าเลยยังยืนอยู่ที่เดิมพ่อแม่คงสอนมาดีอะนะไม่พูดแทรกคนอื่น

“เพื่อน”ผมตอบออกไปสั้นๆ

“ทำไมไม่พูดครับล่ะคะ”ไ้ยยยยย จะปวดหัวตายจริงๆแล้วนะ

“คุยกับเพื่อนครับคุณหญิงมิน”ผมตอบเธอออกไป

“ทำไมพี่ฮาร์ทต้องพูดประโยคประชดใส่มินด้วย”อ้าวรู้อีกฉลาดเกินไป
แล้วเด็กนี่

“ขอโทษครับ”ผมพูดออกไปพูดกับเด็กต้องพูดเพราะๆครับผมถูกเด็ก
อบรมมาแล้ว

“ทำไมน้องมินไม่เข้าบ้านครับ”ผมถามเด็กน้อยออกไป

“ไม่มีเพื่อนคะมีแต่แม่บ้าน”เธอบอกกับผมออกมาผมเลยอุ้มเธอขึ้นมา
นั่งบนบิกไบค์ตัวเองแล้วเปิดโทรศัพท์ตัวเองเพื่อจะถ่ายรูปตัวเองให้ติดหน้า
น้องไอ้บ้าคนนี้ด้วย

เฮะ!!!

เสียงซัดเตอร์ดังขึ้นเด็กน้อยหันมามองผมในทันที

“พี่ฮาร์ทถ่ายรูปทำไมไม่บอกมิน มินยังไม่ยิ้มเลย”อ้าวนี่อยากมีส่วน
ร่วมหรอเนี่ย

“จูนเอาใหม่”ผมบอกเธอออกไปเธอนั่งบนรถแล้วกดแขนผมที่ยืนพึง
รถอยู่เธอยิ้มและหลับตาลง

เฮะ!!!

พอรูปถ่ายเสร็จเธอก็มองมาที่ผมเหมือนอยากจะเห็นรูปผมเลยยื่นให้
เธอดู รูปสวยมากครับดูเหมือนน้องไอ้คินจะถูกไอ้คินถ่ายรูปไปให้บ่อยเธอเลย
รู้จักการจัดทำให้ตัวเอง

“ไอ้ฮาร์ท!!!! ไอ้ฮาร์ทไว้ยยย”เสียงไอ้โอมครับส่งสัยไอ้บิทมันลากไอ้
โอมมาด้วยเพราะบ้านมันอยู่ใกล้กัน ลุงยามคงไม่เปิดประตูให้พวกมันผมเลย
อุ้มน้องมินลงจากรถยนต์โทรศัพท์ลงกระเป๋าแล้วขึ้นคร่อมรถทันที

“พีฮาร์ทจะไปแล้วหรอคะ คือมิน มินไม่มีเพื่อน”น้องมินคงกลัวว่าผมจะกลับก่อนเลยพูดออกมาเสียงเศร้าๆ

“รอรออยู่นี้แหละเดี๋ยวพีกลับมาจะครับ”ผมพูดออกไปเด็กน้อยพยักหน้ารับเบาๆ ผมขี่รถออกมาหน้าบ้านไอ้โอมกับไอ้พีที่ขี่รถยนต์มาแค่3สอยมึงก็ขี่รถกัน?เออดี

“ฝากหน่อยนะมึงวันไหนว่างๆเดี๋ยวมาเอา”ผมบอกไอ้พีไปแล้วยัดกุญแจให้ไอ้พี

“เออๆไม่เป็นไร โอมมึงไปขี่รถยนต์ไป”พีทบอกกับผมแล้วหันไปสั่งไอ้โอม

“เออๆรู้แล้วน่าสั่งจ้ะ ไข่เจียวกันที่ม่อนะไอ้ฮาร์ท”ไอ้โอมว่าออกมาแล้วขึ้นรถไป พอพวกมันออกไปกันแล้วผมก็เดินเข้ามาหาน้องมินที่ยังคงยืนรอรออยู่

“เข้าบ้านกันเถอะครับ”ผมพูดแล้วจูงมือน้อยๆนั้นเข้าบ้าน

“พีฮาร์ทหิวน้ำไหมคะเดี๋ยวมินให้แม่บ้านเอามาให้”เหมะมีน้ำใจครับ

“พีไปกินเองก็ได้ไม่ต้องเรียกแม่บ้านหรอครับ”ผมบอกออกไปแล้วมองหาห้องครัวแล้วเดินเข้าไปในห้องครัววางมือน้องแล้วเปิดตู้เย็นว่ามีอะไรกินผมหยิบน้ำเปล่ามาหนึ่งขวดแล้วก็เทนมใส่แก้ว1แก้ว

“อะนี่นมของน้องมินกินแล้วจะได้แข็งแรง”ผมบอกออกไปแต่น้องมินดันส่ายหน้าท่าเดียวไม่ชอบกินนมนี้เองถึงตัวเล็กกว่าเพื่อน ผมเลยทำท่าว่าจะไม่ยอมเหมือนกัน

“มินไม่ชอบกินนมพีฮาร์ทอย่ามาบังคับมินขนาดพีคินยังไม่บังคับมินเลย”น้องมินพูดออกมาผมเลยเงยบไม่พูดอะไร

“ขึ้นไปเล่นที่ห้องน้องมินนะคะพี่ฮาร์ท”แล้วเธอก็ชวนผมออกมา

“ถ้าไม่กินนมให้หมดแก้วพี่จะกลับบ้าน”ผมขู่เธอออกไปแล้วเธอก็ทำหน้าลังเลออกมา

“ถ้ากินแล้วพี่ฮาร์ทไปเล่นกับน้องมินที่ห้องนะคะ”เธอพูดออกมาผมพยักหน้าเธอเลยทำหน้าที่เหมือนเวลาที่ผมจะกินยาแล้วก็หลับหูหลับตากินมันเข้าไปแบบเร็วๆ

Fiction 10

“พี่ฮาร์ทน้องมินดื่มเสร็จแล้วพี่ฮาร์ทขึ้นไปห้องน้องมินกันเถอะคะ”น้องมินพูดออกมาผมยกมือไปเช็ดคราบน้ำที่ปากออกให้เธอแล้วถือน้ำมาด้วย ผมเดินตามเธอขึ้นมาบนชั้นบนของบ้าน

“พี่ฮาร์ทจะเปิดประตูให้น้องมินหน่อย”เธอบอกผมออกมาเพราะเธอยังเด็กอยู่เลยมือเลยเอื้อมไม่ถึงลูกบิดประตู ผมเอื้อมมือไปเปิดประตูออกโดยง่ายเพราะมันไม่ได้ล็อก ผมมองเข้าไปในห้องแล้วไม่ยากก้าวเข้าไปเลยครับก็ห้องน้องมินเธอมีแต่สีชมพูตุ๊กตาบาร์บี้ตุ๊กตาบลาญนี่เยอะพอสมควร

“พี่ฮาร์ทเข้ามาสิคะ”เธอเดินเข้าไปในห้องแล้วเรียกผมเข้าไปผมทำใจสองวิแล้วเดินเข้าไปในห้อง

“พี่ฮาร์ทอย่าลืมหุ่นตุ๊กตาเมื่อกลับมาให้น้องมินนะคะ น้องมินชอบเพราะว่าพี่ฮาร์ทดูเท่ดี”ตาถึงมากครับน้องมิน

“ทำไมห้องมีแต่สีชมพูแบบนี้ล่ะ”ผมถามออกไปโดยลืมนึกว่าน้องมินเป็นผู้หญิง

“ที่แรกน้องมินสีดำแต่พี่คินบอกน้องมินว่าน้องมินเป็นผู้หญิงต้องชอบอะไรหวานๆ ตุ๊กตาพวกนี้พี่คินซื้อมาให้ทั้งนั้นถ้าน้องมินไม่เล่นจะเป็นการเสียใจพี่คิน”อ้ออออสินะนี่ไอ้บ้าคินมันบังคับน้องขนาดนี้เลยหรือ? เด็กจะเก็บกดเอานะไอ้บ้า ผมได้แต่คิดในใจ

“พีคินบอกว่าน้องมินเป็นผู้หญิงแค่เรียนอย่างเดียวก็พอเดี๋ยวพีคินจะปกป้องน้องมินเองส่วนมั้มกับแต๊ก็ตามใจน้องมินอยู่นะคะ”เธอพูดออกมาให้ผมฟังเรื่อยๆ ผมก็ไม่พูดอะไรฟังเธอพูดอย่างเดียว

“พีฮาร์ทเล่าเรื่องของพีฮาร์ทให้มินฟังบ้างสิคะ”เธอพูดออกมายิ้มๆแล้วขึ้นไปนอนเล่นที่เตียง ผมล้มตัวลงนอนหงายไถ่ๆเธอบ้าง

“เรื่องอะไรล่ะพีมีหลายเรื่องนะ”ผมพูดบอกออกไป

“เรื่องรถของพีคินน้องมินสนใจ”เธอพูดบอกออกมาเหมาะสมใจถูกเรื่องมากครับ

“บิกไบค์อะไร?”ผมแก้งถามออกไปอีกครั้ง

“ใช่คะพีคินไม่ชอบให้น้องมินขี่มันไม่เคยพาขี่”เธอพูดออกมาอีกครั้งแล้วเอาหัวเล็กๆของเธอมาหนุนแขนผม

“บิกไบค์เป็นรถประเภทหนึ่งที่ราคาเริ่มต้นประมาณแสนต้นๆก็ได้เร็วกว่ารถมอเตอร์ไซด์ความสามารถในการใช้งานของแต่ละคันแต่ละรุ่นแตกต่างกันไป”

“แล้วที่เราขี่มาวันนี้รุ่นไหนคะ”เธอถามออกมาด้วยน้ำเสียงอยากรู้

“BMW S 1000 R 2017 ที่บ้านพีมีบิกไบค์ตั้งหลายคันแหละ”

“พาน้องมินไปดูได้ไหมคะ”แล้วเธอก็พูดออกมาด้วยน้ำเสียงตื่นเต้น

“ไปขอพีน้องมินดูสิ”ผมพูดบอกเธอ

“พีฮาร์ทขี่บิกไบค์ไม่กลัวดำหรือคะ”

“ถ้ากลัวแม้แต่แดดจะไปปกป้องใครได้ล่ะจริงไหม?”ผมถามเธอออกไปอีกครั้ง

“แต่พีคินบอกว่าจะปกป้องน้องมิน”

“เราต้องปกป้องตัวเองให้ได้ถ้าสมมุติว่าไม่มีพี่ไม่มีพ่อแม่ใครจะปกป้องน้องมิน?” ผมถามเด็กน้อยออกไป

“ก็ได้คะน้องมินจะแข็งแรงและจะปกป้องตัวเองปกป้องคนที่น้องมินรักให้ได้” ผมยิ้มนิดๆ และพูดเรื่องนั้นนี้ให้เธอฟังไปเรื่อยจนไม่ได้ยินเสียงตอบกลับจากน้องมิน พอน้องมินหลับผมก็เริ่มจะง่วงๆ เพลียๆ กับตัวเองเหมือนกัน ผมเลยหลับตาลงเบาๆ และหลับไปในเวลาไม่นาน

“ฮาร์ทๆ น้องมินครับตื่นได้แล้ว” ผมจ้วเจียตื่นขึ้นมาเพราะเสียงอีกคนที่คุ้นหู แล้วรู้สึกว่่านักที่ช่วงอกแปลกๆ ผมเลยขี้ตาแล้วมองดูน้องมินนะครับ เล่นขึ้นมาอนเกยบนตัวผมเลยนี่หรือเปล่าที่เขาเรียกว่านอนกกผู้ชาย?

“น้องมินครับตื่นได้แล้วพี่ชายน้องมินกลับมาแล้วนะ” ผมพูดออกมาเบาๆ แล้วยี้หัวเล็กของเธอเบาๆ น้องมินจ้วเจียตื่นขึ้นมาผมเลยอุ้มเธอลงนั่งบนที่นอนแต่เธอก็ยังขยับมานั่งบนตัวผมแล้วกอดคอผมไว้ซุกหน้าลงที่อก ผมมองไ้บ้าคินอย่างขอความช่วยเหลือ

“น้องมินครับมาหาพี่มา” มันพูดกับน้องมินอีกครั้ง

“น้องมินอยากอยู่กับพี่ฮาร์ท” เธอพูดออกมาแล้วกอดคอผมแน่นกว่าเดิม นี่กำลังมาอารมณ์ไหนกันแน่นะ

“โอเคครับงั้นลงไปกินข้าวกันเถอะครับ” มันพูดกับน้องมันอีกครั้ง เธอที่พูดกับกูทำไมไม่สุภาพแบบนี้วะ

“พี่ฮาร์ทอุ้มน้องมินลงไปได้ไหม นะ นะ” ผมพยักหน้าออกไปแล้วอุ้มเธอลงไปที่ห้องครัว พอผมมาถึงห้องครัวผมก็วางเธอลงนั่งที่โต๊ะข้างๆ ผมไ้คินนั่งที่หัวโต๊ะไ้กลัๆ น้องมินส่วนพ่อแม่มันคงยังไม่กลับ

แม่บ้านเริ่มนำอาหารออกมาเสิร์ฟและตักข้าวให้ปณมมองอาหารบนโต๊ะมีแบบของผู้ใหญ่และอาหารที่ไม่เผ็ดสำหรับน้องมิน

“น้องมินกินเยอะๆนะครับ” ผมพูดแล้วตักผักใส่จานเธอเพื่อดูปฏิกิริยา
“พี่ฮาร์ทคะน้องมินไม่กินผัก” แล้วเธอก็บอกผมออกมาตรงๆผมได้ยินเสียงไ้บ้าคินมันหัวเราะเบาๆ

“จ้ะพี่จะไม่ไปล้างรูปให้น้องมิน” งานชู้ก็มาครับผมเห็นเธอดูลังเลขึ้นมาอีกครั้ง

“รูปอะไรกัน” ไ้คินถามออกมา

“ก็รูปคู่ของมินกับพี่ฮาร์ทนะสิคะ” น้องมินพูดออกมาแล้วเบือนหน้าหนี ผักแต่ก็ตักเข้าปากอยู่ดี

“เจอกันวันแรกมีรูปคู่กันแล้วหรอ” ไ้คินมันพูดออกมา

“แล้ววันนี้้องมินกลับมาทำไมเพื่อนพี่ถึงเอากุญแจรถมาคืนบอกว่าเด็กปีหนึ่งฝากมา” ไ้คินพูดถามผมออกมาดูแล้วมันก็พยายามไม่พูดคำหยาบต่อหน้าน้องมินเหมือนกัน ผมก็กำลังจะหาคำตอบดีๆตอบไ้คิน

“พี่ฮาร์ทที่บ๊ิกไบค์ไปรับน้องมินคะ น้องมินสนุกมากเลยพี่ฮาร์ทที่รถเร็วมากด้วยแปบเดียวก็ถึงบ้าน” น่านนนนงช่วยซ้ำกรรมช้อนชาติที่แล้วทำบุญมาด้วยอะไรวะไ้ฮาร์ท

“หืมมม ฮาร์ทเจอดีแน่ฮาร์ท” ไ้คินมองคาดโทษผมออกมา

“น้องมินครับมันอันตรายรู้ไหมอย่าคิดจะทำแบบนั้นอีกรู้ไหม” ไ้ฮาร์ทบอกน้องมินออกมา

“ไม่อันตรายหรอกคะพี่ฮาร์ทให้นอกมินใส่หมวกกินน็อคและพี่ฮาร์ทก็
จับเก่งมากๆด้วย”น้องมินหยุดกินแล้วพูดบอกไอ้คินไป ไซ้แล้วน้องมินมันไม่
อันตรายเลยถ้าเราป้องกันดี

“น้องมินครับน้องมินเป็นผู้หญิงนะครับทำแบบนี้มันไม่เหมาะสมะ”
ไอ้คินยังคงสอนน้องมันไปส่วนผมนั่งกินข้าวต่ออยู่เรื่อยๆผมโดนแน่แหละแต่
ช่างเถอะไม่อยากคิดการล่วงหน้าไว้ก่อน

“พี่ฮาร์ทดูสิคะพี่คินเอาแต่ดูน้องมิน”แล้วเธอก็พูดบอกกับผม

“ปล่อยน้องมินบ้างเถอะ น้องมินกินข้าวต่อสิครับกินผักด้วยนะ”ผม
หันไปว่าไอ้คินแล้วบอกน้องมินให้กินข้าวต่อ ไอ้คินมีสีหน้าหงุดหงิดเล็กๆส่วน
น้องมินก็กินข้าวต่อแต่ก็มีตักผักไปกินบ้างเวลาผมมองไปที่เธอ

“น้องมินขึ้นไปอาบน้ำได้แล้วนะครับ ส่วนฮาร์ทตามพี่ขึ้นไปบนห้อง”
มันพูดสั่งน้องมินและผมออกมา

“พี่ฮาร์ทขึ้นห้องไปพร้อมกับน้องมินนะคะน้องมินอยากนอนกับพี่
ฮาร์ท”ตัวช่วยผมมาแล้วครับบอกแล้วว่าน้องมินทีมผม

“ไม่ได้ครับน้องมินพี่มีธุระจะคุยกับพี่ฮาร์ทของน้องมิน”แล้วไอ้บ้าคินก็
ขัดขึ้นมามีอีกครั้ง

“พี่ฮาร์ทไปกับน้องมินนะคะ”เธอทำตาปริบๆแล้วมองมาที่ผมอย่างมี
ความหวัง

“ได้สิครับ”ผมพูดออกไปเธอยิ้มให้พี่ชายเธอนิดๆแล้วจูงมือผมไป ส่วน
ไอ้บ้าคินมันเหมือนจะหัวเสียมันเลยเดินแซงหน้าผมกับน้องมินขึ้นห้องมันไป
พอผมเข้ามาในห้องน้องมินเสร็จผมก็นั่งลงที่ปลายเตียง

“พีฮาร์ทหันหน้าไปทางอื่นหน่อยสิคะน้องมินจะถอดเสื้อผ้าอาบน้ำ
แล้ว”เธอพูดบอกผมขึ้นมาผมเลยหันหน้าหนีไปอีกทาง

“อาบเองได้ด้วยหรอ”ผมถามเธอออกไปก็น้องมินเพิงอยู่บนูบอลเองนึ
ครับ

“ได้คะคุณแม่สอนน้องมินเอง พีฮาร์ทอย่าหันหน้ามานะให้น้องมินเข้า
ไปอาบน้ำแล้วออกมาแต่งตัวเสร็จก่อน”มีความกูลสตรีมากครับน้องมิน

“ได้ครับๆ”ผมบอกออกไปส่งๆแล้วหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาเล่นกดเข้าไปที่
แอปพลิเคชันสีฟ้าๆที่มาร์คชัคเคอร์เบิร์กเป็นคนสร้างขึ้น แจ้งเตือนถล่มทลาย
ครับไม่ได้เล่นมานานหลายวัน

ฮาร์ท'ฮาร์ท****

Just now

#สก็อยคนใหม่

30like15comment

ผมกดอัปรูปภาพที่ถ่ายล่าสุดของวันนี้แล้วใส่แฮทแท็กสก็อยคนใหม่
ลงไป

แล้วคอมเม้นกับถูกใจก็หลังเข้ามาอย่างรวดเร็วเท่าที่อ่านๆมีแต่บอก
ว่าน้องน่ารักไม่ก็ผมไปขโมยเด็กที่ไหนมาแต่มีเม้นๆหนึ่งที่ทำเอาผมชะงัก

****Kin Killer ******มึงเจอดีแน่ไอ้ตุ๊ด

เฮ้ย!!! มีมันเป็นเพื่อนได้ไงวะรู้สึกขนลุกแปลกๆผมเลยปิดเฟซบุ๊กลง
ผมเหลือบเห็นน้องมินเดินตาปริ่อกๆขึ้นมาบนเตียงนอนลงข้างๆผม

“พีฮาร์ทไปปิดไฟให้น้องมินหน่อยคะน้องมินง่วงแล้ว”เธอพูดบอก
ออกมาผมก็ตามใจครับเดินไปปิดไฟ

“พีฮาร์ทมานอนเป็นเพื่อนน้องมินที”

“พี่ยังไม่อาบน้ำเลยนะครับ”ผมบอกน้องมินออกไป

“ไม่เป็นไรน้องมินไม่ถือเร็วๆสิคะ”พูดออกมาแบบนี้จะไม่เกรงใจแล้ว
นะครับน้องมิน ผทเดินขึ้นไปนอนบนเตียงข้างๆน้องมินแล้วเธอก็เอามือเล็กๆ
ของเธอยกขึ้นมากอดเอาหน้าซุกที่อกผม

ตอนนี้แค่สองทุ่มเองครับผมยังไม่่วงหรือท่อน้องมินหลับไป
แล้ว ผมไม่รู้จะทำอะไรเลยล้วงหูฟังในทางเกงขึ้นมาเสียบใส่หูเปิดเพลงฟัง
เบาๆ

สามทุ่ม

ผมยังนอนฟังเพลงอยู่เลยน้องมินก็ยังคงกอดผมอยู่แต่ผมเห็นเหมือนมี
คนเปิดประเข้ามาร่างกายส่วนสูงคู้ๆนะผมว่า ผมแก้มหลับตาลงไ้คิดแน่ๆ
ครับพอมันเดินมาใกล้ๆกลิ่นกายประจำตัวมันทำให้ผมรู้ได้เลยว่าเป็นมัน ผม
รู้สึกได้ถึงสัมผัสที่อกเหมือนมันกำลังยกแขนน้องมินออกเสร็จแล้วมันก็อุ้มผม
ขึ้นในท่าเจ้าสาวแล้วกำลังเดินออกจากห้อง

“ทำ*ัยอะไรของมึงเนี่ย”พอถึงหน้าประตูผมก็ด่ามันออกไปแล้วออก
แรงเดิน

“ถูกแล้วมึงปล้ำน้องกู”มันพูดออกมาอี๋ๆกูเชื่อมึงตายละไ้บ้าคิด แล้ว
มันก็อุ้มผมเข้ามาที่ห้องมันผมเข้าห้องไ้บ้าคิดที่รู้สึกเหมือนโดนจับจ้องอยู่
ตลอดเวลา มึงน่าจะไปเปิดศุนย์ขายกล้องได้แล้วนะจะเยอะไปไหน

“อืออออออออ”พอมันวางผมลงยืนได้ไม่กี่นาทีมันก็ประกบปากลง
มาจูบผมทันทีด้วยความที่ผมไม่ทันตั้งตัวทำให้มันได้รูกล้ำเข้ามาในปากผม
โดยง่าย

“หืมมมม อืมม”มันครางออกมาเหมือนจะพอใจเวลาที่ตัวลื่นมันมา
เกี่ยวพันลื่นผมไปมาและขบเม้มริมฝีปากล่างผมไปด้วย ผมยกมือข้างที่ถือ
โทรศัพท์อยู่ทาบอกมันสองสามทีมันเลยผละออก

“หวงเนื้อหวงตัวทำ*ัยไรเนียตูด”แล้วมึงจะลวนลามกูทำไมละไฉนนิ

“กูจะไปอาบน้ำแล้ว”ผมว่าแล้วเดินไปหยิบผ้าเช็ดตัว

หมับ

ไฉ่บ้าคินมันก็เข้ามาถอดผมไว้ทางด้านหลังพลางซุกไฉ่รับบริเวณต้นคอ
ผม

“ไฉ่คินออกไปกูจะไปอาบน้ำ”

“มึงเอาบิกไบค์คันนั้นไปซ่อนไว้ไหน”มันถามผมออกมาแล้วลากผมมา
นั่งที่ปลายเตียงโดยที่มันนั่งซ้อนผมไว้ที่ด้านหลัง

“ไม่ได้ซ่อน”ผมพูดออกไปแล้วจับมือไฉ่บ้าคินที่ล้วงเข้ามาในเสื้อ

“ไม่ได้ซ่อนแล้วเอาไปไว้ไหน”มันถามออกมาอีกครั้ง นี่จะรู้ความจริง
ให้ได้เลยไฉ่ไหม

“ฝากจอดไว้ที่บ้านเพื่อน”ผมบอกมันออกไป

กึก

“ก๊าดทำไมของมึงเนียเจ็บนะเว้ย”ผมด่ามันออกไปเสียงแข็งๆเพราะมัน
เล่นก๊าดที่คอผมจนเจ็บ

“อยากก๊าดก็ก๊าดเฉยๆเนียไม่มีเหตุผล”เออไฉ่คินไฉ่คนไม่มีเหตุผล

“ให้ผ่านหนึ่งเดือนก่อนเถอะกูจะไม่มาให้มึงเห็นหน้าเลย”ผมว่าออกมา
ถ้าผ่านมันไปแล้วผมคงมีความสุขกว่านี้ไม่มีคนมาตามรังควานไม่มีใคร
ตามมายึดรถมาคอยสั่งนั่นสั่งนี่และไม่ต้องไปคอยมันที่คณะด้วย

“มึงคิดจริงๆหรือวะว่าหนึ่งเดือนแล้วกูจะปล่อยมึงไป”มันว่าด้วย
น้ำเสียงราบเรียบแต่กลับมีความความมั่นใจในคำพูดของตัวเองนักหนา

“ปล่อยกูไฉ่คิน”ผมพูดบอกความต้องการของตัวเองอีกครั้ง

“กูถามจริงๆนะฮาร์ททำไมมึงไม่ขับรถกูไปรับน้องมิน”ผมหันหน้าไป
มองมันแล้วทำท่าลังเลอีกครั้ง

“เอ่ออออ คือว่ากูกู...”

“กูอะไร!!!”

Fiction 11

“คือว่ากูขับรถไม่เป็น”ฮาร์ทบอกกับคินออกไปเบาๆแล้วหันหน้าหนี

“ฮ่าๆๆๆ อย่างมึงเนี่ยนะขับรถไม่เป็น”คินหัวเราะออกมาเหมือนเป็น
เรื่องน่าตลกแต่ทำให้ฮาร์ทถึงกับหน้าบึ้ง

“เออ!รู้แล้วก็คืนบิกไบค์กูมาสักที”ฮาร์ทพูดออกมาเพื่ออยากให้คินเปลี่ยนใจคืนรถให้เขาสักที

“ถ้ากูไม่คืนมึงจะทำอะไรกูได้วะ”คินยิ้มออกมานิดๆแล้วล้วงมือเข้าไป
ขยี้ยอดอกของฮาร์ท

“กูขมึงได้ก็แล้วกัน”ฮาร์ทพูดแล้วพยายามจะลุกขึ้นออกจากตักของ
อีกฝ่าย

“จะรีบลुไปไหนเนี่ย”คินพูดออกมาแล้วพลิกตัวขึ้นคร่อมบนตัวของ
ฮาร์ท

“ลุกหนีออกไปจากมึงไป ปล่อยกูเดี๋ยวนี้นะไอ้คิน”ฮาร์ทพูดออกมาแล้ว
รื้อหมัดใส่คิน

“ถ้าไม่หยุดกูจะปล้ำมึงจริงๆนะ”คินแก้มพูดออกมาเสียงจริงจังทำให้
ฮาร์ทชะงักไปทันที

“มึงก็ปล่อยกูไปอาบน้ำสักทีสิ”ฮาร์ทพูดต่อรองออกมา

“มึงทำอะไรน้องสาวกู” คินพูดออกมาเสียงเรียบส่วนตัวคินแล้วเขาคใจไม่น้อยกับท่าทีที่เปลี่ยนไปของน้องมินที่ทำตัวดีขึ้นกับเขาแต่กลับทำตามคำพูดของฮาร์ท

“ไม่ได้ทำอะไร” ฮาร์ทพูดบอกออกไปเสียงเรียบๆ

“แล้วทำไมน้องกูถึงเปลี่ยนไปแบบนี้” คินถามฮาร์ทออกไปอีกครั้งเหมือนต้องการที่จะรู้เรื่องนี้ให้ได้

“ก็ทำไมมึงชอบบังคับน้องมึงจังเลยล่ะวะ น้องมึงยังเด็กนะเว้ยมึงไม่กลัวน้องมึงเก็บกดรีใจ” ฮาร์ทพูดต่อว่าคิน

คินออกมาชะงักไปนิดเขาคิดว่าน้องเป็นผู้หญิงไม่ต้องทำอะไรทำตัวเป็นผู้หญิงปกติทำตัวน่ารักๆอยู่บ้านก็พอ

“แต่น้องกูเป็นผู้หญิง” คินพูดออกมาแล้วมองหน้าฮาร์ทตรงๆ

“เออก็ใช่แต่มึงควรให้น้องมินเปิดโอกาสให้ตัวเองให้เขารู้ว่าตัวเองชอบอะไรไม่ใช่แต่จะทำตามใจตัวเอง” ฮาร์ทพูดอธิบายออกมาให้คินได้เข้าใจในสิ่งที่ตัวเองคิด

“แล้วกูจะคิดดูแล้วกันมึงไปอาบน้ำเถอะ” คินพูดออกมาแล้วลุกออกจากตัวฮาร์ท

เมื่อคินฮาร์ทนอนค้างที่ห้องของคินกว่าจะนอนกันได้ก็ทำเอาตึกพอสมควรเพราะกิจกรรมบางอย่างที่ฮาร์ทไม่ค่อยอยากจะทำด้วย

“อ้าวฮาร์ทเมื่อคืนมาอยู่เป็นเพื่อนน้องมินหรอลูก” แม่ของคินถามออกมาขณะที่ฮาร์ทกำลังเดินลงบันไดมาพร้อมกับคิน

“เอ่ออ สวัสดิ์ครับคุณอา” ฮาร์ทยกมือขึ้นสวัสดิ์แม่ของคิน

“เรียกแม่เถะลูก อยู่รอกินข้าวเข้ากันก่อนค่อยกลับนะลูกฮาร์ท” แม่ของคินบอกออกมา

“อะไรก็ลูกฮาร์ทๆผมคงไม่มีความหมายแล้วสินะครับ” คินพูดประชดแม่ตัวเองออกมายิ้มๆ

“อย่ามาทำงอนเหมือนเด็กๆนะคินเราโตแล้ว” แม่ของคินพูดเอ็ดลูกชายของตนเบาๆ

“อาหารเสร็จแล้วนะเดี๋ยวมัมบอกแม่ครัวตั้งโต๊ะเลยเราก็พาน้องมานั่งที่โต๊ะได้แล้ว” แม่ของคินบอกกับลูกชายของตนอีกครั้งแล้วเดินเข้าไปในห้องครัวซึ่งมีผู้ชายวัยกลางคนสามี่ของเธอนั่งจิบกาแฟอ่านข่าวอยู่ที่หัวโต๊ะ

“น้องมินล่ะครับมัม” คินถามแม่ตัวเองออกไปเมื่อยังไม่เห็นเจ้าตัวแสบลงมา

“ให้แม่บ้านขึ้นไปตามแล้วละ นั้นไงเดินมาโน่นแล้ว” แม่ของคินพูดบอกยิ้มๆเมื่อทุกคนนั่งที่กันเสร็จแล้วแม่บ้านจึงยกอาหารมาเสิร์ฟ

“กินเยอะๆนะครับน้องมิน” ฮาร์ทว่าออกมาแล้วตักผักไปให้เด็กน้อยที่xonั่งเก้าอี้ข้างๆฮาร์ทแล้วเธอก็ตักผักเข้าปากตัวเองไปทำให้คนบนโต๊ะอาหารงกับปฏิกิริยาของเธอไม่น้อย

“มัมคะวันนี้วันเสาร์หนูอยากไปเล่นกับพี่อาร์ทที่บ้านได้ไหมคะ” อยู่ๆเด็กน้อยก็พูดขออนุญาตแม่ของเธอออกมา

“จะไปทำอะไรที่บ้านพี่อาร์ทเขาละลูก” พ่อของเด็กน้อยพูดถามเธอออกมาเขาก็สงสัยอยู่เหมือนกันว่าลูกสาวของเขาผู้ที่ไม่ค่อยมีเพื่อนและเข้ากับคนอื่นได้ยากทำไมถึงสนิทกับฮาร์ทมากขนาดนี้

“พี่ฮาร์ทบอกว่าเดี๋ยวจะพาน้องมินไปดูบิกไบค์พี่ฮาร์ท เมื่อวานพี่ฮาร์ทขี่บิกไบค์ไปรับน้องมินที่โรงเรียนน้องมินชอบวันหลังคุณพ่อขี่บิกไบค์ไปส่งน้องมินที่โรงเรียนนะคะ” เด็กน้อยพูดออกมาเสียงเจี๊วจ้าวจนแม่บ้านอดที่จะยิ้มออกมาไม่ได้ซึ่งตรงกันข้ามกับฮาร์ทที่กลัวว่าพ่อแม่ของเธอจะดูเขาออกมา

“อ้าวชอบแบบนี้ก็ไม่บอกแต่ขี่บิกไบค์เก่งกว่าพี่ฮาร์ทของน้องมินอีกนะ” พ่อของเด็กน้อยพูดบอกลูกสาวยิ้มๆ

“น้องมินไม่เชื่อแต่เดี๋ยวรอจะยังไงพี่ฮาร์ทก็เป็นทีหนึ่งของน้องมิน” เด็กน้อยพูดยิ้มๆ แล้วกินข้าวต่อ

“นี่น้องมินน้องพีคินหรือน้องพี่ฮาร์ทกันแน่ครับ” คินพูดแซวน้องสาวตัวเองเขาคิดว่าจะปล่อยให้น้องชอบในสิ่งที่น้องสนใจเองน่าจะดีกว่าเหมือนอย่างพี่ฮาร์ทว่า

“น้องพีคินคะแต่น้องมินก็เป็นน้องพี่ฮาร์ทด้วย” เด็กน้อยยิ้มบอกกับพี่ชายตัวเองแล้วนั่งกินข้าวต่อบางครั้งก็ตักกับข้าวให้ฮาร์ทบ้าง

พอกินข้าวเสร็จน้องมินก็ขอไปเล่นกับฮาร์ทที่บ้านคินอยากจะปฏิเสธน้องตนเองใจจะขาดแต่เธอก็ดีใจมันจะมาอย่างเดียวเขาเลยเลือกที่จะตามใจน้องแทน

“พี่ฮาร์ทคะบ้านพี่ฮาร์ทมีอะไรบ้างคะ” เด็กน้อยถามฮาร์ทออกมาด้วยน้ำเสียงตื่นเต้นขณะที่กำลังนั่งตักของฮาร์ทอยู่บนลัมโบกินี่สีส้มของคิน

“มีบิกไบค์มีรถหุมีโมเดลรถมีฟี่และก็มีแม่บ้าน” ฮาร์ทตอบเด็กน้อยออกไป

“แล้วแต่ดกับมัมพี่ฮาร์ทไปไหนละคะ” เด็กน้อยชี้สงสัยยังคงถามไม่เลิก

“ไปเที่ยวต่างประเทศนะคะ” ฮาร์ทตอบออกมาในขณะที่คิดได้แต่นั่งฟังบทสนทนาของทั้งคู่ยิ้มๆ

“แล้วพี่ฮาร์ทมีพี่ชายไหมคะ?” เด็กน้อยยังคงชวนฮาร์ทคุยไม่หยุดปาก

“มีสิทั้งหล่อทั้งใจดี” ฮาร์ทตอบออกไปยิ้มๆ พลังนี้มาถึงพี่ชายตัวเองคนที่อยู่ใกล้ก็ไม่กลับมาหาสักทีไม่รู้ว่าติดงานหรือติดสาวกันแน่ ส่วนอีกคนก็ไปฝึกงานตั้งสามเดือนกว่าจะได้กลับ

“ใจดีเหมือนกับพี่คนไหนคะ” คำถามนี้ทำให้คิดถึงกลับหันไปมองคนที่กำลังจะให้คำตอบน้องสาวของเขา

“ไม่เหมือนเลยครับพี่ชายพี่ฮาร์ทหล่อกว่าพี่น้องมินตั้งเยอะแล้วก็ตามใจเก่งมากๆ ด้วย” ฮาร์ทตอบออกมาทำให้คิดถึงกับผลึกหัวฮาร์ทเบาๆ

“ดีจังเลยคะน้องมินเป็นน้องพี่ฮาร์ทแล้วนะพี่ฮาร์ทต้องตามใจน้องมินด้วย” เด็กน้อยพูดออกมาแล้วก็ชวนคุยนั่นนี่กว่าจะถึงบ้านของฮาร์ทก็ทำให้ฮาร์ทเริ่มจะเมื่อยปากขึ้นมาแล้วจริงๆ

“พี่ฮาร์ทพาน้องมินขึ้นไปดูห้องพี่ฮาร์ทหน่อยสิคะ” เด็กน้อยพูดออกมาเมื่อเดินเข้ามาในบ้านของฮาร์ทได้แค่ไม่กี่ก้าว

“ได้สิครับ” ฮาร์ทพูดออกมาแล้วใช้มือตัวเองจับมือน้องมินขึ้นบันไดไป

“เอาตัวป่วนเข้ามายุ่งก็อดเข้าใกล้มันสินะ” คินพูดกับตัวเองเบาๆ แล้วถือกระเป๋าสีเสื้อผ้าน้องมินตามสองคนพี่น้องไป

“พี่ฮาร์ทจะเปิดไปหน่อยสิน้องมินมองไม่ค่อยเห็น” พอเข้ามาในห้องปั๊บเด็กน้องก็พูดออกมาทำให้เจ้าของห้องอยากจะเอาหัวชนเสาซะให้ได้เพราะห้องของเขาแต่งห้องโทนมืดๆ หน่อยไม่นึกว่าน้องจะพูดแบบนี้ออกมาส่วนคินก็หัวเราะขึ้นมาเบาๆ แล้วเอื้อมมือไปเปิดไฟในห้องให้

“โอ้ ห้องพี่ฮาร์ทเท่จังเลยคะ” เด็กน้อยพูดออกมาแล้ววิ่งรอบห้องไปหยุดที่ตู้โมเดลรถบีกไบค์

“พี่ฮาร์ทคะนี่ของพี่ฮาร์ทหรือคะ” เด็กน้อยถามฮาร์ทออกมาฮาร์ทพยักหน้าตอบเบาๆ แล้วส่งสายตาดูๆให้กับคนที่จับนั้นจับในห้องของเขาเป็นว่าเล่น

“ถามทำไมครับอยากได้หรือ?” ฮาร์ทถามออกมาแล้วเดินไปนั่งที่ปลายเตียงมองสองพี่น้องที่กำลังสำรวจห้องของเขาอยู่

“ถ้าน้องมินบอกว่าอยากได้พี่ฮาร์ทจะยกให้น้องมินรีเปล่า” เด็กน้อยยังคงถามออกมาเพราะกลัวจะโดนปฏิเสธ

“ไม่รู้สิแล้วถ้าน้องมินได้มันไปแล้วน้องมินจะเอาไปทำไมล่ะครับ” ฮาร์ทถามออกไปแต่ทำให้เด็กน้อยเงยบง

“ถ้าสมมติว่าน้องมินชอบมันอยากดูแลมันพี่ฮาร์ทจะยกให้หนึ่งคัน” ฮาร์ทพูดบอกออกมาทำให้เด็กน้อยมองมาด้วยสายตาแพรวพราว

“น้องมินชอบมันน้องมินจะรักษามันอย่างดีคะพี่ฮาร์ท” เด็กน้อยว่าออกมาฮาร์ทจึงเดินไปเปิดตู้แล้วหยิบโมเดลรถออกมาหนึ่งคันมันเป็นรุ่นเบเนลลีสีดำแล้วยื่นให้เด็กน้อย

“ขอบคุณคะ” เด็กน้อยพูดออกมาแล้วยกมือไหว้ฮาร์ทแล้วหยิบไปเล่นอย่างสนใจสนใจทำให้ฮาร์ทยิ้มออกมาได้เพราะน้องมินเป็นคนที่มีความรยาทมากคนหนึ่ง

“โอ้ในวันนี้กูต้องไปคลินิกฟันนะ” ฮาร์ทกระซิบบอกกับคนเบาๆ เพราะกลัวน้องมินจะได้ยินคำหยาบ

“เดี๋ยวกูพาไป” คนบอกกับฮาร์ทไปเบาๆ เช่นกันแล้วแก้มบิ่บกันฮาร์ท

“ไอ้เหี้ยคินน้องยังอยู่ในห้อง”ฮาร์ทพูดออกมาแล้วมองไปที่น้องมินที่กำลังเล่นกับรถอยู่

ฟอด

“จันทอนเย็นๆไปส่งน้องเลยเราจะได้อยู่กันสองคน”คินบอกยิ้มๆแล้วหอมแก้มฮาร์ท

“น้องมินจะมานอนข้างมึงไม่เห็นกระเป๋ารั้วไหนมานึกว่าจะนอนเป็นอาทิตย์”ฮาร์ทพูดออกไปเพื่อไม่ให้คินไปส่งน้องมินที่บ้านจริงๆ

“ก็ช่างสิเมื่อคินก็ยังรู้สึกไม่เต็มอิมเลย”คินพูดออกมาแล้วมองฮาร์ทด้วยสายตาที่สื่ออะไรบางอย่าง

“ไอ้หน้าด้าน”ฮาร์ทพูดออกมาอย่างเอือมๆ

“เดี๋ยวไปตอนเย็นก็ได้เดี๋ยวก็พาไป”คินพูดออกมาแล้วนอนลงไปที่เตียงของฮาร์ท

“พี่ฮาร์ทคะเราไปดูบิกไบค์พี่ฮาร์ทได้รึยังคะ”เด็กน้อยวิ่งเข้ามาหาฮาร์ทที่ยืนอยู่ปลายเตียง

“ได้สิรีบไปตอนนี้ก็ได้”ฮาร์ทพูดออกมาแล้วพาน้องมินลงไปที่โรงรถ ส่วนคินยังนอนอยู่ที่เดิมไม่ตามลงไป

“อ้าวฮาร์ทเอาเด็กที่ไหนมาบ้านด้วยละนั่น”เสียงป้าเอมพูดถามฮาร์ทออกมาขณะที่ทั้งสองกำลังเดินไปโรงรถ

“น้องไอ้คินนะครับป้าเอม น้องมินนี่ป้าเอมแม่บ้านที่บ้านพี่เอง”ฮาร์ทแนะนำทั้งสองให้รู้จักกัน

“สวัสดีคะคุณป้า”เด็กน้อยยกมือขึ้นไหว้ป้าเอมยิ้มๆ

“ให้พระเถอะลูก” ป้าเอบบอกเด็กน้อยยิ้มๆ แล้วเดินไปทำงานต่อ ส่วนฮาร์ทก็เดินมาที่โรงรถพร้อมกับน้องมิน

“รถพี่ฮาร์ทเยอะจังเลยนะคะ มีแต่คันสวยๆ ถ้าน้องมินโตขึ้น น้องมินจะขี่มันให้ได้เหมือนกับพี่ฮาร์ทเลยคะ” เด็กน้อยพูดออกมายิ้มๆ แล้วเดินดูรถของฮาร์ทต่อลูบๆ คลำๆ บ้าง

มีถามนั่นถามนี่แต่ฮาร์ทก็ตอบออกไปด้วยรอยยิ้มเช่นกัน เพราะถ้าให้พูดแต่เรื่องรถทั้งวัน เขาก็สามารถพูดได้

พอถึงเที่ยงแล้วฮาร์ทก็ชวนน้องมินออกมากินข้าว แต่หน้าตาน้องมินมอมแมมพอสมควร ฮาร์ทเลยจะพาไปอาบน้ำใหม่ซะก่อน

ขึ้นมาบนห้องเห็นคินนั่งอยู่ที่ปลายเตียง มองน้องตัวเองเหมือนมีคำถามว่าไปทำอะไรมาถึงเป็นแบบนี้

“น้องมินไปเล่นที่โรงรถพี่ฮาร์ทมาคะ สนุกมากเลย” แต่ยังไม่ทันได้ถามเด็กน้อยก็ให้คำตอบคินก่อน

“จึ้นไปอาบน้ำได้แล้วครับ อาบเองได้ใช่ไหม” คินบอกน้องสาวตัวเองออกไป

“ได้คะ พี่คินพี่ฮาร์ทรอน้องมินแปะปิ้งนะคะ” ว่างแล้วเด็กน้อยก็เดินเข้าห้องน้ำไป

“ตุ๊ด” คินเรียกฮาร์ทแล้วตบที่เตียงเบาๆ เหมือนให้เดินมานั่งข้างๆ ตัวเอง ฮาร์ทเดินไปนั่งเงียบๆ

“เมื่อไหร่จะคืนบิกไบค์กู” ฮาร์ทพูดถามเรื่องรถออกมาอีกครั้ง

“รอมีงมีใจให้กูก่อนแล้วกูจะคืนให้” คินพูดด้วยน้ำเสียงกวนๆ

“เนียกผู้มีใจให้มึงแล้วเนียคีนรธมาให้กูสักที”ฮาร์ทแกล้งพูดบอกออกไป
เผื่อคินจะเชื่อเขาจริงๆ

“ไหนคีนี่มึงพิสุจน์ดี”คินพูดบอกยิ้มๆ

“ก็เรื่องเมื่อคีนใจ”ฮาร์ทยังคงแก่ออกมาเรื่อยๆเพื่อไม่ให้ตัวเองเป็นฝ่าย
เสียเปรียบ

“ถ้ากูไม่พยายามเอามึงกูจะได้เอาไหมล่ะ ถ้าวันไหนมึงเริ่มก่อนกูถึง
จะคีนรธให้มึง”คินพูดบอกกับฮาร์ททำให้ฮาร์ทเริ่มเบื่อกว่าจะต่อรองกับคินเต็มที

“ทำไมมึงหน้าไม่อายแบบนี้วะ”ฮาร์ทพูดตาคินออกไป

“พีคินคะเอากะเป่าเสื้อผ้ามาให้น้องมินหน่อยคะ”แล้วเสียงเด็กน้อยก็
ดังออกมาชัดบทสนทนาของทั้งสองคน คินเดินเอากะเป่าไปให้น้องแล้วยื่นรอก
ที่หน้าห้องน้ำ

“เสร็จแล้วจะไปกินข้าวกันเถอะน้องมินหิวแล้ว”พอน้องมินพูดแบบนี้
ฮาร์ทก็ชวนลงมากินข้าวที่ห้องครัว

พอบ่ายๆคินก็พาฮาร์ทมาที่คลินิกพื้นที่ฮาร์ทเคยมาบ่อยๆพาน้องมิน
ออกมาด้วยเพราะคินจะพาออกมากินข้าวนอกบ้านต่อเลย

“ทำไมคนเยอะจังเลยวะ”คินพูดถามฮาร์ทเบาๆเมื่อมาถึงคลินิก

“ไม่เป็นไรหรอกน่าก็วันหยุดคนเลยเยอะ”ฮาร์ทตอบออกมาเบาๆแล้ว
เข้าไปนั่งรอคิว

“อ้าวน้องฮาร์ทมาแล้วหรรครับนึกว่าเดือนนี้จะไม่มาแล้วชะอีกไม่เจอ
กันตั้งเป็นเดือนพีคิดถึงแย่เลย”แล้วก็มีผู้ชายหน้าตาดีคนหนึ่งเดินออกมาทัก
ฮาร์ท ทำให้คินที่นั่งข้างๆถึงกับหันไปมอง

“พี่หมอนะก็ว่าไปนะครับวันนี้คนออกจะเยอะเอาเวลาไหนไปคิดถึงผม”
ฮาร์ทพูดบอกยิ้มๆตามปกติเพราะว่าสนิทกันอยู่แล้ว

“วันนี้ไม่ต้องรอคิวหรือเดี๋ยวพี่ทำให้ฮาร์ทก่อนก็ได้คนกันเอง”หมอน
พูดออกมาโดยไม่ได้มองหน้าคนที่นั่งข้างๆฮาร์ทเลยสักนิด

“แซงคิวไม่ได้หรือหะพี่หมอนมันไม่ดีนะหะ”แล้วเสียงของน้องมินก็ดัง
ขึ้นมาแทรกซะก่อนทำให้คืนเริ่มยิ้มออกมาได้บ้าง

Fiction 12

“เอ่อพี่หมอนเเนครับฮาร์ทรอคิวก็ได้ครับ”ฮาร์ทพูดบอกออกไปคำพูดของน้องมินเมื่อก็ทำเอาหมอนเเนถึงกับชะงักฮาร์ทเลยรีบพูดแทรกออกไปเพื่อรักษาหน้าใจหมอนเเน

“เออจ้ะก็ได้ครับ เดี่ยวพี่ขอตัวไปทำงานก่อนนะ”หมอนเเนพูดบอกออกมาแล้วเดินออกไป

“น้องมินครับอย่าพูดแบบนี้ต่อหน้าผู้ใหญ่อีกนะครับมันไม่น่ารักรู้ไหม?”ฮาร์ทหันไปบอกน้องมิน

“น้องมินทำถูกแล้วละครับการโก่งเป็นสิ่งที่ไม่ดี”เสียงคินก็ดังแทรกออกมาฮาร์ทเลยหันไปส่งสายตาอาฆาตใส่คิน

“น้องมินรอคิวได้คะพี่ฮาร์ท”เด็กน้อยพูดออกมาแล้วถือเอาบ๊ิกไบค์ที่ถือมาด้วยออกมาเล่น

“มึงสนิทกับมันหรือ?”คินถามออกมาเบาๆ

“ก็เออเขาชวนกันไปกินข้าวด้วยบ่อยๆ”ฮาร์ทตอบออกไปเบาๆเช่นกัน

“แล้วมึงก็ไป?”คินถามออกมาอีกครั้ง

“ของฟรีต้องมีกฎโดยเฉพาะชวนไปกินเหล้า”ฮาร์ทพูดออกไปยิ้มๆ

“ต่อไปนี่ไม่ต้องไปกับมันอีกคินพูดสั่งออกมาเสียงเรียบ

“กูต้องเชื่อมึงด้วยหรอ”ฮาร์ทถามคินออกไปเหมือนไม่กลัวคินสักเท่าไร

“ถ้ากูจับได้มึงโดนแน่ตุ๊ด”คินพูดออกมาแล้วหันหน้าไปสบตาฮาร์ทตรงๆแต่เป็นฮาร์ทเองที่เป็นฝ่ายหลบตาก่อน

60นาทีผ่านไป

“คุณภรณ์วัตร นาวิรัตน์คะ”แล้วก็มีเสียงเรียกชื่อฮาร์ทออกมาเป็นสัญญาณว่าถึงคิวแล้ว

“ครับ”ฮาร์ทขานรับแล้วรีบเดินออกไปปล่อยให้เด็กน้อยและคินนั่งรออยู่ข้างนอก

“หวัดดีครับพี่หมอเน”ฮาร์ททักทายอีกฝ่ายอีกครั้ง

“หวัดดีครับน้องฮาร์ทนั่งก่อนสิ”หมอเนพูดบอกฮาร์ท

“อาการเป็นยังไงบ้างครับปกติดีไหม”หมอเนพูดถามอาการของพันตามปกติ

“ก็ปกติดีครับ”ฮาร์ทตอบออกมาเบาๆ

“ไหนอ้าปากหน่อยนะครับ”หมอเนบอกออกมาแล้วตรวจตามปกติกว่าจะชูดหินปูนและเปลี่ยนเหล็กดัดเสร็จก็นานอยู่พอสมควร

“เสร็จแล้วนะครับอย่าลืมแปรงฟันด้วยละ อย่าเคี้ยวอาหารแรงจนเหล็กดัดบาดกระพุ้งแก้มอีกนะครับพี่เป็นห่วงถ้ามีอะไรไม่ปกติมาก่อนสิ้นเดือนได้นะครับ”หมอเนบอกฮาร์ทขณะที่เดินออกมาส่งทำให้คินได้ยินด้วยแล้วส่งสายตาไม่พอใจออกไปให้หมอเน

“ครับๆฮาร์ทจะระวังนะครับขอบคุณพี่หมอมานะครับ”ฮาร์ทพูดออกมาอีกครั้งวันนี้ฮาร์ทเปลี่ยนมาใส่เหล็กดัดสีดำแทนสีขาวเพราะค่อนข้าง

เป็นคนขว้างใส่สีดำน่าจะโอเคตอนหมอนเถามว่าไปทำอะไรมาทำไมกระพุ่ม
แก้มถึงมีแผลเขาก็เลียงๆตอบไปว่าเคี้ยวอาหารแรงแทน

“ว่างๆก็ไปกินข้าวเป็นเพื่อนพี่บ้างนะครับ”หมอนเฑุดบอกออกมา

“ถ้าว่างนะครับ”ฮาร์ทตอบยิ้มๆแล้วเดินไปจ่ายเงินแต่คินก็เป็นคนซึ่ง
จ่ายตัดหน้าเขาไปก่อน แล้วเดินออกมาจากคลินิกพร้อมน้องมินฮาร์ทก็เลย
ต้องเดินตามออกไปตอนนี้ก็เริ่มจะค่ำแล้วคินเลยขี่รถไปร้านอาหารทะเลแห่ง
หนึ่งที่ค่อนข้างมีชื่อเสียง

“ฮาร์ทสั่งสิ”คินพูดยออกมาเมื่อเห็นว่าฮาร์ทยังไม่ได้สั่งอะไรออกไป

“เจ็บปากกินไม่ได้”ฮาร์ทพูดยออกมาแล้วยี้ฟันให้คินดูว่าเพิ่งไปเป
ี่ยนเหล็กตัดมา

“เจ็บมากไหมคะพี่ฮาร์ท”เสียงน้องมินถามออกมาด้วยความป็นห่วง

“นิดหน่อยครับไหนน้องมินจะกินอะไรเดี๋ยวก่อนพี่ฮาร์ทช่วยสั่ง”ฮาร์ทตอบ
น้องมินออกไปแล้วมองเมนูในมือของน้องมินแล้วช่วยเลือก พออาหารมาเสิร์ฟคิน
กับน้องมินก็นั่งกินกันอยู่สองคนแตกต่างจากฮาร์ทที่นั่งดื่มแค่ น้ำแล้วพูดย
กับน้องมินอยู่เป็นระยะ

“ถ้าลำบากขนาดนี้จะจัดฟันทำไมให้ยุ่งยากวะ”เสียงคินถามฮาร์ท
ออกมาในขณะที่กำลังขับรถอยู่ส่วนน้องมินก็ซุกอกฮาร์ทหลับไปตั้งนานแล้ว

“อย่ายุ่งน่า”ฮาร์ทตอบออกไปจะ让他ตอบออกไปได้ยังไงว่าเพราะ
อุบัติเหตุจากบิกไบค์ของตนครั้งนั้นทำให้ฟันมันไม่เข้าที่ถึงแม้จะใส่หมวก
กันน็อคแล้วแต่อาการก็สาหัสอยู่พอสมควร

“แล้วนี่มึงจะกินอะไรไร้เปล่าๆจะจอดเซเว่นให้”คินพูดยออกมาเพราะเป็น
ห่วงฮาร์ทอยู่นิดๆ

“ไม่ต้องหรรอกกลับบ้านเลย”ฮาร์ทพูดออกมาแล้วลูบหลังน้องมินเบาๆ เด็กที่ซี้ส่งสัยนั้นนี้อยู่เรื่อยผมยาวสืบลอนของเธอกับใบหน้าใสๆดวงตาสีฟ้าที่เคยมองฮาร์ทอยู่บ่อยๆ

“จะกินน้องกูรีโงมองอยู่ได้”คินพูดเห็บฮาร์ทออกมาเมื่อเห็นฮาร์ทนั่งมองหน้าน้องสาวตัวเองอยู่นาน

“มองนางฟ้าที่อยู่กับซาตานอย่างมึงเง”ฮาร์ทตอบออกไปเบาๆเพราะกลัวน้องตื่น

“ซาตานงั้นหรอ ซาตานอย่างกูคงอยู่กับมึงอีกนานเลยวะ หีหี”คินพูดบอกออกมาแล้วขี่รถมาเรื่อยๆจนถึงบ้าน ฮาร์ทอุ้มน้องมินเข้ามาในห้องตัวเองห่มผ้าให้แล้วเดินลงมาห้องครัว เทนมใส่แก้วแล้วเดินมานั่งดูทีวีที่ห้องนั่งเล่น

“ไม่ขึ้นไปนอนอีกวะ”คินถามออกมาเขาว่าจะเดินไปนอนกับฮาร์ทที่ห้องแต่ก็ไม่ว่าเลยเดินลงมาหาที่ข้างล่าง

“ยังไม่่วง”ฮาร์ทตอบออกไปแค่นั้นแล้วหยิบแผ่นหนังFast7ที่เพิ่งซื้อมาได้ไม่นานเข้าเครื่องเล่น เขาเป็นคนไม่ค่อยได้ไปดูหนังในโรงสักเท่าไรไม่รู้จะไปทำไมรู้สึกเหงาแปลกๆเวลาไปคนเดียว

“ตอนนี้เขาออกFast8มาแล้วFast7มึงยังไม่ได้ดูรีเง”คินเดินมานั่งลงข้างๆฮาร์ทแล้วถามออกมา

“กูไม่ค่อยไปดูหนัง”ฮาร์ทตอบออกมาไม่รู้ทำไมตอนนี้เวลาคินถามอะไรเขาก็มักจะตอบออกไปตรงๆซะทุกอย่าง มีคินมาอยู่เป็นเพื่อนก็ยังมีคนคอยคุยด้วยดีกว่าอยู่คนเดียวอย่างที่พักของเขว่าแต่จะดีกว่านี้ถ้าไม่บังคับเรื่องใช้รถของเขานะนะ

“กูดูแล้วให้กูพูดให้ฟังเอาไหม” คินพูดออกมาแล้วเอามือไปพาดที่โซฟาตรงที่ฮาร์ทนั่ง ส่วนฮาร์ทก็นั่งตื้อมมอยู่นิ่งๆ มองไปที่หน้าจอ

“ดูแล้วก็ขึ้นไปนอน” ฮาร์ทพูดบอกออกมาแต่ตาก็ยังไม่หันไปมองคิน

“อยากนอนพร้อมมึง” คินพูดออกมาแล้วขยับไปนั่งใกล้ๆ ฮาร์ทพร้อมกับเอามือไปโอบเอวฮาร์ทไว้

“นั่งดูทีวีมึงจะตายรีใจจับโน้นจับนี่อยู่ได้” ฮาร์ทวางแก้วนมที่เพิ่มกินหมดลงที่โต๊ะแล้วหันมาด่าคินอีกครั้ง ตอนนี้หนังก็เริ่มเรื่องแล้ว

“เออๆ อยู่นิ่งๆ ก็ได้” คินบอกฮาร์ทออกไปพร้อมกับเอามือออกแต่ก็ล้มตัวลงนอนหนุนตักฮาร์ท

“ดูไปดิหนังนะ” คินที่พอเห็นว่าฮาร์ทกำลังจะโวยวายพูดขัดขึ้นมาก่อน ฮาร์ทเลยเลิกเอนหลังลงที่พนักโซฟาแล้วดูหนังแทน ส่วนคินก็นอนมองหน้าฮาร์ทจนพล็อยหลับไป

“ไอ้คิน ไอ้คินตื่นได้แล้ว” ฮาร์ทส่งเสียงปลุกคินออกมาเพราะหนังเพิ่งจบไปไม่กี่นาทีที่แล้วพอหันมาเห็นคินนอนหลับอยู่เลยรีบปลุก

“หนังจบแล้วหรอวะ” คินถามฮาร์ทออกไปแล้วดีดตัวขึ้นเดินไปปิดทีวีและเครื่องเล่น

“ขึ้นห้องสิ นั่งป๊อทำไม” คินถามฮาร์ทออกไปเมื่อเห็นว่าอีกฝ่ายยังคงนั่งนิ่งอยู่ที่เดิม

“ตะคริวแตกขาเพราะมึงนั่นแหละ” ฮาร์ทว่าออกมาแล้วหันไปมองค้อนคิน

“มาๆ เตี่ยกูรับผิดชอบเอง” คินว่าออกมาแล้วอุ้มฮาร์ทขึ้นในท่าเจ้าสาว

“ปล่อยกูไ้คินกูเดินเองได้”ฮาร์ทพูดออกมาแล้วเริ่มเดินแต่คินก็ยังเดินต่ออยู่ดี

“ถ้ามึงเดินแล้วตกบันไดอย่ามาว่ากูนะ”คินขู่ฮาร์ทออกมาอีกครั้งทำให้ฮาร์ทหยุดเดินทันที

“เวลามึงอยู่เน่ิงๆก็น่ารักดีนะ”คินพูดบอกออกมาเบาๆ

“น่ารักบ้านมึงสืออย่างกูนี้หล่อว์ตายควายล้ม”ฮาร์ทว่าออกไปแล้วเอามือขึ้นทูปอกคินเบาๆ

“ฮาร์ทเสาร์อาทิตย์หน้ากูไปรับน้องที่ชะอำนะอยู่คนเดียวได้ไซ้ไหม”คินถามออกมาขณะที่กำลังเดินขึ้นบันไดเรื่อยๆ

“ยิ่งดี”ฮาร์ทตอบออกมาในทันที

“พูดแบบนี้แสดงว่าไม่อยากให้กูไปสินะ กูไปแปปเดียวไม่ต้องคิดถึงกูนะตุ้ด”คินทำหูทวนลมและพูดเองเออเองออกมาคนเดียวแล้วอุ้มฮาร์ทผ่านหน้าห้องของฮาร์ทไป

“หยุดเดี๋ยวนี้เลยไ้คินมึงผ่านห้องกูมาแล้วนะ”ฮาร์ทเริ่มต้นอีกครั้งเมื่อเห็นว่าคินเดินผ่านห้องของตน

“ไม่หยุด”คินพูดออกมาสั้นๆแล้วอุ้มฮาร์ทเข้าห้องตัวเองไป

“ถอยออกไปไ้คินกูจะกลับไปห้อง”ฮาร์ทที่ถูกปล่อยลงพื้นห้องผลักรอกคินแรงๆ

“นอนนี่แหละ”พูดจบคินก็ลากฮาร์ทลงไปในอนที่เตียงแล้วกอดไว้แน่น

“ไ้**ัยคินกูอึดอัด”ฮาร์ทพูดบอกไปเพื่อให้คินคลายอ้อมกอดออก

“แต่กูไม่อึดอัด ”คินพูดออกมาลอยหน้าลอยตา

“กูจะไปอาบน้ำที่ห้องกู”ฮาร์ทพูดต่อรองออกมาอีกครั้ง

“อาบพร้อมกันก็ได้ก็ยังไม้อาบเหมือนกัน” คินพูตออกมาแล้วลุกขึ้นจากเตียง

“กูจะอาบคนเดียว” ฮาร์ทพูตในสิ่งที่ตนเองต้องการออกมา

“มันเปลืองเวลายิ่งอย่าเรื่องมาก” คินพูตบอกกับฮาร์ทเสร็จก็ดึงฮาร์ทขึ้นมาจากเตียงแล้วถอดเสื้อผ้าฮาร์ทก่อน

“จะทำ*ัยอะไรเนี่ย” ฮาร์ทพูตออกไปแล้วพยายามจับมือของคินไว้ แต่ก็ไม่ทันจนตอนนี้ฮาร์ทถูกถอดเสื้อผ้าออกหมดแล้ว

“จะอาบทำ*ัยอะไรเห็นๆมาหมดแล้ว” คินพูตออกมาเมื่อเห็นฮาร์ทเอามือมากอบกมกลางกายไว้

“ถอดให้กูบ้างสิ” คินพูตบอกกับฮาร์ทออกไป

“ไม่มีมือรีใจ” ฮาร์ทพูตกระแทกเสียงใส่แล้ววิ่งเข้าห้องน้ำไป คินมองตามหลังฮาร์ทไปยิ้มๆแล้วถอดเสื้อผ้าออกเสร็จก็เดินตามฮาร์ทเข้าไปในห้องน้ำ

“เข้ามาทำไมของมึงเนี่ยหน้าด้านจริงๆ” ฮาร์ทพูตออกมาเมื่อเห็นคินเดินเข้ามาในห้องน้ำแล้วเดินไปนั่งตรงข้ามกับฮาร์ทในอ่างอาบน้ำที่กำลังเปิดน้ำใส่อ่างอยู่

“ระวังคอหักกะหันไปขนาดนั้น” คินพูตเหินบออกไปเมื่อเห็นฮาร์ทเบือนหน้าหนีเขาไปอีกทาง

“ร้องเพลงให้ฟังหน่อยสิ” อยู่ๆคินก็พูตออกมาทำให้ฮาร์ทหันขวับไปมองทันที

“มึงว่าไงนะ?” ฮาร์ทถามคินออกไปอีกครั้ง

“ร้องเพลงให้ฟังหน่อย มึงหุติงรีเงี้ยให้กูต้องพูดบ่อยๆ” คินพูด
ออกมาอีกครั้งด้วยน้ำเสียงหงุดหงิดเล็กๆ

“จะฟังจริงอะ” ฮาร์ทพูดออกมาอึ้งๆ เหมือนมีแผนอะไรบางอย่างแล้ว
อมมือไปปิดน้ำ

“เออ” คินตอบออกมาสั้นๆ

“อะ แฮ่มๆ” ฮาร์ททดสอบเสียงนิดหน่อยแล้วระลึกถึงตอนที่ตัวเองคิด
ไว้

“โหยวๆ Rap Is Now ก็มึงมัน**ัยเรียราด เตียวกูจะร้องเรียนกรม
ตำรวจแห่งชาติ ว่ามึงคือตัวการของสาเหตุมึงมั่วแต่.....จนยาบ้าเต็มประเทศ”
ฮาร์ทร้องท่อนแบทเทิลในรายการRap Is NowของP-Hotในรอบ16คนสุดท้าย
ออกมาอึ้งๆ

“หยุดๆ นี่มึงร้องเพลงแล้วไซ้ไหม?” คินรีบพูดแทรกพูดออกมาก่อนที่
ฮาร์ทจะเรีพด่าตัวเองไปมากกว่านี้

“ก็เออตินี้โคตรดังเลยนะมึง” ฮาร์ทตอบออกมาอึ้งๆ เมื่อหลอกด่าคินได้
แล้วก้มหน้าก้มตาอาบน้ำต่อโดยไม่ได้สนใจคิน

“ปากดีจังเลยนะตุ้ด” คินพูดออกออกมาแล้วขยับเข้ามาใกล้ๆ ฮาร์ท

“กูอาบน้ำเสร็จแล้ว กูไปละ” ฮาร์ทเห็นท่าไม่ดีเลยจะรีบออกจาก
ห้องน้ำให้เร็วที่สุด

“เตียว!! กูยังไม่เสร็จเลยมาอาบให้กูบ้างสิ” คินรีบจับมือของฮาร์ท
เอาไว้ก่อนที่ฮาร์ทจะก้าวออกไปจากอ่างเลยทำให้ฮาร์ทที่ยังไม่ทันตั้งตัวล้มลง
ไปนั่งบนต้นขาของคิน

“ปล่อยกูไ้คินกูหนาวแล้ว”ฮาร์ทรีบหลุดออกมาเพื่อให้ตัวเองออกไปจากสถานเฝ้าระวังต่อการเสียชีวิต

“จะรีบลุดไปไหนกูเลยลุดตามเลย”คินหลุดออกมาเสียงแหบพล่าแล้วจับมือของฮาร์ทมาจับที่กลางกายตัวเอง

“จัดการเองสิของมึง”ฮาร์ทหลุดออกไปแล้วจะชักมือออกแต่คินยังจับให้นิ้วมือเรียวของฮาร์ทสัมผัสที่ความป็นชายของตนอยู่แล้วจับมือของฮาร์ทขยับขึ้นลงเบาๆ

“อ่าห์ อืมมมม”คินครางออกมาเบาๆในลำคอพร้อมกับจ้องมองเข้าไปในดวงตาสีดำสนิทของฮาร์ทแล้วเอามือของตัวเองไปกอบกุ่มกลางกายของฮาร์ทบ้าง

“อืมม อือออ”ฮาร์ทครางออกมาเมื่อคินขยับริมฝีปากของเขาเข้ามาทาบกับริมฝีปากของฮาร์ทแล้วค่อยๆสอดลิ้นเข้าไปสำรวจในปากแผ่วเบาเหมือนกลัวว่าอีกฝ่ายจะเจ็บ ฮาร์ทรู้สึกได้ว่าจูบครั้งนี้อ่อนโยนกว่าทุกครั้งที่ผ่านมาเขาจึงเอียงหน้าให้ได้มุ่มมากกว่าเดิมและเต็มใจที่จะจูบตอบคิน

Fiction 13

คินผละจูบออกมาแล้วไซ้ร้เข้าที่คอของฮาร์ทต่อ

“อ๊ะ...ยะ..อย่าไ้คิน ”ฮาร์ทตรงห้ามคินเอาไว้เมื่อคินเริ่มรุ้ร้ตัวเองมากขึ้นและคอยเอามือข้างที่เหลือผลั้กอกคิน

“อืมมม”แต่คินยังค้งขยับมือขึ้นลงอยู่เรื่อย ๆ และคอยดูดเม้มที่ล้าคองลงมาจนถึงหน้าอก

“คิน..ฮื่ออห้...ไม่..อะ....ไม่เอา”ฮาร์ทคอยผลั้กอกคินอยู่เรื่อย ๆ และจะชักมือออกจากกลางกายของคิน

“ฮาร์ท....อย่าดี้อว่ะ”คินหยุดมือที่กำลังขยับขึ้นลงไว้แล้วกอดเอวฮาร์ทเข้ามาไ้ล้ตัวเองมากขึ้นทำให้ฮาร์ทนั่งอยู่บนตักของคินอย่างสมบุรณ์ ตอนนี้นำ้ทั้งสองคนไ้ล้กันจนรับรู้ถึงลมหายใจร้อน ๆ ของอีกฝ่ายได้แล้วคินก็พูดออกมาด้วยน้ำเสียงแหบพล่ำปนกับหงุดหงิดเล็ก ๆ

“กูไม่เอา”ฮาร์ทก้มหน้าลงพูดยืนยันในความคิดของตนอีกครั้ง

“ถ้ากูทำเองกูจะล่อมึงถึง3น้ำเลยแต่ถ้ามึงขยับเองกูจะให้รอบเดียว”คินพูดออกมาเหมือนไม่ฟังคำพูดของฮาร์ทเลยแม้แต่น้อยพร้อมกับใช้มือขย้าที่ก้นของฮาร์ทไปด้วย

“ไ้คินมึงอย่ามาเอาแต่ได้ว่ะ”ฮาร์ทพูดออกมาแต่คินก็ขยับอ้อมกอดให้แน่นกว่าเดิมทำให้ความเป็นชายของทั้งสองแนบชิดกันมากขึ้น

“ถ้ามันไม่รีบเลือกกฎจะทำเองจริงๆนะ” คินพูดออกมาเสียงต่ำๆแล้วดูดู
แผนที่ใหญ่เนี่ยนของฮาร์ท

“รอบเดียวจริงๆนะมึง” ฮาร์ทว่าออกมาแล้วชนหน้าลงที่ไหล่คินเพื่อ
หลบสายตาของคินที่มองมา ฮาร์ทคิดในใจว่ายังไงก็ต้องโดนอยู่แล้วขอรอบ
เดียวน่าจะดีกว่า

“กรี๊ปปๆทำดีชยับเองนะ” คินว่าออกมาอึมๆแล้วใช้มือขยี้ยอดอกของ
ฮาร์ท ฮาร์ทเริ่มยกตัวขึ้นมาช้าๆแล้วเบือนหน้าหนีคินฮาร์ทจับเอากกลางกาย
ของคินที่ขยายเต็มที่ให้ตั้งตรงกับช่องทางของตนเองแล้วค่อยๆกดตัวลง

“อืมมม เร็วๆดิ” คินแก้มพูดเร่งฮาร์ทออกมาเพื่อให้ฮาร์ทอาย

“จะรีบไปตายรึไง อ้อออ เจ็บ” ฮาร์ทว่าคินออกมาแล้วค่อยๆกดสะโพก
ลงไป

“หืมม ขนาดยังเข้าไปไม่สุดยังตอดกฎแรงขนาดนี้” คินพูดออกมาเบาๆ
แล้วใช้มือกดสะโพกของฮาร์ทลงเพราะฮาร์ทขยับสะโพกลงมาช้าเพราะรู้สึก
ตึงๆที่ช่องทางด้านหลัง

สวบ!!

“อ๊ะ!....อ้อออออ เจ็บ*~๊ๆ” ฮาร์ทตัดสินใจทิ้งตัวลงมาจนสุดลำ
ของคิน

“ซี้ดดดห้ ขยับสักทีฮาร์ทกูอึดอัด” คินครางออกมาแล้วบอกกับฮาร์ท

“อ๊ะ..อ้อออออ” ฮาร์ทวางมือทั้งสองข้างไว้ที่ไหล่ของคินแล้วเริ่มขยับตัว
ขึ้นลงช้าๆคินคอยมองหน้าของฮาร์ทอยู่เป็นระยะแล้วใช้มือกอบกุ่มกลางกาย
ของฮาร์ทอีกครั้ง

“อืม...คับชิบหาย....อ่าห์”คินครางออกมาเสียงต่ำๆพร้อมกับขยับ สะโพกสวนขึ้นรับกับจังหวะการกระแทกกลางของฮาร์ท เสียงเนื้อกระทบเนื้อและ เสียงน้ำที่กระเพื่อมขึ้นลงยิ่งทำให้ฮาร์ทอายมากขึ้นไปอีกทั้งสายตาของคินที่ มองมาเหมือนจะสื่ออะไรบางอย่าง

“อะ..ฮึะ..อืมมมม...ฮึะ..อ่าห์”ฮาร์ทก้มหน้าชนกับไหล่แกร่งของคิน กระแทกตัวขึ้นลงแรงขึ้นตามแรงอารมณ์

“อืม,,แบบนี้...ฮาร์ท....อืมมม..ฮาร์ท”คินครางชื่อฮาร์ทออกมาแล้ว ถอนน้องชายของฮาร์ทแรงขึ้นตามแรงกระแทกขึ้นลงของฮาร์ท

“คะ..คิน..กู..ฮึะ จ ะ ถึง...อ่าส์..แล้ว”ฮาร์ทครางบอกกับคินออกมาแล้ว ขยับขึ้นลงเร็วขึ้น

“อืมมมม พร้อมกันนะ ”คินพูดบอกกับฮาร์ทเบาๆแล้วสวนสะโพกขึ้น รับการขยับสะโพกขึ้นลงของฮาร์ท

“อ้ออออออห์”ฮาร์ทกัดเข้าที่ไหล่ของคินกระตุกเกร็งตัวปลดปล่อยน้ำ รักออกมาใส่หน้าท้องของคิน

“อืมมม...ซี้ดดดส์”คินจับสะโพกของฮาร์ทแล้วกระแทกเข้าออกแรงๆ สองสามทีก็กระตุกสองสามทีเกร็งตัวปล่อยน้ำรักเข้าไปในตัวฮาร์ท ฮาร์ทชน หน้าหอบหายใจลงที่ไหล่แกร่งของคินเหมือนหมดแรงลงไปชะงืดๆ

“ฮาร์ท”คินเรียกฮาร์ทที่ชนไหล่ตัวเองอยู่ขึ้นมาเบาๆ

“อะไร”ฮาร์ทถามออกมาสั้นๆแล้วพยายามยันกายตัวเองลุกขึ้นเพื่อให้ กลางกายของคินออกมาจากข้างในของตัวเอง

“อยู่แบบนี้ซักพัก”คินพูดออกมาเบาๆแล้วจับสะโพกของฮาร์ทเอาไว้ ก่อนสวนฮาร์ทยังไม่เงยหน้าขึ้นมาจากไหล่ของคิน

“มึงบอกกูว่ารอบเดียว”ฮาร์ทพูดออกมาเบาๆเช่นกัน

“ก็รอบเดียวไงเงยหน้าขึ้นมาเดี๋ยวกูอาบน้ำให้”คินยกสะพานของฮาร์ทออกจากตัวเองแล้วจับให้ฮาร์ทเงยหน้าขึ้นมามองหน้าตนเอง

“จะทำอะไรก็รีบทำกู่วงแล้ว”ฮาร์ทพูดออกมาตาปรี๊ดๆเหมือนง่วงมากเต็มที คินจับให้ฮาร์ทหันหลังมาฟิงอกตัวเองแล้วถูหลังให้ คินมองรอยที่ตัวฮาร์ทยั้มๆแล้วเลื่อนมือลงไปที่ช่องทางด้านหลังของฮาร์ท

“อือออ เบาๆ”ฮาร์ทพูดออกมาเบาๆเมื่อคินขยับนิ้วมือเข้าไปในช่องทางของฮาร์ทเพื่อทำความสะอาด คินอาบน้ำให้ตัวเองแล้วก็ฮาร์ทเสร็จก็อุ้มฮาร์ทออกมาจากห้องน้ำถึงแม้ฮาร์ทจะบอกว่าตัวเองเดินเองได้ก็ตาม

ฮาร์ทเดินไปเปิดตู้เสื้อผ้าของคินแล้วหยิบๆมาใส่กับบ็อกเซอร์พองแต่งตัวเสร็จก็เดินไปนอนลงที่เตียงและหลับไปในเวลาไม่นานเพราะความเพลีย คินที่เพิ่งแต่งตัวเสร็จเดินไปปิดไฟในห้องแล้วขึ้นมานอนข้างๆฮาร์ทเขามองสำรวจใบหน้าของคนที่ชอบติดังใส่เขาตลอดเวลา คิวส์ดำรับกับจมูกร้อนๆกับปากบางสีชมพูอ่อนๆที่ชอบเถียงเขาอยู่บ่อยครั้ง คินยกมือขึ้นไปจับใบหน้าของฮาร์ทเบาๆ

“ฮือออออออ”ฮาร์ทครางประท้วงในลำคอเมื่อรู้สึกว่ามีอะไรมารบกวนการนอน

“ทำไมกูต้องรู้สึกหงว้างด้วยนะ”คินหอมแก้มฮาร์ทแล้วพูดกับตัวเองเบาๆ คินเอื้อมมือเข้าไปกอดฮาร์ทเข้ามาในอกตัวเองฮาร์ทขยับตัวซุกเข้าที่อกของคินแล้วหลับต่อ คินยั้มนิดๆแล้วหลับตาลงบ้าง

“เฮ้ย!”ฮาร์ทที่ลืมนำขึ้นมาในตอนเช้าโวยวายขึ้นและรีบติดตัวออกจากอ้อมกอดของคิน

“โว้ยวายอะไรแต่เช้าวะตุ๊ด” คิ๊ดพูดเสียงจ้วเจียแล้วขยี้ผมตัวเองแรงๆ
เหมือนรำคาญเสียงของฮาร์ท

“ก็มึงมากอดกูทำไมละ” ฮาร์ทว่าออกมาแล้วลุกขึ้นนั่ง

“มากกว่ากอดก็ทำมาแล้ว” คิ๊ดพูดออกมาลอยหน้าลอยตา

“หน้าไม่อาย” ฮาร์ทพูดออกมาแล้วเตรียมจะลุกออกจากเตียง

“จะรีบไปไหนวันนี้วันหยุดนอนต่อเถอะ” คิ๊ดดึงฮาร์ทให้นอนลงอีกครั้ง
แล้วพูดบอกออกมาเมื่อเห็นว่าตอนนี้เพิ่งจะแปดโมงเอง

“น้องมินนอนอยู่ในห้องกูถ้าน้องมินตื่นขึ้นมาแล้วร้องไห้ละ?” ฮาร์ทพูด
ออกมา

“เออกลืมไปเลย แต่ไม่เป็นไรหรอกน้องมินไม่ใช่คนขี้แยขนาดนั้น” คิ๊ด
พูดบอกกับฮาร์ทแล้วกอดฮาร์ทแน่นขึ้นอีก

“ไอ้คิ๊ดปล่อยกูมึงไม่ปล่อยกูชกมึงจริงๆนะ” ฮาร์ทพูดออกไปแล้วเตรียม
จะจ้วงหมัดขึ้น

“เฮาสีมึงชกกูจูบ” คิ๊ดลอยหน้าลอยตาพูดออกมาทำให้ฮาร์ทเริ่มหมด
ความอดทนกับคิ๊ด

ผู้วะ!!!

“อื้ออออ ไอ้ อ้า อีน ฮื้ออออ” พอฮาร์ทปล่อยหมัดลงไปที่ใบหน้าของคิ๊ด
ฮาร์ทก็โดนคิ๊ดจูบปากตัวเองอย่างรุนแรงในทันทีเช่นกัน

“อืมมมม” คิ๊ดครางออกมาในลำคอเมื่อประกบริมฝีปากตัวเองลงที่ริม
ฝีปากฮาร์ทแล้วบดขยี้ริมฝีปากอย่างแรงก่อนที่จะสอดลิ้นเข้าไปในปากของ
ฮาร์ท ฮาร์ทยกมือขึ้นจะทุบอกคิ๊ดแต่อีกฝ่ายดันจับมือของฮาร์ทเอาไว้ได้

ก่อนคืนไล่ต้อนลิ้นของฮาร์ทอย่างรุนแรงและเอาแต่ใจจนฮาร์ทเริ่มที่จะหมด
ทางสู้คืนจึงผละริมฝีปากออก

“คุณจริงนะฮาร์ท” คืนพูดบอกฮาร์ทยิ้มๆถึงแม้ที่มุมปากจะแตกนิด
หน่อยเพราะหมัดของฮาร์ท

“ฝากไว้ก่อนเถอะไอ้คืน” ฮาร์ทพูดออกมาแล้วเดินจ้ำอ้าวออกไปจาก
ห้องของคืนพลางจับที่ปากล่างของตนเองที่มีเลือดออกมานิดๆเพราะบทจูบ
ของคืน คืนตั้งสติอยู่หน้าห้องสิบวินาทีแล้วเปิดห้องของตัวเองเข้ามาตอนนี้
น้องมินยังไม่ตื่นฮาร์ทเลยเดินเข้าไปอาบน้ำในห้องน้ำก่อน

“พี่ฮาร์ททำไมต้องไปออกมาด้วย” น้องมินที่เพิ่งตื่นตกฮาร์ทที่เดิน
ออกมาจากห้องน้ำในสภาพพันผ้าเช็ดตัวไว้ข้างล่างอย่างเดียว แต่ก็แค่ตก
เท่านั้นเพราะตากลมๆนั้นยังมองฮาร์ทอยู่เลย

“จ้องนานพี่ฮาร์ทเขินเป็นนะครับ” ฮาร์ทพูดแซวเด็กน้อยออกมา

“พี่ฮาร์ทจะทำไมตัวพี่ฮาร์ทถึงมีจุดแดงๆ” น้องมินคนขี้สงสัยถามขึ้นมา
ทำให้ฮาร์ทถึงกับชะงัก

“พอดีมืดกัذن่ะ” ฮาร์ทพูดบอกกับเด็กน้อยไป

“ห้องพี่ฮาร์ทมืดด้วยหรอคะแล้วทำไมไม่กัذن้องมินล่ะ” น้องมินยัง
ถามออกมาอีกครั้ง

“พอดีเมื่อคืนพี่ฮาร์ทไปนอนเป็นเพื่อนพี่คืนนะครับห้องพี่คืนมืด”
ฮาร์ทแถมออกมาเรื่อยๆให้น้องมินเลิกถามสักที

“อ้อ พี่ฮาร์ทจะทำไมพี่ฮาร์ทมีท้องแบบนี้ส่วนน้องมินมีแบบนี้” น้อง
มินพูดบอกออกมาแล้วชี้ไปที่ลอนซิดแพคที่มีนิดๆของคืนและก็เปิดเสื้อให้
ฮาร์ทดูหน้าท้องเรียบๆของเธอ

“น้องมินต้องตื่นนมกินผักแล้วก็ออกกำลังกายเยอะๆนะครับถึงจะมี
ได้”ฮาร์ทตอบเด็กน้อยไปยิ้มๆแล้วรีบต่งตัวก่อนที่น้องมินจะถามไปไหนต่อไหน

“น้องมินไปอาบน้ำได้แล้วนะครับจะได้ลงไปกินข้าว”ฮาร์ทพูดออกมา
เมื่อแต่งตัวเสร็จ

“ได้คะพี่ฮาร์ทอย่าแอบดูน้องมินอาบน้ำนะน้องมินเป็นผู้หญิงจะ
เสียหายนะ คุณแม่บอกน้องมินมาแบบนั้น”เด็กน้อยพูดบอกกับฮาร์ทออกมา
ฮาร์ทยิ้มนิดๆและเตรียมเสื้อผ้ากับผ้าเช็ดตัวให้เด็กน้อย น้องมินเดินเข้าไป
อาบน้ำได้สักพักก็เดินออกมาพร้อมกับชุดใหม่ฮาร์ทเอาแปรงเด็กมาทำให้น้อง
มินเบาๆ

“พี่ฮาร์ทจะรักเปียให้น้องมินหน่อยสิคะ น้องมินเห็นเพื่อนที่โรงเรียน
เปียแล้วสวยดีแต่พอน้องมินบอกเพื่อนเปียให้แต่เพื่อนก็ไม่ทำ”น้องมินพูดขอ
ฮาร์ทออกมาเบาๆแล้วเล่าเรื่องที่โรงเรียนให้ฟัง ฮาร์ทมองน้องมินแล้วก็อด
สงสัยไม่ได้แต่ฮาร์ทก็รักเปียไม่เป็นนี่สิ

“แต่พี่ฮาร์ทรักเปียไม่เก่งนะครับ”ฮาร์ทพูดออกมาแค่รักเปียง่ายๆ
เปิดเน็ตดูก็น่าจะทำได้ พอได้ยินแบบนี้เด็กน้อยก็ยิ้มออกมาทันที

“ได้คะน้องมินเป็นคนง่าย”พอน้องมินพูดออกมาแบบนี้ฮาร์ทก็เปิด
ยูทูบดูวิธีการเปียผมและไปหยิบยางกับหวีมาพอดูวิดีโอจบฮาร์ทก็เริ่มรักเปีย
ให้น้องมินช้าๆค่อยๆป็นไปฮาร์ทเลือกที่จะถักกางปลาที่กลางศีรษะลงมาแค่
อันเดียวเพราะผมน้องมินค่อนข้างยาว

“ทำอะไรกันอยู่ครับน้องมิน”คืนที่เดินเข้ามาในห้องของฮาร์ทถาม
ขึ้นมา

“พี่ฮาร์ทกำลังถักเปียให้น้องมินคะ”น้องมินพูดบอกกับพี่ชายของตนเองที่ขึ้นมาบนเตียงโกสัๆกับสองคนพี่น้องที่กำลังถักเปียให้กัน ฮาร์ทก็ตั้งใจถักให้น้องมินเบาๆมันก็ได้ยากเท่าไรสำหรับฮาร์ท

ฟอด

“อาบน้ำแล้วหรรอครับหอมฟุ้งเลย”คินถามน้องสาวตัวน้อยของตนเองออกมายิ้มๆหลังจากที่เพิ่งหอมแก้มน้องตัวเองไป

“อาบแล้วคะ พี่คินโดนมดกัดที่คอหรรอจะเป็นสีแดงเลย”น้องมินถามพี่ชายของตนเองออกมาเมื่อมองไปเห็นรอยที่คอของคินทำให้ฮาร์ทที่กำลังถักเปียอยู่ชะงักไปนิดแล้วรีบเปียต่อให้เสร็จแล้วมัดหางไว้

“ใครบอกว่ามดกัดครับ?”คินถามออกมาแล้วหันไปมองฮาร์ท

“พี่ฮาร์ทบอกคะพี่ฮาร์ทบอกว่าที่ห้องของพี่คินมีมดกัดพี่ฮาร์ทเต็มตัวเลย”น้องมินพูดออกมาชื่อๆส่วนคินหันไปมองฮาร์ทยิ้มๆ

“น้องมินครับเสร็จแล้วลงไปทานข้าวกันเถอะครับ”ฮาร์ทพูดตัดบทออกมา

“พี่คินคะดูสิพี่ฮาร์ทถักเปียสวยไหม?”น้องมินยื่นแล้วหันหลังให้พี่ชายดูยิ้มๆ

“สวยมากเลยครับ”คินพูดบอกออกมาแล้วมองผมที่ถูกถักเปียยิ้มๆมันสวยเหมือนไม่ใช่คนเคยถักครั้งแรกซะอีก

“ลงไปทานข้าวกันเถอะคะน้องมินอยากกินนมกับผักแล้ว”เด็กน้อยพูดออกมาทำให้ฮาร์ทยิ้มขำนิดๆแต่ทำให้คินมองอย่างงงๆแล้วเดินตามกันลงไปในห้องครัว

“ป้าเอมครับตั้งโต๊ะได้เลยนะครับ” ฮาร์ทพูดออกมาแล้วเดินไปหยิบแก้วมาสองใบกับนมขวดใหญ่ออกมาเทให้ตัวเองและน้องมิน

“เอาด้วยไหม?” ฮาร์ทยกนมขึ้นแล้วถามคินออกไปแต่คินส่ายหน้าเบาๆ พอกินข้าวกันเสร็จคินว่าจะพาฮาร์ทกับน้องมินไปเดินเล่นที่ห้างก่อนที่จะไปส่งน้องมินที่บ้านเพราะพรุ่งนี้น้องมินก็ต้องไปโรงเรียนแล้ว

ห้าง

ตอนนี้คินฮาร์ทและน้องมินกำลังเดินอยู่ในร้านของเล่นขนาดใหญ่อยู่ เพราะน้องมินบอกว่าอยากเดินดูเผื่ออยากได้ ฮาร์ทเดินตามน้องมินไปเรื่อยๆ แล้วเห็นน้องหยุดเดินที่ชั้นวางของเล่นสำหรับผู้ชาย

“น้องมินอยากได้อะไรครับ” ฮาร์ทถามน้องมินออกมาสำหรับฮาร์ทผู้หญิงที่แข็งแกร่งและเล่นของเล่นของผู้ชายฮาร์ทมองว่ามันดูน่ารักกว่าผู้หญิงที่อ่อนหวานซะอีก

“อยากได้ตัวนั้นคะ” น้องมินพูดออกมาแล้วชี้ไปที่หุ่นยนต์กัปตันอเมริกา

“มันคือตัวอะไรหรอครับ” ฮาร์ทถามน้องมินออกไป

“ไม่รู้ค่ะแต่เขาดูเท่หิ” น้องมินตอบออกมายิ้มๆ ฮาร์ทเอื้อมมือไปหยิบหุ่นยนต์กัปตันอเมริกาออกมาหนึ่งกล่องแล้วหยิบแบทแมนมาด้วย

“ไม่อยากจะอะไรอีกใช่ไหม?” ฮาร์ทถามออกมาน้องมินพยักหน้านิดๆ ฮาร์ทมองไปที่คินที่ตอนนี้มัวตามองโมเดลรถสปอร์ตอยู่อย่างสนใจฮาร์ทเลยใช้โอกาสนี้รีบเดินไปไปจ่ายตังพร้อมกับน้องมินเพราะกลัวว่าคินจะชิงจ่ายตัดหน้าอีก

Fiction 14

“อ้าวน้องมินถืออะไรมาเยอะเยอะละลูก”แม่ของน้องมินถามลูกสาวคนสวยของเธอออกมาเมื่อเห็นลูกสาวลูกชายและฮาร์ทเดินเข้าไปในบริเวณบ้าน

“ของเล่นใหม่ของน้องมินคะมัมมีรถบีกไบค์ของพี่ฮาร์ทที่ยกให้น้องมินมีกับตันอเมริกาและกีเบทแมนคะมัมเทห์มากๆเลย”น้องมินบอกกับแม่ของเธอออกมายิ้มๆเหมือนจะชอบมันมาก ส่วนตุ๊กตาที่คิดว่าจะซื้อให้เมื่ออยู่ที่ร้านของมินกลับส่ายหน้าไปมาแล้วปฏิเสธออกมา

“ไปดื่อกับพี่ฮาร์ทเขาริเปล่าเรา”แม่ของน้องมินพูดออกมา

“ไม่ดีหรือครับคุณอา”ฮาร์ทพูดบอกออกไปแทนน้องมิน

“แม่บอกให้เรียกแม่ไงฮาร์ท”แม่ของน้องมินพูดทวนความจำให้ฮาร์ท

“ครับแม่”ฮาร์ทพูดออกมาอีกครั้งทำให้คินยิ้มให้แม่ตัวเองนิดๆ

“กินข้าวเที่ยงกันมารียังละลูกฮาร์ท”แม่ของคินถามฮาร์ทออกมา

“กินที่ห้างมาแล้วครับ”ฮาร์ทตอบแม่ของคินยิ้มๆ

“มัมครับผมจะไปที่สนามต่อนะครับฝากสวัสดีแด่ด้วยนะครับ”คินบอกแม่ของตัวเองออกไป

“จะไปต่อนี่เลยหรอคิน?”

“ครับ”คินตอบแม่ตนเองออกไปอีกครั้ง

“อย่าตื่นนะครับน้องมินเดี๋ยวว่างๆพี่ฮาร์ทจะมาหาบ่อยๆ”ฮาร์ทบอกน้องมินออกมาแล้วยกมือไหว้ลาแม่ของคินแล้วเดินตามคินไปที่รถ

“จะไปไหนต่อวะ”ฮาร์ทถามคินออกมาเมื่อขึ้นมาบนรถเสร็จ

“ถึงแล้วเดี๋ยวก็รู้เอง”คินตอบออกมาสั้นๆแค่นั้น ฮาร์ทก็ไม่อยากถามอะไรมากเลยเอื้อมมือไปเปิดเพลงฟังเบาๆ

สนามแข่งรถ

“พามาทำไมเนี่ย”ฮาร์ทหันหน้าไปถามคินเมื่อลงจากรถแล้วมองสังเกตสถานที่ที่คินพามา

“พามึงมาขับรถไ้เดี๋ยวกูสอน”คินพูดบอกออกไปแล้วเดินเข้าไปในโรงรถของตนเองฮาร์ทจึงต้องเดินตามคินเข้าไป

“สนามไม่เปิดหรวะ”ฮาร์ทถามคินออกไปเพราะสนามแข่งรถที่นี่ฮาร์ทก็รู้จักอยู่บ้างแต่ไม่รู้ว่าคนที่ป็นเจ้าของคือครอบครัวของคินสนามแข่งรถมีทั้งรถมอเตอร์ไซด์และไปยัณรถยนต์รุ่นต่างๆเป็นสนามที่ใหญ่มากในไทยก็ว่าได้เคยถูกเลือกให้เป็นสนามแข่งชิงแชมป์ระดับโลกหลายรายการ

“ปิดทุกวันอาทิตย์ยกเว้นวันไหนมีรายการแข่งขันระดับประเทศที่ทางรายการเขายื่นเรื่องมา”คินพูดบอกกับฮาร์ทออกไปแล้วเดินไปเปิดประตูโรงรถของตนเองที่มีเพียงเขาเข้าออกได้เท่านั้น

“เลือกสีจะขับคันไหน”คินบอกฮาร์ทออกมา

“นี้อย่าบอกนะว่าทั้งหมดรถมึง?”ฮาร์ทถามออกมาเสียงดังเพราะว่าที่ดูๆอยู่เนี่ยน่าจะประมาณ50คันได้เป็นรถหรูที่หนึ่งคันแพงกว่าบิ๊กไบค์10คันของคินซะอีก

“เออรีบๆเลือกมาสักคันเถอะน่า”คินพูดเร่งฮาร์ทออกมาอีกครั้ง
“รถมึงก็เยอะนะแล้วจะยัดบิกไบค์กูไปทำอะไร”ฮาร์ทยังบ่นเรื่อง
บิกไบค์ของตนเองออกมาอีกครั้ง

“ดูดย่าถ่วงเวลาเลือกมาสักคัน”คินมองฮาร์ทดูๆเพราะรู้ว่าฮาร์ท
กำลังหาเรื่องพูดเฉไฉ

“กูไม่พร้อม กูไม่อยากขับ กูไม่เอา”ฮาร์ทว่าออกมาแล้วสายหัวทันที
ไม่ใช่ว่าฮาร์ทไม่เคยลองขับแต่มันเหมือนจะไปไม่รอดจริงๆเฮียเฮสเลยหยุด
การสอนขับรถฮาร์ท

“เลือกมา”คินยังคงข่มขู่ฮาร์ทออกมา

“ไ้คินวันหลังได้ไหมกูไม่พร้อม....ขอเวลากูทำใจหน่อยนะ นะ”ฮาร์ท
พูดขอรับรองคินออกมา

“ก็ได้แต่ครั้งหน้ามึงห้ามเบี้ยว”คินพูดบอกกับฮาร์ททำให้ฮาร์ทยิ้ม
ออกมาได้

“มึงพากูขี่ดูรอบๆหน่อยดิกูติดตามสนามมึงอยู่นะเว้ยเวลามีแข่ง
มอเตอร์ครอส”ฮาร์ทพูดขอคินออกมา

“ก็ได้ขึ้นรถสิ”คินพูดออกมาพร้อมกับเดินออกมาจากโรงรถแล้วปิด
โรงรถให้เรียบร้อย

“มึงเคยลงแข่งรถไหม?”อยู่ๆฮาร์ทก็ถามคินออกมาเป็นครั้งแรกด้วยซ้ำที่
ฮาร์ทถามเรื่องคินออกมา

“เคย”คินตอบออกมาสั้นๆ

“แล้วได้รางวัลไหม?”ฮาร์ทถามออกไปอีกครั้งเพราะความอยากรู้

“ก็ได้บ้างไม่ได้บ้างถามทำไมอยากลงแข่งรีไจ” คินตอบออกมาแล้วถามฮาร์ทกลับพร้อมกับขบถรอบสนามไปเรื่อย ๆ

“เปล่าๆ หนูไม่ได้อยากลงแข่ง หนูไม่ได้จะไปทางนั้นจริงจั่งสักหน่อย” ฮาร์ทพูดบอกออกมาแล้วมองออกไปนอกกระเจก

“สมมติว่ามีเรื่องไม่สบายใจหรืออยากอยู่คนเดียวมีงจะเลือกไปที่ไหนวะ” อยู่ๆ ฮาร์ทก็พูดถามคินออกไปแต่ไม่ได้หันไปมองหน้าคิน

“กูอาจจะนั่งอยู่ห้องคนเดียวละมั้งมีงละ” คินหันไปถามฮาร์ทบ้าง

“กูอยากไปนั่งเ่งๆ ที่ริมทะเลแถวกระบี่น้ำใสดี” ฮาร์ทพูดออกมาแล้วยิ้มเล็กๆ ที่มุมปาก

“พรุ่งนี้วันจันทร์มีงได้ไปวีกาน้องไหม” ฮาร์ทหันหน้าไปถามคินดูเผื่อคินไปวีกาน้องปีหนึ่งเขาจะได้ไปเล่นเกมสท์ที่คอนโดเวย์รเวลา

“ไม่ได้ไปรอไปรับน้องที่ชะอำเสาร์อาทิตย์หน้าก็จบกิจกรรมแล้วถามแบบนี้มีอะไรรีเปล่า” คินถามฮาร์ทออกมา

“เปล่าไม่มีอะไร” ฮาร์ทพูดปฏิเสธออกไป

“เดี๋ยวแะกินข้าวข้างนอกก่อนเข้าบ้านนะ” คินพูดบอกฮาร์ทออกไปแล้วขบถออกจากสนาม

Monday

ฮาร์ทตื่นขึ้นมาในเวลา 9 โมงเช้าของวันจันทร์เพราะวันนี้ฮาร์ทเรียนบ่ายเลยไม่จำเป็นต้องตื่นเช้า ส่วนคินออกไปแต่เช้าแล้วเพราะรู้ตารางเรียนของฮาร์ทดีคินบอกฮาร์ทว่าจะมารับตอนเที่ยง ฮาร์ทเดินมาที่ห้องครัวป้าเอมก็ทำงานอยู่หลังบ้านฮาร์ทเลยหาอะไรกินง่ายๆ ไปก่อนแล้วตื่นมาเล่นเกมสท์สักชั่วโมงแล้วไปอาบน้ำแต่งตัวรอคิน

RRRRR

“ว่าไง”ฮาร์ทที่นั่งเล่นอยู่บนห้องเห็นว่าคินโทรมาก็รับสายทันที

//“มาเองได้ไหมวะกูไม่ว่างไปรับ”//คินกรอกเสียงพูดบอกกับฮาร์ท

ออกไป

“ก็เอาบิกไบค์กูคืนมาสิ”ฮาร์ทพูดบอกกับคินด้วยความหงุดหงิดเล็กๆที่ต้องไปมหาลัยเองทั้งๆที่คินบอกจะมารับ

//“ไม่ได้ มึงจะมายังไงก็ได้แต่ห้ามขี่บิกไบค์มาพอมึงเลิกคลาสสุดท้ายแล้วมึงเดินไปหากูที่สระว่ายนํ้ามหาลัยนะ”//คินพูดสั่งฮาร์ทออกมาแล้วรีบตัดสายทันที

“ไอ้**้ยคินแม่ง”ฮาร์ทสบถออกมาฮาร์ทไม่เข้าใจตัวเองเหมือนกันว่าทำไมแค่คินผิดคำพูดนิดหน่อยแล้วเขาต้องหงุดหงิดด้วย ฮาร์ทนั่งสงบสติอารมณ์ตัวเองอยู่สักพักแล้วก็กดโทรศัพท์หาที่พึ่งของตนเอง

“ฮัลโหลไอ้เวย์มารับกูที่บ้านทีดิโวะ”ฮาร์ทพูดสายออกไปเมื่อเวย์มารับทางโทรศัพท์

//“ไปเองไม่ได้รีไทมึงเนี่ย”//เวย์พูดทวนฮาร์ทออกมา

“เออไปเองไม่ได้รับๆมาด้วยกูหิวข้าวแล้ว”ฮาร์ทพูดสายกับเวย์ไปแล้วกดวางสาย

มหาลัย

หลังจากที่เวย์ไปรับฮาร์ทที่บ้านก็แวะกินข้าวก่อนเข้ามหาลัย

“ว่าไรวะไอ้ฮาร์ทดูเหนื่อยๆ”โอมทักเพื่อนรักออกมาเมื่อเห็นฮาร์ทเดินเข้าไปนั่งข้างๆในห้องเรียน

“เออเหนื่อยๆกับชีวิตวะ”ฮาร์ทตอบออกมา

“แล้วมึงล่ะมีความสุขดีนะ”ฮาร์ทพูดแซวโอมออกไปเพราะเพิ่งรู้จากเวย์ว่าเพื่อนรักสองคนของเขาปึงกัน

“มีความสุขอะไรก็เฉยๆ”โอมพูดตอบฮาร์ทเบาๆทำให้ปีที่นั่งข้างๆยิ้มออกมา

“เฮ้ยๆจารย์มาแล้ว”อยู่ๆเพื่อนในห้องที่นั่งติดกับประตูก็พูดขึ้นมาทำให้ทุกคนเงยบลง

“สวัสดิ์นักศึกษา”อาจารย์พูดทักทายออกมาเมื่อเดินเข้ามาในห้อง เมื่อการสอนเริ่มขึ้นฮาร์ทจึงต้องหันไปใส่ใจกับการเรียนแทน

“วันนี้พอแค่นี้เลิกคลาสได้”แล้วคลาสสุดท้ายของวันก็จบลงฮาร์ทเก็บของใส่กระเป๋าแล้วทำท่าว่าจะลุกออกไปนอกห้อง

“ไอ้ฮาร์ทจะรีบไปไหนวะ”เวย์พูดถามฮาร์ทออกมาเมื่อเห็นว่าฮาร์ทกำลังเดินออกจากห้อง

“กูว่าจะไปสระว่ายน้ำหน่อยจะไปด้วยไหมวะ”ฮาร์ทพูดชวนเวย์ออกไป

“เออก็ดีเหมือนกันเปี๊ยะไม่รู้ไปไหนแล้วพวกมึงสองคนจะไปไหม?”เวย์ตอบรับฮาร์ทออกไปแล้วจึงหันไปถามโอมกับปีท

“ไม่ไป”ปีทตอบออกมาสั้นๆเวย์เลยต้องเดินตามฮาร์ทออกไป

“ซีรถกูไปน่าจะถึงเร็วกว่าเดิน”เวย์พูดบอกฮาร์ทออกไปเมื่อเห็นว่าฮาร์ทกำลังจะเดินไป ฮาร์ทเลยพยักหน้าแล้วเดินไปที่รถของเวย์แทน

“จะไปสระว่ายน้ำทำไมวะ”เวย์ถามฮาร์ทออกมาขณะกำลังขับรถ

“ไปหาไอ้คินมันนัดกูไว้ที่นั่น”ฮาร์ทตอบออกไปแข็งๆเมื่อนึกถึงสระว่าย

“มึงกับมันป็นอะไรกันรีเปลาอะ”เวย์ถามฮาร์ทออกมาเพราะเขาก็สังเกตเห็นรักกับผู้ชายที่ซื้อคินอยู่พักหนึ่ง

“ไม่ได้เป็นอะไรหรอกมึงอย่าใส่ใจเลย”ฮาร์ทบอกกับเวย์ปัดๆไปเวย์เห็นว่าเพื่อนรักไม่ยากตอบอะไรก็เลยไม่ถามอะไรออกมาอีกจนขับรถมาถึงสระว่ายน้ำของมหาลัย

“ไอ้ฮาร์ทกูไม่เข้าไปกับมึงแล้วนะพอดีกูเพิ่งนึกได้อันนี้”เวย์พูดบอกกับฮาร์ทยิ้มๆ

“เห็นสาวดีกว่าเพื่อนสินะ ไซ่สิกูมันไม่มีนมใหญ่ๆให้มึงมองนิ”ฮาร์ทพูดประชดเวย์ออกมาเล่นๆ

“รู้ตัวแล้วกรีบลงไปไอ้ฮาร์ท”เวย์แก้งพูดไล่ฮาร์ทพอฮาร์ทลงจากรถเวย์ก็ออกรถไปทันที

“แล้วทำไมไอ้บ้าคินมันต้องนั้ดที่นี้ด้วยวะ”ฮาร์ทพูดพิมพ์ออกมาแล้วเดินเข้าไป พอเดินเข้ามาในบริเวณสระว่ายน้ำที่ตอนนี้คนเยอะพอสมควร เพราะมีทั้งคนที่มาว่ายน้ำเล่นๆกับพวกชมรมว่ายน้ำที่ว่ายน้ำกันอยู่ ฮาร์ทเลือกเดินไปนั่งที่สแตนท์เชียร์ไม้ไกลมากนักจากสระว่ายน้ำแล้วมองหาคิน

“ไอ้คิน”ฮาร์ทตะโกนเรียกคินออกไปเมื่อเห็นร่างสูงที่ใส่แต่กางเกงว่ายน้ำน้ำกับผ้าเช็ดตัวที่พาดเอาไว้ที่ป่าแก่งยืนคุยกับใครบางคนที่ชอบสระอีกด้าน คินหันมามองฮาร์ทนิดๆแล้วพูดกับคนๆนั้นต่อสั้กพักคินก็เดินเข้ามาหาฮาร์ท

“ไม่ลงเล่นก่อนกลับละ”คินพูดบอกกับฮาร์ทออกมา

“ไม่เอา”ฮาร์ทตอบออกมาทันทีเมื่อคินพูดจบ

“จะกลับเลยไหมเดี๋ยวจะไปเปลี่ยนเสื้อผ้าเลย” คินตามฮาร์ทออกมา ฮาร์ทพยักหน้านิดๆ คินยกมือขึ้นมาชี้หัวฮาร์ทเบาๆ แล้วเดินออกไป

“สวัสดีเราชื่อไมล์ นี่นายรู้จักกับพี่ฮาร์ทด้วยหรอ” พอคินเดินออกไป พันก็มีเสียงผู้ชายคนหนึ่งพูดทักทายพร้อมกับแนะนำตัวเองให้ฮาร์ทรู้จักและ ตั้งคำถามที่ตลกขบขันออกมาถามฮาร์ทในประโยคเดียวกัน ฮาร์ทมองคนที่เพิ่ง มาใหม่เป็นคนเดียวกันกับที่เคยกับคินเมื่อครู่รูปร่างหน้าตาดีเหมือนจะเป็น ผู้ชายเจ้าสำอางเล็กน้อยสูงน้อยกว่าฮาร์ทนิดหน่อย

“เกี่ยวไรกับนาย” ฮาร์ทพูดออกไปสั้นๆ เขาไม่ชอบให้ใครที่ไม่สนิทมาถามนั่นนี่เกี่ยวกับเขาสักเท่าไร

“ก็เผื่อว่านายจะมาจีบพี่คินเราขอเตือนให้นายอยู่ห่างๆ พี่คินของเรา เอาไว้ดีกว่านะ” ไมล์พูดออกมาเพื่อตัดคู่ต่อสู้ของตนทำให้ฮาร์ทขมวดคิ้วนิดๆ กับคำว่า ‘พี่คินของเรา’

“ไม่เห็นมันบอกว่าเคยมีแฟน” ฮาร์ทยักคิ้วกวนๆ ออกไปแล้วว่าจะเดิน หนี

“นี่นายจะเป็นศัตรูกับเรานั่นหรอ” ไมล์เดินตามฮาร์ทที่เดินไปที่ขอบ สระไปและกระซอกแซกฮาร์ทไว้

“ปล่อยมือนายออก” ฮาร์ทพูดออกมาสั้นๆ เพราะไม่อยากมีเรื่องด้วยสัก เท่าไร ตอนนี้มีคนเริ่มหันมาสนใจบ้างแล้วแต่ไม่กล้าเข้ามายุ่ง

“นายคิดว่าสั่งเราได้งั้นหรอ” ไมล์พูดออกมาเสียงแข็งๆ แล้วกำข้อมือของ ฮาร์ทแน่น

“ถ้าไม่อยากเจ็บตัวก็ปล่อยมือนายออกซะ” ฮาร์ทพยายามระงับความ โมโหที่มีต่อผู้ชายตรงหน้าลงแล้วพูดออกมาอีกครั้ง

“ถ้านายไม่รับปากว่าจะอยู่ห่างๆ พี่ฉันเราก็จะไม่ปล่อยนายหรอก” ไมล์พูดออกมาเสียงจริงจังเช่นกันแล้วกดเล็บตัวเองลงไปที่เนื้อบริเวณข้อมือของฮาร์ท

ผู่ะ!!!!****

เมื่อฮาร์ทหมดความอดทนลงเขาจึงยกมือข้างที่เป็นอิสระขึ้นมาจ้วงหมัดไปที่หน้าขาขวานั้นจนสะบัดไปตามแรงทำให้คนเริ่มมองกันไปใหญ่

“นี่นาย!!!!” ไมล์ตะคอกใส่หน้าฮาร์ทออกมาเสียงดังที่มุมปากตอนนี้มีสีแดงของเลือดแต่มอยู่

เพี้ยะ!!!****

ตูม!!!****

ไมล์تبเข้าที่หน้าของฮาร์ทเต็มแรงและผลักฮาร์ทลงที่สระ ฮาร์ทที่ตอนนี้ถูกผลักลงสระเหมือนจะพยายามเอาชีวิตรอดเต็มที่คนที่อยู่รอบๆ สระคงนึกว่าฮาร์ทคงไม่เป็นไรและว่ายนํ้าขึ้นมาเองได้เลยไม่มีใครลงไปช่วย

“ช่วย ด้วย...ช่วยด้วย” ฮาร์ทพูดออกมาพูดออกมาเพื่อให้รู้ว่าตัวเองว่ายนํ้าไม่เป็น

“ไม่ต้องลงไปช่วยเขานะ อย่ามาเสแสร้งว่าว่ายนํ้าไม่เป็นหน่อยเลย” ไมล์พูดห้ามคนที่กำลังลงไปช่วยฮาร์ทและพูดว่าฮาร์ทออกมา

และเหมือนความพยายามที่จะอยู่บนผิวนํ้าของฮาร์ทจะหมดลงฮาร์ทเริ่มไม่ขยับตัวและค่อยๆ จมลงไปใต้นํ้าช้าๆ

“ฮาร์ท!!!”

Special คริสต์มาส

เวลาผ่านไปเร็วกว่าที่คิดนะครับ หลังจากวันที่ผมกลับมาจากทะเลพร้อมกับนายนคินทร์หรือคินซึ่งเป็นคู่หมั้นผมตั้งแต่ผมลืมหาดูโลกมาได้ไม่ถึง 10 ขวบ ตอนนั้นก็ผ่านมามากกว่าๆ แล้วผมผ่านช่วงเวลาปีหนึ่งมาอย่างยากลำบากในช่วงรักษาตัวให้หายดี ไม่ไปมหาวิทยาลัยเลยเผลอไปอีกทีก็ตอนสอบกลางภาคกับปลายภาคแค่นั้น แต่คะแนนก็ออกมาค่อนข้างดีเพราะผมมีเฮียคอยให้คำแนะนำนิดหน่อย ส่วนไอ้คินนะหอรตามดูแลผมตลอดเวลาเท่าที่มันจะทำได้นั่นแหละครับ โดยเฉพาะตอนเข้าห้องน้ำนี่ลำบากสุดๆ เอาเถอะตัดฉากนี้ไปผมไม่อยากเล่าเท่าไร ช่วงนั้นไอ้คินอยู่ข้างๆ ผมตลอดจนหลายๆ ครั้งผมก็ได้ไต่มันไปเรียนบ้าง จนตอนนี้ผมก็ขึ้นปีสองแล้วอาการทางร่างกายหายดี 90% ส่วนไอ้คินก็ขึ้นปี 4 ต้องไปฝึกงานเจอกันก็ตอนแค่กลับคอนโดกับวันหยุดเท่านั้น

20 December

ณ บ้านนคินทร์

“พี่คินพรุ่งนี้ฮาร์ทไปเที่ยวเล่นบ้านไอ้เวย์นะนัดมันไว้แล้ว” ผมพูดขึ้นมาขณะที่นั่งเฝ้าของมาประดับต้นคริสต์มาสในห้องนั่งเล่น ซึ่งตอนนี้มีน้องมินนั่งเขียนพร ขอของขวัญใส่ถุงเท้าอยู่ข้างๆ แล้วพอกับแม่ของไอ้คินยังนั่งอยู่ในห้องนั่งเล่นนี้ด้วยเหมือนกัน เมื่อก่อนผมก็เรียกมันว่า ‘ไอ้คิน’ แต่เดี๋ยวนี้เรียกออกปากไม่ได้หรอกครับ เพราะปากกับมาห้ามเรียก เพราะฉะนั้นผมจึงเรียกคิน

เฉยๆแต่ต่อหน้าผู้ใหญ่อันต้องเรียกพี่คะ ตอนแรกๆเชื่อเถอะว่าผมไม่ชินเอาซะเลยแต่เดี๋ยวนีเริ่มชินแล้วละครับ

“เดี๋ยวกไปด้วยกันก็ได้”คนที่นั่งอยู่ข้างๆยกยืมขึ้นเมื่อผมพูดคำว่าพี่ นำหน้าชื่อของมัน ไอ้คินมันชอบให้ผมเรียกมันว่าพี่บ่อยๆแต่ผมก็เรียกนะถ้าอยู่ต่อหน้าผู้ใหญ่ซึ่งมันไม่ค่อยบ่อยเท่าไร

“ไม่ได้”ผมพูดขึ้นพร้อมกับหลบสายตา แล้วก็ประดับต้นคริสต์มาสต่อ

“ทำไมจะไม่ได้ มีอะไรไปปิดรีเปล่าทำไมไม่มองตา หืม?”ผมเงยหน้าขึ้นมองไอ้คินนิดๆแค่หลบตานี้ก็จับพิรุณได้หรว ก็ไม่มีอะไรหรวกครับผมก็แค่จะไปหาชื่อของขวัณคริสต์มาสให้ไอ้คินเฉยๆ แล้วไม่ยากให้มันเห็นก่อนใจครับตัวติดกันแจเลยหาทางชวนไอ้เวย์ไป

ในที่สุดผมก็ขับรถออกจากบ้านไอ้คินได้โดยที่เจ้าตัวไม่ตามมาด้วย ผมเอื้อมมือไปเปิดเพลงในรถเบาๆคลอไปตามทางที่ขับไปห่างเพราะนัดไอ้เวย์ไว้ที่นั่น วันนี้ผมขับรถสัญชาติยุโรปคันหนึ่งของไอ้คินมา เมื่อสองเดือนก่อนเปิดเทอมมหาลัยไอ้คินมันบังคับให้ผมไปหัดขับรถที่สนามทั้งเดือนกว่าผมจะขับออกถนนปกติได้ ไอ้คินมันให้เหตุผลว่าที่อยากให้ผมขับรถได้เพราะมันไม่อยากจะขับบิกไบค์แล้วมันก็ต้องฝึกงานบางวันมันก็ไม่ได้ไปขับไปส่งผมโดยคนที่สอนก็ไอ้คินเองนั่นแหละก่อนเปิดเทอมผมเลยไปทำใบขับขีเลยได้ขีรถไปไหนมาไหนคนเดียวได้บ้าง ส่วนบิกไบค์ไม่เคยออกถนนเลยตั้งแต่วันเกิดอุบัติเหตุ เฮ้อออออ

.

.

..

//“ไอ้เวย์มึงอยู่ไหนแล้วเนี่ย”// ผมกรอกเสียงไปตามสายที่โทรออกเมื่อ
เจ้าของมือถือรับสาย เพราะตอนนี้ผมก็มาถึงห้างแล้วแต่ยังไม่เจอมันเลยนี่สิ

//“อยู่ในใจเสมอ”//แล้วเสียงที่ตอบมาตามสายนั้นก็มาพร้อมกับแรง
สะกิดด้านหลัง

“ทีหลังอย่าเล่นมุขนี้อีกนะกูจะอ้วก”ผมกดตัดสายแล้วทำหน้าเอือมๆ
บอกมันไปเมื่อหันไปเห็นไอ้เวย์ยืนอยู่ด้านหลัง

“เล่นได้แค่พีคินว่าจ๋นเถอะ”

“ไร้สาระ”ผมพูดว่ามันไปแล้วหันหน้าเดินต่อ

“มึงจะซื้ออะไรให้พี่เขาอะ พีคินออกจะมีครบทุกอย่างขนาดนั้น”ผมหัน
ไปมองหน้าคนที่เดินพูดข้างๆผมเมื่อมันถามออกมาแบบนี้

“นาฬิกาข้อมือ”ผมตอบไอ้เวย์กลับไป ผมก็ไม่ใช่จริงๆว่าของขวัญ
คริสต์มาสสำหรับไอ้คินแล้วมันอยากได้อะไร เพราะมันไม่ได้บ่นอยากได้อะไร
เลย

“เออแล้วแต่มึงเลยละกัน”ไอ้เวย์มันพูดตัดบทแล้วเดินนำผมไปร้าน
นาฬิกาหรูร้านหนึ่ง

พอเดินเข้ามาในร้านผมก็ยังคงตัดสินใจซื้อไม่ได้สักทีว่าจะเอารุ่นไหนสิ
อะไรดี ผมเดินรอบๆร้านแล้วมาสะดุดอยู่ที่นาฬิกาเรือนงามที่ทุกคนก็ต่างรู้จัก
ดีเพราะเป็นรุ่นที่ดังมากพอสมควร

“ตัดสินใจยากขนาดนั้นมึงไม่ซื้อทั้งสองเลยอะ”คงจะนานพอที่ผมยืน
มองมันเพราะผมตัดสินใจเลือกไม่ได้สักที ระหว่างสีดำกับสีเงินแล้วไอ้เวย์ก็มา
ยืนข้างๆผมแล้วพูดขึ้นมา

“กูอยากได้แค่เรือนเดียว แต่กูไม่รู้จะซื้อสีไหนดีมึงช่วยเลือกหน่อยดีกว่า จะเอาสีไหนดี” แล้วผมก็หันไปขอความคิดเห็นกับไอ้เวย์แทน

“แค่เลือกนาฬิกาจะยากอะไรถ้าคนให้เป็นคนพิเศษให้อันไหนก็พิเศษทั้งนั้นแหละ ถ้าเป็นความคิดกูนะ สีดำก็สวยดีแต่กูชอบสีเงินมากกว่า”

“งั้นเอาสีดำรุ่นนี้ครับ” พอไอ้เวย์พูดจบผมก็เลยเงยหน้าบอกพนักงานขายทันที ถ้าถามไอ้เวย์ยังงั้นมันก็เลือกสีเงินอยู่แล้วผมรู้ดีแต่ผมก็ถามมันไปงั้นแหละ

“ทีหลังไม่ต้องถามกูก็ได้หรอกมั้งแบบนี้” ดูมันพูดสิครับทำเป็นน้อยใจเหมือนเด็กๆไปได้

“เออน่ากูรู้ว่ามึงรู้ว่ากูจะเลือกสีดำ” ผมพูดบอกกับมันไป

“นาฬิกาหนึ่งเรือนนะคะทั้งหมด130000บาทคะ ” เมื่อเสียงพนักงานดังขึ้นผมจึงหยิบบัตรเครดิตออกมาแล้วก็ชะงักไปนิดกับความเคยชินของผมเองที่ใช้บัตรนี้บ่อยๆ มันเป็นบัตรเครดิตไม่จำกัดวงเงินที่ไอ้คินให้ผมใช้แทนของผมนานแล้ว จะเอาเงินของไอ้คินซื้อให้มันเองนี่นะ พอนึกได้ผมก็หยิบบัตรเครดิตผมที่ไม่ได้ใช้นานมากให้พนักงานไปแทน

พอเดินออกมาจากร้านนาฬิกาผมก็แวะร้านกันดั้มก่อนที่จะแยกย้ายกันกับไอ้เวย์ ผมแอบเห็นน้องมินเขียนขอมันจากซานต้าเมื่อวานนี้นะครับ พอเดินมาถึงลานจอดรถผมก็วางของไว้ที่นั่นข้างๆคนขับแล้วก็ขับรถกลับบ้านไอ้คิน

24 December

“อือออ”ผมส่งเสียงผ่านลำคอออกไปบ่งบอกว่ารำคาญสิ่งที่รบกวนการนอนของผมแล้วพลิกตัวหนีไปอีกด้าน

“อืมมมม...อือออ”แต่แล้วผมก็รู้สึกถึงความชื้นที่ริมฝีปากตัวเองพร้อมทั้งลิ้นร้อนๆที่สอดแทรกเข้ามาในช่องปากของผมโดยที่ผมยังไม่ทันตั้งตัว ลิ้นร้อนวัดซ้ำๆนุ่มนวลและเริ่มดูดกันอย่างเอาแต่ใจจนผมที่ครางอยู่ในลำคอต้องลืมตาขึ้นมาทูปอกคนที่คร่อมผมอยู่เมื่อรู้สึกว่าจะหายใจไม่ทัน

“ง่วงอยู่”ผมพูดบอกคนที่อยู่ข้างบนพร้อมกับยกมือขึ้นคลึงคออีกคนที่มองมา

“อ่อยหรอ หืม”เหมความคิดมึงนี่เข้าข้างตัวเองมากเลยนะคิน ใครเขาจะตื่นมาอ่อยเข้าขนาดนี้

“เปล่าสักหน่อย จะนอนต่อแล้ว”พอพูดจบผมก็หลับตาลงอีกครั้งแต่มีอย่งค้างไว้ที่คอไ้คิน

“อือออ...คิน....อะ..อย่า....”ผมลืมตาขึ้นอีกครั้งเมื่อไ้คินมันเริ่มซุกไซ้ที่ซอกคอผมแล้วมือซุกขนของมันก็เริ่มอยู่ไม่เป็นสุข

“อยาก”ไ้คินมันพูดออกมาเสียงพละแล้วหยุดการกระทำของมัน

“ไหนมึงบอกจะไม่ทำเกินอาทิตย์ละสามครั้งไง”ผมพูดทวงคำพูดของมันออกมา วันนี้วันอาทิตย์ซึ่งอาทิตย์นี้มันใช้โควต้าหมดไปแล้วไงครับผมจำได้

“ไม่เห็นจำได้เลย”พูดจบมันก็นม่น้ำมาใกล้จนริมฝีปากเราสัมผัสกันอีกครั้ง ริมฝีปากหนาเริ่มบดขยี้ลงมาเรื่อยๆสลับหน้ากับเขาจนผมคล้อยตามแล้วเป็นฝ่ายจูบตอบกลับบ้าง

“อืมมม....”เสียงครางต่ำในลำคอไ้คินบ่งบอกว่าเจ้าตัวพอใจกับจูบของผม จากนั้นเราก็ผละจูบออกจากกันไ้คินขยับตัวถอดบ็อกเซอร์ตัวเองทำ

ให้ผมเห็นกลางกายของไฉ่คินที่เริ่มขยายขึ้นมา ส่วนเสื้อผ้าผมหลุดไปตามมือ มันตั้งแต่ตอนไหนยังไมรู้เลย

“รอบเดียว”ผมพูดต่อรองกับคนด้านบนที่มองมา

“ไฉ่จะคิดดูนะ”พูดจบเจ้าตัวก็ก้มลงกดยอดอกของผมอย่างแรง มือชนนั้นก็เริ่มลुบไปตามลำตัวของผมไปหยุดที่กลางกายผมแล้วขยับรูดขึ้นลงตาม แรงอารมณ์ของเจ้าของมือหนา

“อือออ...คิน..อ๊ะ...อะ..อึดอัด...”ผมครางบอกคนที่ขยับรูดไฉ่สิ่งนั้น ของผมเมื่อมันเริ่มขยายไฉ่มือหนา

“รู้สึกง่ายนะมึงเนี่ย”เสียงพล่าที่ขยับมากระซิบที่ข้างหูพร้อมกับขบที่ติงหูเบาๆทำให้ผมรู้สึกเสียวว๊วบขึ้นมา

“อะ...แค่กับมึงนั่นแหละ”ผมพูดตอบอีกคนแล้วโน้มหน้าไฉ่คินลงมา จูบปากมันเบาๆ แล้วขยับมือตัวเองไปที่กลางของอีกคนพร้อมกับขยับขึ้นลงแรงๆอย่างจงใจ

“ไม่พิจารณาแล้วนะรอบเดียวที่ว่า”พอพูดจบไฉ่คินก็ยกมือข้างหนึ่งของมันมารวบมือผมไว้เหนือหัวแล้วก็ซุกไฉ่รัชอกคอผมพร้อมๆกับช่วงล่างที่เริ่มขยับให้กลางกายทั้งสองสัมผัสกันมากขึ้น

“คิน....อืมมม...”ความซ่าในร่างกายเริ่มมากขึ้นยิ่งทำให้ผมขยับร่างกายเข้าสัมผัสกับไฉ่คินมากขึ้นไปอีก

“อืมมม จะเข้าไปแล้วนะ”สิ้นเสียงของไฉ่คินผมก็สัมผัสได้ถึงแท่งเนื้อที่กำลังสอดแทรกเข้ามาในตัวผม

สวบ!

“อ๊ะ..อ๊าา...เบา..หน่อย.”ผมมองคือนอีกคนที่กำลังยิ้มมุมปากอยู่ข้างบน ไ้คินเริ่มยืดตัวขึ้นแล้วจับขาผมให้ตั้งฉากกับพื้นแล้วเริ่มขยับเอวเบาๆ และเริ่มแรงขึ้นตามแรงอารมณ์

“อ๊ะ....อ๊ะ...คะ..คิน...อ๊า.....”ผมกำผ้าห่มแล้วเช็ดหน้าครางเมื่อไ้คินเริ่มขยับเข้าออกแล้วไปโดนจุดเสียวในกายของผม

พับ พับ พับ

“อืมมม.....ฮาร์ท...อืมมม...”ความต้องการที่ทยานขึ้นสูงพร้อมกับความเสียวซ่าในกายของคนทั้งคู่ยิ่งทำให้เสียงครางเริ่มดังขึ้นเรื่อยๆ พร้อมกับสะโพกที่ขยับอย่างไม่รู้เหน็ดเหนื่อยของคนบนร่าง

“อ้อออ...คิน....กู..อ้ออออ....จะ..อ๊ะ...เสร็จ...”ผมครางบอกอีกคนเมื่อรู้สึกว่ใกล้จะถึง แล้วมือหนาก็ขยับมารูดรั้งแก่นกายให้ผมไปพร้อมกับจังหวะสะโพกที่ถี่ขึ้น

“อ๊ะะ....คิน...อ๊ะ....อ้อออ...คิน...อ๊าาาาห์”ผมครางออกมาสุดเสียงเมื่ออีกคนข้างบนเร่งจังหวะจนผมเสร็จแล้วปล่อยน้ำรักรออกมาเปื้อนมือไ้คิน แต่อีกคนก็ขยับอีกสองสามครั้งก็ตัวเกร็งพร้อมกับปล่อยน้ำสีขุ่นเข้ามาในตัวผมทำให้ผมอุ่นวาบไปทั่วท้อง

“มันยังไม่จบหรอกนะคนดี”สิ้นประโยคนั้นเองผมก็รู้สึกว่กลางกายไ้คินเริ่มขยายขึ้นมาในตัวผมอีกครั้งของแล้วแรงสะโพกก็ขยับเข้าออกอีกครั้ง

25 December

ผมลืมตาตื่นขึ้นมาตอนเก้าโมงเช้าแล้วพบว่าคนข้างกายไม่อยู่แล้ว ได้ยินแต่เสียงน้ำในห้องน้ำผมจึงนอนมองเพดานเล่นๆไปก่อน เมื่อวานกว่าจะเสร็จก็บ่ายปาไปสามรอบ ไม่รู้ว่มันหื่นเพิ่มขึ้นหรือยังไงของมันนะไ้คิน

“ลูกไม่ขึ้นหรือครับที่รัก” ผมมองไปทางต้นเสียงเพื่อมองหน้าคนถามที่เดินยิ้มโชว์ฟันออกมาจากห้องน้ำหลังอาบน้ำเสร็จ

“เปล่าสักหน่อยแรงแค่นี้เองลูกดีลังกาตอนนี้ยังไม่รู้สึกอะไรเลย” ผมพูดตอบไอ้คินที่วันนี้ดูอารมณ์ดีผิดปกติไปกวนๆ

“จั้นเอาอีกรอบไหม? นี่เริ่มอาทิตย์ใหม่แล้วนะโควตาเหลือสาม” ไอ้คินมันพูดออกมาพร้อมกับยิ้มเจ้าเล่ห์เดินมาหาผม

“คนขี้โกง” ผมพูดออกมาแล้วทำหน้าบึ้งใส่มัน

“ไม่เอาน่าอย่าทำหน้าบึ้งใส่คู่หมั้นสิ เดี่ยวไม่ไปแต่งจะหม้ายชั้นหมากนะ” กลัวตายแหละบัตรเครดิตมึงนี่กูใช้ไปน่าจะเกินค่าตัวแล้วนะ เรายังไม่ได้แต่งงานกันหรือครับผมบอกทางบ้านไอ้คินให้เลื่อนไปตอนผมเรียนจบโน้นแหละเพราะอยากตั้งใจเรียนให้จบก่อน

“วันนี้นะอะไร” แล้วอยู่ๆ ไอ้คินก็พูดขึ้นมาพร้อมกับนั่งลงข้างๆ ผม

“วันที่ซานต้าต้องทำงานหนัก” ผมตอบมันออกไปยิ้มๆ ก็วันนี้วันคริสต์มาสนี่ครับ ตอนเย็นก็ต้องไปบ้านพ่อแม่ไอ้คิน ไปกินข้าวให้พร้อมหน้าพร้อมตาในเทศกาลแบบนี้ แต่บ้านผมไม่มาหรอกงานยุ่งกันตลอดแล้วบ้านผมก็ไทยแท้ด้วยไงไม่ได้อะไรมากกับคริสต์มาสเหมือนบ้านไอ้คิน

“แล้วปีนี้มึงขออะไรจากซานต้า” ไอ้คินพูดพร้อมกับเอามือมาลูบหัวผมเบาๆ

“ขอให้มึงลดความหื่นลงมั้ง”

“หีหี มานี้กูมีอะไรจะเซอร์ไพรส์มึง” ไอ้คินพูดพร้อมกับดึงผมให้ลุกออกจากเตียงแล้วจับมือผมให้เดินตามออกไปที่ประตูห้อง

“จะไปไหน กูยังไม่อาบน้ำแต่งตัวเลย”ผมบอกมันออกไปเมื่อเราเข้ามาในลิฟของคอนโด จะให้ผมออกไปสภาพเสื้อนอนบางๆกับบ็อกเซอร์เนี่ยนะ

“ที่นี่หลับตาลง”ไอ้คินบอกกับผมออกมาเมื่อลิฟมาถึงชั้นลานจอดรถ ผมมองหน้ามันนิ่งๆแล้วหลับตาลงหลังจากนั้นมือหนาของคนข้างๆก็มากอบกุ่มมือของผมดึงให้ผมเดินตาม

“ลืมตาได้ยัง”ผมถามออกไปเมื่ออีกคนหยุดเดิน

“อืม”หลังจากคำตอบรับในลำคอตั้งขึ้นผมก็ลืมตาขึ้นมองไปข้างหน้า แล้วก็พบว่าข้างหน้าเป็นโมเดลรถยนต์ขนาดจิ๋ววางอยู่ในช่องจอดรถปกติ ผมจึงหยิบมันขึ้นมาดูลากผมมาเพื่อจะมาให้ดูโมเดลรถยนต์จิ๋วเนี่ยนะ

“เซอร์ไพรส์มากเลยคิน”ผมยังยืนอยู่ที่เดิมยังไม่ได้หันหลังไปมองหน้าคนที่พาเดินมาตรงนี้เลยสักนิด ผมใช้สายตากวาดดูก็เห็นว่าเป็นรถรุ่น Lamborghini Aventador LP700-4 สีขาว ที่ผมรู้รุ่นก็เพราะมันเป็นคันที่ผมมองบ่อยๆตอนไปเดินมอเตอร์โชว์กับไอ้คินครั้งก่อน

“ชอบมันไหม?”ไอ้คินถามพร้อมกับเดินมาข้างหน้าผม

“ชอบสิ”ผมยิ้มออกมานิดๆ ผมไม่ได้บอกมันเลยสักนิดว่าชอบคันนี้ที่มันรู้เนี่ยคงจะใส่ใจผมมากพอสมควร ถึงแม้ว่ามันจะให้แค่โมเดลรถก็เถอะผมชอบมันนะ

“แล้วคันนี้จะชอบไหม?”ทันทีที่พูดจบไอ้คินก็จับให้ผมหันหน้าไปข้างหลัง ทันทีที่หันไปทำให้ผมตกใจขึ้นมาจริงๆเพราะข้างหลังมันเป็นรถรุ่นเดียวกันกับโมเดลในมือผมเลย ผมหันไปมองหน้าไอ้คินแบบอึ้งๆคันนี้ราคามันไม่ใช่บ่อยๆเลยนะผมจะบอกให้ แพงกว่ารถไอ้คินบางคันด้วยซ้ำ

“คืออะไร?”ผมถามออกไปงงๆ จะซื้อรถใหม่มาขับเองหรือยัง?

“ของขวัญวันคริสต์มาสจากผัวใจ”ไอ้คินพูดออกมายิ้มๆแล้วเอากุญแจ
รถมาใส่มือให้ผม

“ไม่เห็นต้องซื้อให้เลย ขับรถมึงก็ได้”ผมบอกมันออกไปแต่หน้านี้ยิ้ม
สุดๆเลยล่ะครับ

“ปากกับใจทำไมไม่ตรงกัน”

จิบ

“รักมึงนะ”ผมเขย่งขาขึ้นจูบคางไอ้คินพร้อมบอกความในใจที่อีกฝ่ายก็
รู้ดีอยู่แล้วออกไป

เที่ยงคืน

หลังจากออกไปกินข้าวที่บ้านพ่อแม่ไอ้คินตอนหัวค่ำเสร็จผมก็ได้ให้
ของขวัญน้องมิน ดูเธอจะชอบกันดั้มของผมมากแต่ไอ้คินนะมันชอบที่ผมทำ
ให้น้องมินแมนขึ้น ไม่เป็นผู้หญิงเอาซะเลยแต่พ่อแม่ไอ้คินก็อยู่ข้างผมไงมัน
เลยทำอะไรผมไม่ได้ หลังจากกลับมาถึงคอนโดอาบน้ำเสร็จผมก็นอนมอง
เพดานห้องอยู่เลย มันยังไม่่วงเท่าไรเลย

“ไม่นอนรีใจ”เสียงทุ้มถามผมออกมาแล้วแรงกดดันที่เอวก็แน่นขึ้นนิด
หน่อย

“กูมีอะไรจะให้มึงด้วยนะ”พอได้ยินเสียงไอ้คินผมก็เพิ่งนึกออกว่ายังไม่
ได้ให้นาฬิกาที่ผมอุส่าออกไปซื้อมาให้มันเลย ผมลุกขึ้นนั่งแล้วเอื้อมมือไป
หยิบกล่องที่อยู่ในลิ้นชักส่งให้อีกคน

“ขอบใจ”

“กูขอบ”

แล้วทั้งคู่ก็พูดออกมาพร้อมกัน

“ยังไม่เปิดดูเลยรู้ได้ไงว่าชอบ” ผมถามไอ้คินออกไป มันยังไม่เปิดดูเลย
ด้วยซ้ำ

“ไม่ต้องเปิดดูหรอกชอบตั้งแต่คนให้นาฬิกาแล้ว”

ตึก...ตึก ตึก...ตึก

ไอ้คินก็ยังเป็นไอ้คินวันยังค้ำนั้นแหละครับ ชอบทำให้ผมหัวใจทำงาน
ไม่ปกติอยู่ตลอด

MERRY CHRISTMAS

Special Valentine Day

KIN'PART

14 กุมภาพันธ์

วันนี้วันพุธซึ่งก็คงจะเป็นวันที่น่าเบื่อมากอีกวันหนึ่งเลยก็ว่าได้ นะผมว่า แต่สาเหตุมันไม่ใช่เพราะเป็นวันแห่งความรักหรอกครับ แต่เป็นเพราะว่ามันเป็นวันทำงานปกตินี้แหละ ไม่ใช่เพราะผมไม่อยากไปฝึกงานหรอกนะผมแค่ไม่อยากอยู่ห่างฮาร์ทนานๆก็แค่นั้นเอง

“วันนี้จะไปส่งจริงหรอ” เสียงคนที่นั่งร่วมโต๊ะกินข้าวเช้าของวันนี้ถามขึ้นมาพร้อมกับเงยหน้าขึ้นมอง ปกติฮาร์ทจะขับรถไปเองแต่วันนี้ผมอาสาไปส่งและจะไปรับกลับพร้อมกันนะครับ

“อืม ตามทำไม”

“ก็ไม่รู้สิรู้สึกแปลกๆมั้ง ก็มึงไม่ไปส่งกูนานแล้วอะ” ผมยิ้มนิดๆให้กับความเป็นตัวเองของฮาร์ทที่ชอบพูดมึงกูกับผมบ่อยๆเวลาอยู่ด้วยกันสองคน แต่ผมไม่ได้ว่าอะไรหรอก

“ให้ไปรับไปส่งเหมือนเมื่อก่อนก็ได้เนะ”

“ไม่เอาหรอกครับกวนมึงเปล่าๆกว่ามึงจะกลับจากฝึกงาน” ฮาร์ทบอกออกมาพร้อมกับเก็บกวาดจานบนโต๊ะไปด้วยเมื่อเห็นว่าผมอิมแล้ว

"แต่กูอยากเห็นหน้ามึงนานๆในทุกๆวัน" ผมพูดบอกความรู้สึกที่อยู่ในใจออกไปแล้วแส้ร้งทำหน้าเศร้าลง

"พูดเหมือนมึงไม่อยู่กับกูทุกวัน" เสียงของฮาร์ทพูดอยู่ข้างหูผมแล้วตามมาด้วยสัมผัสจากริมฝีปากชิ้นๆที่แตะลงมาที่แก้มผมเบาๆ

"ไปกันได้ยังเนี่ยเดี๋ยวก็สายกันพอดี" ฮาร์ทพูดออกมาอีกครั้งเมื่อผมนั่งเฝ้ายามอยู่สักพัก ผมมองดูนาฬิกาก็เห็นว่าเจ็ดโมงกว่าเลยลุกขึ้นไปหยิบของแล้วพาตัวเองกับฮาร์ทมาขึ้นรถ

"คืนวันนี้วันวาเลนไทน์มึงอยากได้อะไรไหม" ฮาร์ทถามขึ้นเมื่อผมขับรถออกมาจากคอนโดได้สักพัก

"อยากได้มึง" ผมตอบออกไปแล้วแก้มึงทำสายตาเล้าโลมใส่คนที่นั่งข้างๆ

"หยุดหื่นสักวันเถอะกูขอร้อง" เสียงเบื้อหน้าของฮาร์ทพิมพ์ออกมาจริงๆบางครั้งผมก็แค่แก้มึงมันเล่นเฉยๆนั่นแหละครับแต่เอาเข้าจริงๆเป็นผมซะเองที่อดใจไม่ไหวทุกทีในสถานการณ์ที่มันเป็นใจ

"แล้วมึงอยากได้อะไรรีเปล่า"

"ถ้าบอกแล้วจะหามาให้หรือ" ฮาร์ทหันมามองผมนิดๆ

"เท่าที่กูสามารถ" ผมบอกออกไปแบบนั้นจริงๆผมก็พร้อมจะให้มันทุกอย่างนั่นแหละครับ มีบ้านให้บ้านมีรถให้รถ

"อยากได้แฟนใหม่ได้ไหมวะ"

"กูจะยอมเลิกกับมึงเพื่อมาเป็นแฟนใหม่ให้มึง" ผมตอบพร้อมกับยักคิ้วให้อีกคน

"ช่างมันเถอะคิดว่าคุณไม่ได้พูดอะไรก็แล้วกัน"พูดจบอีกคนก็นั่งเล่นเกมสกีในมือถือเงียบๆจนผมขับรถไปถึงมหาลัย

ผมจอดรถที่หน้าคณะของฮาร์ทเหมือนเมื่อก่อนที่ผมเคยมาส่ง ผมนั่งมองฮาร์ทเก็บของๆตัวเองเตรียมลงจากรถสักพัก

"ลืมอะไรไว้เปล่า"ผมถามอีกคนเมื่อเห็นว่าเก็บของเสร็จแล้วแต่ก็ไม่ลงจากรถ

"คิดว่าลืมอยู่นะ"

"อะไร"ทันทีที่ผมพูดจบประโยคริมฝีปากของฮาร์ทก็ทาบทับลงมาที่ริมฝีปากของผมพร้อมกับยกแขนขึ้นมาโอบรอบคอของผม ผมยกมือขึ้นมาประคองใบหน้าของอีกคนพร้อมกับสอดลิ้นเข้าไปหยอกล้อกับลิ้นเล็กของคนที่ยี่สิบปีก่อนสลัดกับดูดนมริมฝีปากนุ่มไม่รู้ว่าเนิ่นนานแค่ไหนที่เราจูบกัน พอผละออกมาริมฝีปากของฮาร์ทก็บวมแดงขึ้นมาผมจึงยกนิ้วชี้ขึ้นเช็ดน้ำลายออกจากมุมปากออกให้

"ตั้งใจเรียนด้วยล่ะเดี๋ยวตอนเย็นจะมารับ"ผมพูดด้วยน้ำเสียงที่นุ่มนวลกว่าปกติแล้วจูบลงที่หน้าผากของฮาร์ทเบาๆ

"ครับพ่อ"ผมยิ้มให้กับคำตอบรับกวนๆของคนที่ยี่สิบปีมาแล้ว แล้วก็ขับรถไปบริษัททันทีที่ส่งฮาร์ทเสร็จ

เมื่อมาถึงบริษัทผมก็ตรงดิ่งขึ้นไปที่ห้องทำงานของผมเลยถึงจะบอกว่าฝึกงานแต่ผมว่ามันไม่ใช่ฝึกงานแบบปี4เหมือนคนทั่วไปเลยใครเขาจะบ้ำให้เด็กฝึกงานปกติมารับตำแหน่งรองประธานบริษัทล่ะว่าไหมครับ สาเหตุที่เป็นแบบนี้ก็เพราะผมเลือกที่จะฝึกงานที่บริษัทครอบครัวของตัวเองเพราะอยากสืบต่องานจากแต่ดของผมนั่นเอง งานที่ทำก็งานบริหารซะส่วนใหญ่

"คุณนรินทร์มีคนฝากของมาให้คะ พี่ยกเข้าไปไว้ในห้องให้แล้วนะคะ"

"ครับ"ผมตอบรับเลขาหน้าห้องของตัวเองแล้วเดินเข้าไปในห้อง ทันทีที่ผมมองของในห้องก็ชะงักไปนิดเมื่อเห็นทั้งช่อดอกกุหลาบหลากสีพร้อมกับกล่องช็อคโกแลตน้อยใหญ่วางไว้บนโต๊ะทำงานบางอันก็มีจดหมายแนบมาด้วย

"เฮ้อออ"ผมถอนหายใจนิดๆกับของที่แสดงถึงความรักบนโต๊ะทำงานแล้วย้ายมันออกไปวางไว้ที่อื่น ตั้งแต่มีฮาร์ทเข้ามาผมก็รู้สึกว่าจะไม่ต้องการใครอีกและไม่อยากมองใครด้วยซ้ำ รู้สึกหลงใหลให้กับคนเดิมๆที่เคยเจอหน้ากันมาตลอดปีกว่า คนที่พูดจาห้วนๆแต่ผมอยากจะมีเสียงมันแทบทุกวัน

16.30 น.

"ยังไม่กลับอีกี่ไร"ผมเงยหน้าขึ้นจากงานแล้วมองใบหน้าชายวัยกลางคนเจ้าของน้ำเสียงที่ผมคุ้นเคย

"ผมว่าจะทำงานให้เสร็จก่อนนะครับ"ผมตอบเด็ดขาดของผมไปแล้วมองดูนาฬิกาจึงนึกขึ้นได้ว่าต้องไปรับฮาร์ทที่มหาลัยเลยตัดสินใจเก็บงานที่เหลือใส่กระเป๋าไปทำที่คอนโดต่อเพราะไม่อยากให้ฮาร์ทรอนาน

"ช่วงนี้ทำไมไม่พาหนูฮาร์ทกลับบ้านเราเลยช่วงนี้มัมกับน้องมินบ่นคิดถึงทุกวัน"แต่พูดพร้อมกับนั่งลงบนโซฟารับรองในห้อง มีไม่กี่เหตุผลหรอกครับที่เด็ดจะเข้ามาหาผมไม่ใช่งานสำคัญๆก็หนีไม่พ้นเรื่องของฮาร์ท

"บ้านนี้เป็นโรคติดลูกสะใภ้เปล่าครับ ผมจำได้ว่าสองอาทิตย์ที่แล้วก็กลับ"

"จริงๆ ย้ายมาอยู่ด้วยกันในบ้านก็ได้นะจะได้ไม่ต้องขับรถกลับไปกลับมา" ผมว่าบ้านผมคงเป็นโรคติดลูกสะใภ้จริงๆ นั่นแหละครับ

"โอ้วแต่เดี๋ยวก่อนผมก็อยากอยู่ด้วยกันลำพังบ้างนี่ครับ" จริงๆ ผมก็มีเวลาร่วมกับฮาร์ทนานๆ นั่นแหละครับ

"แล้วเรื่องงานแข่งรถที่จะถึงนี้แกจะเข้าร่วมรีเปล่า"

"ผมยังตัดสินใจไม่ได้เลยครับ" ผมตอบแต่ตอบออกไปตรงๆ เพราะงานแข่งรถที่จะถึงนี้มันจัดขึ้นที่อังกฤษตั้งหลายเดือน ผมอยากจะลงแข่งอยู่หรือถ้าเป็นเมื่อก่อนคงไม่คิดอะไรก็ตอบตกลงไปแต่ตอนนี้ผมไม่ได้อยู่ห่างฮาร์ทเลย ผมคงเป็นโรคติดฮาร์ทเหมือนครอบครัวผมล่ะมั้ง

"ถ้าตัดสินใจยากทำไมไม่หอบหนูฮาร์ทไปด้วยเลยล่ะ"

"มันไม่ถนัดขนาดนั้นหรือแกเดี๋ยวก่อน ฮาร์ทนี่คือจะตาย" ผมบ่นพิมพ์ปากออกไปที่จริงผมก็เคยคิดแบบนี้แหละแต่เห็นฮาร์ทยุ่งๆ กับเรื่องเรียนเลยไม่ได้คุยได้ถามอะไรเรื่องนี้เลย

"รีบกลับได้แล้วและก็อย่าลืมพาฮาร์ทกลับบ้านบ้างล่ะ"

"ครับแต่เดี๋ยวก่อน" ผมตอบรับออกไปก่อนที่เดี๋ยวก่อนจะลุกเดินออกไปจากห้องผมผมเลยเก็บของแล้วเดินออกจากห้องทำงาน

"ยังไม่กลับอีกหรือครับฟีนิด" ผมถามเลขาน้ำห้องทำงานของตัวเองออกไปเพราะตอนนี้ก็เลยเวลาเลิกงานมาแล้วด้วย

"อีกเดี๋ยวก่อนกลับแล้วค่ะ" เธอตอบออกมาพร้อมกับรอยยิ้มหวานๆ บนใบหน้า

"งั้นก่อนกลับพี่ช่วยขนดอกกุหลาบกับช็อคโกแลตในห่อไปแจกใครก็ได้ให้ผมทีนะ" ผมพูดบอกกับเธอออกเพราะผมไม่อยากถือมันกลับไปยังคอนโดด้วย

ผมใช้เวลาขับรถสักพักใหญ่ๆกว่าจะมาถึงมหาลัยเพราะเวลาเลิกงานแบบนี้รถติดเป็นเรื่องธรรมดา พอขับรถมาถึงหน้าคณะของคนที่ผมตั้งใจมารับก็เห็นมันนั่งอยู่ม้าหินอ่อนหน้าคณะกับไอ้เวย์ที่เป็นน้องเพื่อนผมและก็ได้ก้ผู้ชายอีกสองคน แต่อีกคนนี้จะนั่งติดฮาร์ทเกินไปแล้วนะ

"ฮาร์ท"ผมเดินมาแล้วเรียกชื่อคนของผมทำให้ทั้งกลุ่มหันมามองแต่เด็กคนที่นั่งติดฮาร์ทก็ยังไม่ขยับออกไปอีก ทำไมผมต้องรู้สึกหงุดหงิดด้วยเนี่ย

"สวัสดีครับพี่คิน"เสียงทักทายของไอ้เวย์ก็ดังขึ้นมาติดๆ

"มาช้า"ฮาร์ทพูดออกมาแล้วหันมามองผม

"พี่ฮาร์ทจะกลับแล้วหรอฮะเราคุยกันยังไม่เสร็จเลย"เด็กผู้ชายหน้าหวานนั้นพูดขึ้นมาพร้อมกับยกมือของมันขึ้นมากอดแขนฮาร์ท

หมับ

ผมจับที่ต้นแขนของฮาร์ทแล้วดึงให้ลุกขึ้นทำให้เด็กนั้นต้องปล่อยมือออกจากแขนอีกข้างของฮาร์ท สถานการณ์ดูเหมือนจะเงียบลงมีแต่ไอ้เวย์ที่นั่งยิ้มมุมปากอยู่คนเดียว

"กลับกันเถอะ"ผมพูดบอกออกไปทำให้เด็กนั้นทำหน้าไม่พอใจใส่ผม

"พี่เป็นใครอยู่ๆอยากลากพี่ฮาร์ทของผมไปไหนก็ได้งั้นหรอ"ดูสิครับเด็กนี่กล้าดียังไงมาเรียก'พี่ฮาร์ทของผม'ต่อหน้าผมแบบนี้

"พอเถอะไอโซนพีเขาหึ่งพีฮาร์ทจนหน้าดำหน้าแดงแล้ว"แล้วเด็กอีกคนก็พูดบอกเพื่อนของตัวเอง

"ก็มันสนุกนิปลาวาฟ"เด็กที่ชื่อไอโซนพูดขึ้นพร้อมกับทำหน้าไม่พอใจที่เพื่อนพูดขัด เด็กพวกนี้เล่นอะไรกัน

"ปล่อยแขนกูได้แล้วน้องเขาแค่แก้งมึงเท่านั้นเองหึ่งไม่เข้าท่า"ฮาร์ทพูดออกมาเสียงเหนือๆ นี่ผมผิดอะไรผมแค่หวงคนของผมแค่นั้นเองถึงแม้จะแค่กอดแขนก็เถอะ

"กลับได้ยังเนีย"ฮาร์ทพูดออกมาอีกครั้ง

"อืม"ผมตอบรับในลำคอแล้วช่วยถือกระเป๋าให้อีกคน

"พีฮาร์ทอย่าลืมของสิ"แล้วเด็กที่ชื่อไอโซนก็พูดขึ้นพร้อมกับชี้ไปที่กุหลาบช่อใหญ่สามสีช่อและกล่องช็อคโกแลตที่กองเต็มโต๊ะนั้น ตอนแรกผมก็ลืมสังเกตว่ามันมีเพราะมัวแต่สนใจฮาร์ทอยู่

"คืนช่วยถือหน่อยสิ"ยังไม่ทันที่ผมจะตอบรับอีกคนก็หอบของมาใส่ในมือผมเต็มไปหมด

"งั้นกูกลับแล้วนะเว้ยปลาวาฟกับไอโซนก็กลับกันได้แล้ว"ฮาร์ทพูดลาเพื่อนแล้วก็หันไปบอกเด็กสองคนนั้นให้กลับบ้านเสร็จก็เดินนำผมมาที่รถ

"ใครให้มา"ผมถามขึ้นเมื่อขับรถออกมาจากมหาลัยได้สักพัก

"ของพวกนั้นอะนะได้มาจากเพื่อน รุ่นพี่ รุ่นน้อง แล้วกับบางคนก็ไม่รู้จัก"ฮาร์ทตอบออกมาพร้อมกับมองกุหลาบช่อใหญ่สีขาวในมือที่อาสาจะถือมันไว้แทนที่จะเอาไปเก็บรวมกันกับอันอื่น

"กูหวงมึงนะฮาร์ท"

"กูรู้"ฮาร์ทตอบออกมาพร้อมกับมองกุหลาบสีขาวในมือยิ้มๆ

"มึงช่วยเลิกมองกุหลาบชื่อนี้ที่ได้ไหมกูไม่ชอบ"ผมบอกออกไป ก็
ตั้งแต่ขึ้นรถมามันก็มัวแต่สนใจกับดอกกุหลาบนั้นไม่สนใจผมเลยอย่าให้ผมรู้
นะว่าใครเป็นเจ้าของดอกกุหลาบชื่อนี้

"หึหึ"ฮาร์ทเงยหน้าขึ้นมาถามแล้วยิ้มให้ผมแต่ผมไม่ยิ้มตามหรอก
นะ

"ถ้าบอกว่าใช่ละ แล้วใครให้ชื่อนี้มาทำไมดูสนใจมันมากกว่าปกติ"ผม
พูดโดยไม่หันไปมองมัน

"ไม่บอก"เมื่อสิ้นเสียงของอีกคนผมก็ไม่ถามอะไรอีกได้แต่ตั้งใจขับรถ
ให้ถึงคอนโด ภายในรถดูเงียบลงไปทันทีที่ทั้งๆที่ก็เปิดเพลงอยู่ในรถที่มันรู้สึก
เหมือนเงียบเพราะผมไม่อยากพูดอะไรแล้วฮาร์ทเองก็ไม่พูดอะไร
เหมือนกัน ทำไมผมต้องรู้สึกแปลกๆในใจด้วยเนี่ยแค่กุหลาบช่อเดียว เมื่อ
มาถึงคอนโดผมก็ช่วยฮาร์ทถือของขึ้นมาบนห้องเงียบๆที่ผมเป็นอาการแบบนี้
คนปกติอาจจะเรียกว่า'งอน'ละมั้งครับ แต่เจ้าตัวต้นเหตุคงไม่รู้หรอกเห็นกอด
ช่อดอกกุหลาบนั้นอยู่เลย

"เป็นอะไรทำไมดูเงียบๆ"ทันทีที่ปิดประตูห้องลงฮาร์ทที่เดินเข้ามาก่อน
ผมก็ถามขึ้นมา

"เปล่า"ผมตอบไปสั้นๆเพราะไม่รู้จะพูดอะไรออกไปดี

หมับ!

แล้วอยู่ๆฮาร์ทก็วางช่อกุหลาบนั้นลงแล้วเดินเข้ามากอดผมแน่นทำให้
ผมต้องปล่อยขงที่ถือไว้เต็มมือตกอยู่ตามพื้นหน้าประตูห้องแล้ววาดแขนลง
ไปกอดตอบอีกคน

"กูไม่ชอบให้มึงเงิบใส่กูเลย" ฮาร์ทพูดออกมาพร้อมกับร่างกายที่สั่น
นิดๆ ผมจึงก้มลงมองหน้าฮาร์ทจึงเห็นว่าตาของอีกคนเริ่มแดงขึ้นมาเหมือน
กำลังจะร้องไห้

"ไม่เอานางอแงเป็นเด็กไปได้" ผมพูดปลอบออกมาแล้วอุ้มอีกคนไปนั่ง
ที่โซฟาโดยที่ผมนั่งลงก่อนแล้วให้ฮาร์ตนั่งบนตัก ฮาร์ทเอนหัวลงมาพิงที่ไหล่ของผม
แล้วจับมือผมไปลูบเล่นไปมา

"กูหลาบสีขาวชื่อนี้เป็นของกูเองไม่ใช่ของคนอื่นให้มา" ฮาร์ทพูด
ออกมาเบาๆ แต่เพราะเรานั่งใกล้กันมากเลยทำให้ผมได้ยินชัด พอได้ยินแบบนี้
ก็ทำให้ผมสบายใจขึ้นมาบ้างผมก็แค่กลัวว่าฮาร์ทจะสนใจคนอื่นมากกว่าผมก็
เท่านั้นเอง

"ทำไมไม่บอกตั้งแต่แรกว่าอยากได้กุหลาบเดี่ยวๆ ให้อุ้ม" ผมพูดบอก
ออกไปแล้วกระชับอ้อมแขนที่กอดมันไว้ให้แน่นขึ้นพร้อมกับซุกหน้าลงกับชอก
คอขาวของคนบนตัก

"กูไม่ได้อยากได้และกูก็ไม่ได้ซื้อกุหลาบให้ตัวเองหรอกนะ ให้อุ้มให้มึง
ต่างหาก ของขวัญวาเลนไทน์ไง" ผมยิ้มนิดๆ ให้กับความเง่เงี้ยวของตัวเองหวงแม้
กระทั่งกับดอกกุหลาบ

"แต่ดูเหมือนมึงจะไม่ชอบมันเท่าไร"

"กูชอบคนให้มากกว่า" ผมพูดพร้อมกับจูบที่ชอกคอของอีกคนแล้วดู
เผลอให้เกิดรอยอย่างจงใจ

"อือออ.. เดี่ยวก็เป็นรอยหรอก"

"ก็อยากให้เป็น" ฮาร์ทนะไม่ชอบให้ผมทำรอยไว้เพราะไม่ชอบให้คน
มอง

"มีของจะให้ด้วยนะ" ผมพูดพร้อมกับเอามือล้วงเอวของในกางเกง
ออกมา มันเป็นกล่องสี่ด้านขนาดเล็ก

"ให้ทำไม" ทันทีที่ผมเปิดกล่องฮาร์ดดิสก์ก็ถามขึ้นมาทันทีเลยเช่นกัน ของใน
กล่องเป็นแหวนทำจากทองคำขาวฝังเพชรสีน้ำเงินขนาดกำลังพอดีไว้กลาง
แหวน ผมหยิบมันขึ้นมาสวมใส่นิ้วนางข้างซ้ายของฮาร์ดมันขนาดกำลังพอดี
กับนิ้วของคนที่สวมเพราะมันเป็นแหวนที่ผมสั่งทำขึ้นเพื่อฮาร์ดโดยเฉพาะ

"แหวนหมั้นไงคนอื่นเขาจะได้รู้ว่ามึงมีเจ้าของแล้ว" ถึงจะบอกว่าหมั้น
กันแล้วแต่ก็ไม่มีแหวนหมั้นตั้งแต่แรกอยู่แล้วผมเลยอยากจะทำขึ้นเพื่อให้มัน
เป็นสิ่งที่แสดงว่าฮาร์ดมีเจ้าของแล้วเวลาที่ไม่ได้อยู่ด้วยกันกับผม

"ซี้หวงซะมด"

"ไม่ได้หวงธรรมชาติแต่เป็นหึงหวง" ผมพูดด้วยน้ำเสียงต่ำกว่าปกติ
แล้วขบเม้มที่โหนกแก้มนั้น

"คิน... ลูกมึงตื่นขึ้นมาด้นกันกูแล้วเนี่ย"

"งั้นช่วยรับผิดชอบมันด้วยนะ" ผมพูดออกมาพร้อมกับเริ่มชุกไช้ที่
ต้นคอด้านหลังของฮาร์ด ใช้มือข้างหนึ่งล้วงลงไปกอบกุ่มกลางกายของคนบน
ตักแล้วใช้มืออีกข้างปลดกระดุมเสื้อไปด้วย

"อ้ออออ... คิน"

"บะ... เบา.... อะ!.. หน่อย.."

Happy Valentine Day